

Hlavní město Praha
RADA HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

U S N E S E N Í

Rady hlavního města Prahy

číslo 1684
ze dne 21.7.2015

k návrhu zákona, kterým se mění zákon o silniční dopravě

Rada hlavního města Prahy

I. s o u h l a s í

s návrhem zákona, kterým se mění zákon o silniční dopravě, který je uveden v příloze č. 1 tohoto usnesení

II. u k l á d á

1. primátorce hl.m. Prahy

1. předložit návrh dle bodu I. tohoto usnesení Zastupitelstvu hl.m. Prahy

Termín: 10.9.2015

Adriana Krnáčová
primátorka hl.m. Prahy

Petr Dolínek
náměstek primátorky hl.m. Prahy

Předkladatel: primátorka hl.m. Prahy
Tisk: R-18332
Provede: primátorka hl.m. Prahy
Na vědomí: odborům MHMP

N á v r h

ZÁKON

ze dne ...,

kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o silniční dopravě

Čl. I

Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 38/1995 Sb., zákona č. 304/1997 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 150/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 175/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 577/2002 Sb., zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 229/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 250/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 194/2010 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 102/2013 Sb. a zákona č. 64/2014 Sb. se mění takto:

1. V § 5 se slova „vydá dopravní úřad vždy souhlasné stanovisko“ nahrazují slovy „se stanovisko nevydává“.
2. V § 9 odst. 3 písm. a) se slova „dvakrát nebo vícekrát“ zrušují.
3. V § 9 odst. 3 písm. a) bod 1 se slova „nebo porušení cenových předpisů“ zrušují.
4. V § 9 odst. 3 písm. a) se bod 2 zrušuje.
Dosavadní bod 3 se označuje jako bod 2.
5. V § 9 odst. 3 písm. a) bod 2 zní:
„2. nevydání žádného dokladu o zaplacení jízdného cestujícím, nebo vydání dokladu o zaplacení jízdného cestujícím s nepravdivými nebo chybějícími údaji o dopravci, vozidle nebo řidiči,“.
6. V § 9 odst. 3 písm. a) se doplňují body 3 a 4, které znějí:
„3. výkonu práce řidiče taxislužby bez oprávnění řidiče taxislužby, nebo
4. neumožnění kontroly.“.
7. V § 9 odst. 3 písm. b) se číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.
8. V § 9 odst. 3 písm. b) bod 1 se za slova „řízení vozidla“ vkládají slova „nebo jízďe na zvířeti“.
9. V § 9 odst. 3 písm. b) bod 1 se slovo „jejich“ zrušuje.

10. V § 9 odst. 3 písm. b) se na konci textu bodu 1 doplňují slova „alkoholu nebo jiné návykové látky,“.

11. V § 9 odst. 3 písm. b) bod 2 se za slova „řízení vozidla“ vkládají slova „nebo jízdě na zvířeti“.

12. V § 9 odst. 3 písm. b) bod 3 se za slova „řízení vozidla“ vkládají slova „nebo jízdě na zvířeti“.

13. V § 9 odst. 3 písmen c) až e) znějí:

„c) komu byla v posledních 5 letech uložena sankce za přestupek spočívající v užití vozidla označeného svítilnou podle § 21 odst. 5, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s vozidlem poskytujícím taxislužbu k jinému účelu než k výkonu práce řidiče taxislužby,

d) kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin vraždy, těžkého ublížení na zdraví, ublížení na zdraví, mučení a jiné nelidské a kruté zacházení, obchodování s lidmi, nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu, nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku, výroba a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu, šíření toxikomanie, násilí proti úřední osobě, vyhrožování s cílem působit na úřední osobu, ohrožení pod vlivem návykové látky, obecného ohrožení, nebezpečného vyhrožování, padělání a pozměňování veřejné listiny, maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, teroristického útoku, teroru, poškozování spotřebitele, neoprávněného podnikání, rvačky, zbavení osobní svobody, omezování osobní svobody, loupeže, braní rukojmí, vydírání, znásilnění, pohlavního zneužití, svádění k pohlavnímu styku, sexuálního nátlaku, krádeže nebo podvodu, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen, nebo

e) komu byla v posledních 5 letech uložena sankce za přestupek nebo jiný správní delikt spočívající v neoprávněném podnikání v silniční motorové dopravě.“.

14. V § 9 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Spolehlivost podle odstavce 3 písm. d) se prokazuje u občanů

a) České republiky a občanů jiného státu, kteří mají na území České republiky povolen trvalý pobyt, výpisem z evidence Rejstříku trestů^{5c)},

b) jiného členského státu Evropské unie výpisem z evidence Rejstříku trestů^{5c)} a výpisem z evidence trestů nebo rovnocenným dokladem vydaným příslušným soudním nebo správním orgánem tohoto státu nebo členského státu posledního pobytu, nebo výpisem z evidence Rejstříku trestů s přílohou^{5c)} obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů členského státu, jehož je občanem, nebo členského státu posledního pobytu. Je-li členským státem posledního pobytu Česká republika, postupuje se podle písmene a). Nevydává-li tento stát výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o spolehlivosti podle odstavce 3 písm. d) učiněné před notářem nebo orgánem členského státu, jehož je občanem, nebo před notářem nebo orgánem členského státu posledního pobytu. Tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce,

c) kteří nejsou občany České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie a nemají na území České republiky povolen trvalý pobyt výpisem z evidence Rejstříku trestů^{5c)} a

výpisem z evidence trestů nebo rovnocenným dokladem vydaným státem, jehož je fyzická osoba občanem. Nevydává-li tento stát výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o spolehlivosti podle odstavce 3 písm. d) učiněné před notářem nebo orgánem státu, jehož je občanem, nebo před notářem nebo orgánem státu posledního pobytu. Tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce.“.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 6 a 7.

15. V § 9 odstavec 6 a 7 znějí:

„6) Za účelem posouzení spolehlivosti je dopravní úřad oprávněn vyžádat si podle zákona upravujícího Rejstřík trestů^{5c)} výpis z evidence Rejstříku trestů nebo výpis z evidence Rejstříku trestů s přílohou^{5c)}, obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů členského státu, jehož je občanem, nebo členského státu posledního pobytu. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů, výpis z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů s přílohou se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Orgán, který uložil sankci za přestupek nebo jiný správní delikt podle odstavce 3 písm. a), c) nebo e) zašle kopii pravomocného rozhodnutí dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu má pachatel trvalý, dlouhodobý, přechodný nebo jiný povolený pobyt.“.

16. V § 9 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Doba rozhodná pro posuzování spolehlivosti po dobu trvání odkladného účinku žaloby, kterou bylo napadeno rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo jiný správní delikt uvedený v odstavci 3, neběží.“.

17. V § 21 odst. 3 písm. c) bod 2 zní:

„2. na vnější straně horní části obou předních dveří (pod skleněnou výplní) v pořadí shora dolů jménem a příjmením, popřípadě obchodní firmou nebo názvem dopravce, přičemž velikost písma musí být nejméně 30 mm a ceníkem s úplným přehledem všech aktuálně nabízených sazeb, včetně určujících podmínek jejich použití. Velikost písma ceníku musí být nejméně 10 mm a společně s označením dopravce musí být provedeno černě na bílém podkladu,“.

18. V § 21 se za odstavec 7 vkládá nový odstavec 8, který zní:

„(8) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem cestujícího, je dále povinen:

a) zajistit, aby řidič vydal zákazníkovi doklad o zaplacení jízdného obsahující jméno, popřípadě obchodní firmu nebo název dopravce, identifikační číslo dopravce, jméno a příjmení řidiče, výchozí a cílové místo přepravy a cenu za poskytnutou přepravu,

b) vést evidenci o uskutečněných přepravách a tuto společně s kopiemi dokladů o zaplacení jízdného uchovávat nejméně po dobu 1 roku od ukončení přepravy,

c) zajistit, aby doprovodné vozidlo nebylo označeno způsobem zaměnitelným s vozidlem taxislužby, pokud není vozidlem taxislužby a nepřevazuje část posádky přepravovaného

vozidla.“.

Dosavadní odstavec 8 se označuje jako odstavec 9.

19. V § 21a odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „nebo má vozidlo pronajato od držitele živnostenského oprávnění „Obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ (obor 59 - „Pronájem a půjčování věcí movitých“).“.

20. V § 21b odstavec 1 zní:

„(1) Obec je oprávněna obecně závaznou vyhláškou stanovit řidiči taxislužby jako podmínku pro poskytování přepravy zahájené a ukončené na území obce povinnost prokázat znalosti jednoho světového jazyka, místopisu, obsluhy taxametru nebo právních předpisů upravujících provozování taxislužby a ochranu spotřebitele a mít při provozování taxislužby na území obce u sebe osvědčení o složení zkoušky a stanovit způsob provádění zkoušky, poplatek za podání přihlášky ke zkoušce a dobu platnosti a vzor osvědčení o složení zkoušky. Osvědčení o složení zkoušky je veřejnou listinou. Poplatek za podání přihlášky ke zkoušce je příjmem obce a jeho výše nesmí překročit 1 000 Kč.“.

21. V § 21c se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „, a jedná-li se o žadatele, který není občanem České republiky nebo nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, též doklady podle § 9 odst. 5 písm. b) a c) kromě výpisu z evidence Rejstříku trestů^{5c)} a výpisu z evidence Rejstříku trestů s přílohou^{5c)}“.

22. V § 21c odstavec 7 zní:

„(7) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru, příslušník Policie České republiky nebo strážník obecní policie je oprávněn zadržet průkaz řidiče taxislužby:

a) pokud má důvodné pochybnosti o tom, zda je řidič spolehlivý podle § 9 odst. 3,

b) pokud vzniklo podezření z deliktů uvedených v odstavci 8,

c) nebo pokud je průkaz neplatný.

O zadržení průkazu řidiče taxislužby vystaví osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru, příslušník Policie České republiky nebo strážník obecní policie potvrzení ve 3 vyhotoveních, z nichž 1 předá řidiči a 1 bez zbytečného odkladu doručí příslušnému dopravnímu úřadu spolu se zadrženým průkazem. Pokud dopravní úřad do 10 pracovních dnů ode dne doručení potvrzení se zadrženým průkazem nevydá rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby, vrátí zadržený průkaz řidiči; to neplatí, pokud byl zadržen neplatný průkaz, nebo pokud byl průkaz zadržen pro podezření ze správních deliktů uvedených v odstavci 8. Na zadržení průkazu na místě samém se nevztahuje správní řád.“.

23. V § 21c se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Dopravní úřad příslušný podle odstavce 5 dále rozhodne o odnětí oprávnění řidiče taxislužby, jestliže zjistí, že řidič:

- a) poškodil cestujícího na ceně jízdného,
- b) nevydal cestujícímu žádný doklad o zaplacení jízdného, nebo vydal doklad o zaplacení jízdného s nepravdivými nebo chybějícími údaji o dopravci, vozidle nebo řidiči,
- c) uvedl nepravdivé údaje na záznamu o přepravě,
- d) neumožnil výkonu státního dozoru v silniční dopravě ve smyslu § 34.“.

24. V § 21d se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „a koncesi.“.

25. v § 21d se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Při výkonu práce řidiče taxislužby je řidič taxislužby povinen mít u sebe smlouvu nebo dohodu dokládající základní pracovněprávní vztah mezi řidičem a dopravcem, není-li řidič dopravcem nebo spolupracujícím manželem či registrovaným partnerem dopravce.“.

26. V § 34 odst. 2 se slova „jde-li o právnickou osobu, nebo místa podnikání účastníka řízení, jde-li o fyzickou osobu.“ zrušují.

27. V § 34 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Dopravní úřady, celní úřady, Ministerstvo dopravy, Policie České republiky a obecní policie jsou oprávněny pro účely kontroly, státního odborného dozoru nebo správního řízení pořizovat obrazové a zvukové záznamy bez vědomí a souhlasu dopravce, řidiče, cestujících nebo jiné přítomné osoby a provádět výslechy těchto osob jako svědků před zahájením kontroly nebo správního řízení. Protokol o výslechu svědků pořízený před zahájením kontroly nebo před zahájením správního řízení lze při kontrole nebo ve správním řízení použít jako důkaz.“.

28. V § 34b odst. 1 se za slova „odpovědných zástupců“, vkládají slova „zahraničních dopravců“.

29. V § 34b odst. 2 písmeno f) zní:

„f) údaje o identifikačním čísle silničního vozidla (VIN), státní poznávací značce, tovární značce, obchodním označení a kategorii vozidla a o vlastníku a provozovateli, vozidlech, se kterými podnikatel silniční dopravu provozuje, a údaje o době, po kterou s nimi silniční dopravu provozuje,“.

30. V § 34b odst. 5 písm. d) se slova „nebo pořádková pokuta“ zrušují.

31. V § 34b odst. 6 písmeno b) zní:

„b) identifikační číslo silničního vozidla (VIN), státní poznávací značka, tovární značka, obchodní označení a kategorie vozidla a údaje o vlastníku a provozovateli vozidla,“.

32. V § 34b odstavec 7 zní:

„(7) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se evidují rovněž údaje podle odstavce

2 písm. a), b) a h) o zahraničních dopravních provozujících silniční dopravu velkými vozidly, kterým byla pravomocně uložena sankce za správní delikt podle tohoto zákona.“.

33. V § 34c odst. 8 písm. a) se slovo „centrálního“ zrušuje.

34. V § 34c odst. 8 písm. a) bod 6 zní:

„6. identifikačním číslem silničního vozidla (VIN)“.

35. V § 34c odst. 8 písm. a) se bod 7 zrušuje.

Dosavadní body 8 a 9 se označují jako body 7 a 8.

36. V § 34d odst. 5 se slova „odstavců 1a 4“ nahrazují slovy „odstavce 1“.

37. V § 34d odst. 5 písm. a) se slova „jde-li o právnickou osobu nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu,“ zrušují.

38. V § 34d odst. 5 písm. b) zní:

„b) zahraničním dopravním provozujícím silniční dopravu velkými vozidly, kterým pravomocně uložil sankci za správní delikt podle tohoto zákona,“.

39. V § 34d se na konci odstavce 5 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) dopravním v mezinárodní linkové osobní dopravě, kterým byla uložena sankce Ministerstvem dopravy za správní delikt zjištěný při kontrole v jeho územním obvodu.“.

40. V § 34e se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo používá v silničním provozu vozidlo označené zaměnitelným způsobem s vozidlem taxislužby.“.

41. § 34e odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo ji neuzavře vůbec,“.

42. § 34e odst. 2 se na konci textu písmene d) doplňují slova „a koncesi,“.

43. V § 34e odst. 2 písm. j) se slovo „nebo“ zrušuje.

44. V § 34e odst. 2 se na konci textu písmene k) doplňuje slovo „nebo“.

45. V § 34e se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní:

„l) v rozporu s § 21d odst. 7 nemá při výkonu práce řidiče taxislužby u sebe smlouvu nebo dohodu dokládající základní pracovněprávní vztah.“.

46. V § 34e odst. 3 se slova „f) až k)“ nahrazují slovy „f) až l)“.

47. V § 34e odst. 3 se v části věty za středníkem slova „f) až k)“ nahrazují slovy „f) až l)“.

48. V § 35 odst. 2 se za písmeno k) vkládá nové písmeno l), které zní:

„l) při provozování taxislužby vozidlem cestujícího nezajistí dodržování povinností uvedených v § 21 odst. 8,“.

Dosavadní písmena l) až y) se označují jako písmena m) až z).

49. V § 35 odstavec 6 zní:

„(6) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy zašle kopii pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena dopravci pokuta, dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu má podnikatel v silniční dopravě sídlo.“.

50. V § 35b se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Pokud podnikatel v silniční dopravě provozované malými vozidly závažně a opakovaně porušuje podmínky provozování silniční dopravy, nebo poškozují zákazníky na ceně jízdného, dopravní úřad podá živnostenskému úřadu bez zbytečného odkladu návrh na zrušení koncese.“.

51. V § 35c odst. 1 se na začátku odstavce 1 vkládají slova „Ministerstvo dopravy,“.

52. V § 35c odst. 1 se za slova „celní úřady“ vkládají slova „(dále jen „kontrolní orgán“)“.

53. V § 35c odst. 1 se na konci odstavce 1 doplňují věty: „V případě přepravy osob za úplaty vozidly s obsaditelností do 9 osob včetně řidiče je kontrolním orgánem oprávněným vybírat kauci rovněž dopravní úřad a obecní policie. V těchto případech je kontrolní orgán při provádění kontroly a státního odborného dozoru oprávněn vybírat kauci v rozmezí od 5 000 Kč do 100 000 Kč od dopravce nebo řidiče, který je podezřelý ze spáchání správního deliktu podle tohoto zákona, zákona o cenách nebo zákona o přestupcích vždy.“.

54. V § 35c odst. 2 se za slova „Při výběru kauce“ vkládá slovo „kontrolní“ a slova „Policie České republiky nebo celní úřady“ se zrušují.

55. V § 35c odst. 3 se slova „Orgán Policie České republiky nebo celní úřad“ nahrazují slovy „Kontrolní orgán“.

56. V § 35d odst. 1 úvodní část ustanovení zní:

„(1) Je-li kontrolní orgán oprávněn vybrat kauci podle § 35c a řidič kauci na výzvu nesloží, přikáže řidiči jízdu na nejbližší místo, které je z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vhodné k odstavení vozidla, a“.

57. V § 35d odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „zadržení dokladů k vozidlu oznámí neprodleně příslušnému orgánu, u kterého je vozidlo zapsáno v registru silničních vozidel.“.

58. V § 35d odst. 3 se za slovo „poučí“ vkládá slovo „kontrolní“ a slova „Policie České republiky nebo celní úřad“ se zrušují.

59. V § 35d odst. 4 se slova „Orgán Policie České republiky nebo celní úřad“ nahrazují slovy „Kontrolní orgán“.

60. V § 35d odst. 5 úvodní část ustanovení zní:

„(5) Kontrolní orgán zajistí neprodleně uvolnění vozidla nebo zajistí neprodleně vrácení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou, jestliže“.

61. V § 35d odst. 5 písm. a) se slova „orgánu Policie České republiky nebo celnímu úřadu“ nahrazují slovy „kontrolnímu orgánu“.

62. V § 35d odst. 5 písm. b) se slova „podle tohoto zákona“ zrušují.

63. V § 35d odst. 5 písm. c) se slova „podle tohoto zákona“ zrušují.

64. V § 35d odst. 5 písm. d) se slova „podle tohoto zákona“ zrušují.

65. V § 35d se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) V případě uložení kauce při provozování přepravy osob za úplatu vozidly s obsaditelností do 9 osob včetně řidiče nedojde ke složení uložené kauce do 30 dnů od zjištění porušení zákona, je správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu, oprávněn nařídit přemístění vozidla, kterému bylo zabráněno v jízdě použitím technického prostředku, na „odstavné parkoviště“. Náklady spojené s přemístěním vozidla jdou k tíži majitele vozidla.“

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

66. V § 35d odst. 7 se slova „1 až 5“ nahrazují slovy „1 až 6“.

67. V § 35f odst. 1 písm. a) se slova „podle tohoto zákona“ zrušují.

68. V § 35f odst. 2 se slova „podle tohoto zákona“ zrušují.

69. V § 35f odst. 2 věta první a druhá se slovo „dopravci“ nahrazuje slovy „kontrolované osobě“.

70. V § 35f odst. 3 úvodní část ustanovení zní:

„(3) Jestliže správní orgán neshledá důvody pro zahájení řízení o správním deliktu, uvědomí o tom bez zbytečného odkladu kontrolovanou osobu, která složila kauci a vyzve ji ke sdělení potřebných údajů o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit. Kauci nebo její zbývající část podle odstavců 1 a 2 správní orgán příslušný k rozhodování v prvním stupni vrátí kontrolované osobě, a to“.

71. V § 35f odst. 3 písm. b) se slovo „dopravce“ nahrazuje slovy „kontrolovaná osoba“.

72. V § 35f odst. 4 se slovo „dopravce“ nahrazuje slovy „kontrolovaná osoba“.

73. Za § 35f se vkládá nový § 35g, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 31 zní:

„§ 35g
Prodej odstaveného vozidla

(1) Nebude-li uložená pokuta uhrazena nejpozději do 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty, rozhodne správní orgán který pokutu uložil, o prodeji odstaveného vozidla ve veřejné dražbě³¹⁾). O tomto rozhodnutí vyrozumí správní orgán kontrolovanou osobu.

(2) Je-li částka za vydražení vozidla vyšší než uložená pokuta, náklady řízení, náklady spojené s přemístěním vozidla, parkováním a náklady na zabránění v jízdě vozidla, vrátí se kontrolované osobě zbylá částka za podmínek uvedených v § 35f odst. 3.

(3) Zůstatek vydražené částky po odečtení nákladů podle § 35g odst. 2 propadá, jestliže kontrolovaná osoba nesdělí správnímu orgánu, který pokutu uložil, do 1 roku ode dne odeslání výzvy nebo vydání rozhodnutí potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze zbylou částku vrátit.

³¹⁾ zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.“.

74. V § 36 odst. 3 věta první se slovo „a“ nahrazuje čárkou a za slova „propadlé kauce“ se vkládají slova „a propadlé výnosy z prodaných vozidel“.

75. V § 37 odstavec 1 zní:

„(1) Kontrolní orgán kontroluje, zda je vozidlo v provozu vybaveno doklady předepsanými tímto zákonem, zda je vozidlo stanoveným způsobem označeno a vybaveno, zda je silniční doprava provozována způsobem předepsaným tímto zákonem a zda řidič dodržuje povinnosti stanovené tímto zákonem. Řidič vozidla je povinen předložit orgánům uvedeným ve větě první doklady předepsané tímto zákonem a umožnit jim přístup k záznamovému zařízení.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)

Čl. II

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29//2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122//2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124//2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151//2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247//2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258//2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362//2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458//2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100//2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164//2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274//2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478//2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86//2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174//2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308//2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb.,

zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 358/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 191/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 351/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 199/2012 Sb., zákona č. 201/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 234/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 308/2013 Sb. a zákona č. 309/2013 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 140/2014 Sb. a zákona č. 267/2014 Sb. se mění takto:

1. V § 52 odst. 1 věta třetí se za slova „v případě“ vkládají slova „že se jedná o dopravu osobní provozovanou vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče a nákladní provozovanou vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo“.

2. V příloze č. 3 položka „Silniční motorová doprava“ zní:

KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI

Předmět podnikání	Požadovaná odborná a jiná zvláštní způsobilost podle § 27 odst. 1 a 2	Podmínky, jejichž splnění se vyžaduje podle § 27 odst. 3	Orgán státní správy, který se vyjadřuje k žádosti o koncesi	Poznámka
<p>Silniční motorová doprava</p> <p>- nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí,</p> <p>- osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče,</p> <p>- nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí,</p>	<p>odborná způsobilost podle § 8a zákona č. 111/1994 Sb. u silniční motorové dopravy nákladní provozované vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, a osobní provozované vozidly určenými pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče</p>		<p>dopravní úřad</p>	<p>zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje se směrnice Rady 96/26/ES</p>
<p>- osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče</p>			<p>Stanovisko se nevyžaduje</p>	

ČÁST TŘETÍ Účinnost

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2016.

Důvodová zpráva

Hlavní město Praha (dále jen „navrhovatel“) po projednání návrhu novely zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, předloží materiál do PSP ČR, (dále jen „zákon o silniční dopravě“). Návrhy zákonů, pokud se nejedná o vládní návrh, musí být postoupeny předsedou PS vládě, která má lhůtu 30 dnů na vyjádření formou stanoviska. Po vyjádření vlády nebo po uplynutí 30 dnů doporučí do 15 dnů organizační výbor předsedovi PS zařadit návrhy zákonů na schůzi PS. Návrhy zákonů se stanoviskem vlády, bylo-li předloženo včas, musí být doručeny všem poslancům a poslaneckým klubům nejméně 10 dnů před konáním schůze PS. Běžná lhůta projednaného zákona v prvním čtení k projednání ve výborech je 60 dnů. Senát má k projednání 30 dnů, prezident 15 dnů.

Ustanovení § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), umožňuje schválení návrhu zákona již v prvním čtení. Tento požadavek musí být uveden v důvodové zprávě k návrhu zákona. Proti tomu mohou vznést námitku 2 poslanecké kluby nebo nejméně 50 poslanců.

Pokud byl postup podle § 90 odst. 2 zákona zamítnut, je možné, aby kterýkoliv poslanec vznesl v prvním čtení - v rozpravě - návrh na zkrácení obecné lhůty k projednání (§ 91 odst. 2 zákona). Lhůtu lze zkrátit až o 30 dnů. O více než 30 dnů lze lhůtu zkrátit pouze, když nevznese námitku 2 poslanecké kluby nebo nejméně 50 poslanců.

Vzhledem k zákonným lhůtám, pokud by nebyl schválen postup podle § 90 odst. 2 zákona nebo by lhůta nebyla zkrácena např. o 50 dnů, je legislativní proces v Parlamentu (v obou komorách) déle trvající a může zabrat 3 až 4 měsíce.

A. Obecná část

1. Zhodnocení platné právní úpravy zákona a zdůvodnění navrhované právní úpravy

Samotný zákon o silniční dopravě byl v posledních letech novelizován již několikrát, naposledy v roce 2014, kdy proběhla jen drobná úprava. Novela zákona ve větším rozsahu proběhla v roce 2013, kdy se jednalo o vládní návrh zákona.

Přestože novelizace přinesla pro taxislužbu několik dosti podstatných změn, přesto se začaly v průběhu praktické aplikace novely vyskytovat problémy, se kterými nebylo při navrhování a schvalování novely počítáno, resp. byly obtížně předvídatelné, neboť mnohdy vycházejí z následného, nového chování řidičů a dopravců taxislužby, jako reakce na legislativní změny. Až následná praxe ukázala, že stávající zákon o silniční dopravě neumožňuje tolik potřebné rychlé a jednoduché řešení problémů a vyžaduje další systematickou úpravu.

Příčinu stávajícího stavu lze hledat především ve špatné vymahatelnosti práva, jejíž zlepšení je jedním z hlavních cílů předkládané novely zákona o silniční dopravě. Taxikáři se dnes nebojí sankcí, které jim dopravní úřad může uložit, a svým neustálým nedodržováním nastavených pravidel a předražováním jízdného poškozují pověst nejenom hlavního města, ale celé České republiky.

Problém neplacení správním orgánem uložených pokut se předešlá novela pokusila řešit rozšířením možnosti vybírání kaucí i na tuzemské dopravce, tedy i dopravce taxislužby. Jedná se o velmi účinný prostředek vůči taxikářům porušujícím zákony. Problém je ale v tom, že Policie ČR a celní úřady mohou kontrolovat pouze některá ustanovení zákona o silniční dopravě a dochází tak k paradoxu, že kaucí nelze vybírat za společensky nejvíce

nebezpečné porušování právních předpisů, kterými je poškozování cestujících na ceně jízdného, ať již nedodržením městem stanovených maximálních cen, nezaznamenáním skutečného průběhu přepravy (použitím tzv. „turba“), nebo dalšími, z pohledu taxikářů velmi operativními způsoby, jako je například zneužívání desetinné čárky na zobrazovací taxamtru. Dalším problémem u kaucí, který novela z roku 2013 neřešila, je otázka nakládání s vozidlem, kterému bylo zabráněno v další jízdě přiložením TPZOV (technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla), neboť řidič kauci na místě nezaplatil a ani následně nebyla kauce nebo pravomocně uložená pokuta uhrazena. Magistrát hlavního města Prahy má díky tomu ve správě již několik vozidel déle než dva roky a neexistuje způsob, jak se s tímto problémem vypořádat.

Pokud se ale podaří překonat všechny překážky stávající legislativy a úskoky dopravců a v konečné fázi správního řízení je uložena pokuta, nastupuje další velký problém, kterým je neplacení uložených pokut dopravci. Od roku 2002 do 31.12.2014 uložily kontrolní orgány města pokuty v celkové výši **213 290 000 Kč**. Vzhledem k průtahům s úhradou uložených pokut přistoupil odbor daní poplatků a cen Magistrátu hlavního města Prahy k nekompromisnímu vymáhání nedoplatků formou exekucí.

Z celkového počtu **2 136** pravomocně uložených pokut jich bylo **1 401** v celkové částce **122 759 377 Kč** předáno k exekuci. Z tohoto počtu bylo ke konci roku 2014 vymoženo pouze v **584** případech celkem **27 840 781 Kč**.

Aktuální stav v oblasti vymáhání pohledávek

Stádia vymáhání pohledávek	Aktuální stav k 31.12.2014	
	Počet	částka v Kč
Předáno k vymáhání exekučnímu oddělení	1401	122 759 377 Kč
Vymoženo celkem (vymáhání ukončeno)	548	27 840 781 Kč
z toho: soudními exekutory	96	6 894 950 Kč
zaměstnanci exekučního oddělení	452	20 945 831 Kč
K vymáhání zbývá	683	77 830 908 Kč
z toho: soudními exekutory	451	57 882 375 Kč
zaměstnanci exekučního oddělení	232	19 948 533 Kč
zastavené řízení nebo odpis	170	17 087 688 Kč

V části vymoženo celkem jsou započítány pouze zcela vymožené pohledávky, a to jak v počtu, tak v částce.

Problém však nastává v okamžiku, kdy pokutovaný nemá vůbec žádný majetek a exekovat není co. **Proto na množici se případy nesplácení městem uložených pokut reagovalo město tím, že v předložené novele zákona o silniční dopravě navrholo:**

1. z hlediska kompetencí rozšířit možnost vybírání kaucí i na Městskou policii a příslušný dopravní úřad a tím v podstatě na veškerá porušení zákona o silniční dopravě,
2. z hlediska porušení zákonů rozšířit možnost vybírání kaucí i za porušení zákona o cenách,
3. možnost prodeje tohoto vozidla za účelem úhrady pravomocně uložené pokuty a nákladů s tím spojených.

Určitý negativní dopad na situaci v taxislužbě měla zmírňující úprava podmínek pro ztrátu spolehlivosti, která sice prodloužila tříletou lhůtu na lhůtu pětiletou, ale současně stanovila, že se musí jednat o správní delikt opakovaný, tedy dvě pravomocná rozhodnutí. Paradoxně tak dochází k situaci, že například za poškozování cestujících na ceně jízdného ke ztrátě spolehlivosti v podstatě nedojde, neboť z důvodu respektování pravidel správního trestání při souběhu deliktů je správní orgán nucen po sobě jdoucí delikty sloučit a sankci uložit pouze jednu.

Z tohoto důvodu je v předložené novele zákona o silniční dopravě navrženo mimo jiné vrátit se k původnímu textu, kdy pro ztrátu spolehlivosti stačila sankce pouze jedna s doplněním výčtu trestných činů a dalších porušení, pro která řidič ztratí spolehlivost.

Další předešlá úprava, která se negativně projevila v chování řidičů taxislužby se týká možnosti zadržení průkazu řidiče taxislužby na místě kontroly. Zatímco dřívější úprava umožňovala kontrolním orgánům zadržet průkaz v případě poškození cestujícího na ceně jízdného, nevydání cestujícímu dokladu o zaplacení jízdného z tiskárny taxametru, uvedení nepravdivých údajů na dokladu o zaplacení jízdného, výkonu práce řidiče taxislužby bez osvědčení obce o složení zkoušky na území obce, která v obecně závazné vyhlášce obce stanovila zkoušku jako podmínku provozování taxislužby na území obce, neumožnění výkonu státního dozoru v silniční dopravě, užití vozidla v silničním provozu, označeného nebo vybaveného způsobem zaměnitelným s vozidlem taxislužby, ačkoliv toto vozidlo není zařazeno v evidenci vozidel taxislužby a pro neplatnost průkazu, stávající znění umožňuje zadržet průkaz v případě podezření na nespolehlivost řidiče a neplatnost průkazu. Tato úprava vedla zcela jednoznačně k nárůstu počtu porušení zákonů ve výše uvedených příkladech, neboť řidiči za jejich porušení v podstatě nic nehrozí, protože případné řízení o přestupku je jednak zdlouhavé a hlavně problematické. Těmto řidičům nelze prakticky žádným legálním způsobem zabránit v dalším výkonu práce řidiče taxislužby.

Z tohoto důvodu je v předložené novele zákona o silniční dopravě navrženo vrátit se k původnímu znění a rozšířit tak možnosti, pro které jsou kontrolní orgány oprávněny na místě kontroly průkaz řidiče zadržet.

Hlavním městem Prahou předkládaná novela zákona o silniční dopravě řeší, mimo výše uvedené případy postihující chování dopravců a řidičů taxislužby ve vztahu k platné legislativně, i určité racionalizační opatření. První se týká rozšíření zmocnění obce u zkoušek z místopisu, druhé a třetí se sice týkají živnostenského zákona, ale bezprostředně souvisí s taxislužbou a zákonem o silniční dopravě.

Co se týče zákonného zmocnění, využilo hlavní město Praha zmocnění uvedené v § 21b odst. 1 zákona o silniční dopravě a obecně závaznou vyhláškou č. 23/1998 Sb. hl. m. Prahy, o ověřování znalostí řidičů taxislužby na území hlavního města Prahy, a stanovilo jako podmínku pro provozování taxislužby na území hl. m. Prahy složit zkoušku z místopisu, právních předpisů a obsluhy taxametru. Podle této vyhlášky musí být při každé zkoušce 3 členná zkušební komise. Jak z níže uvedené tabulky vyplývá, přihlášení řidiči taxislužby se

velice často na zkoušku bez omluvy nedostaví nebo na zkoušku přichází naprosto nepřipraveni, čímž vedle toho, že zabírají místa jiným řidičům, plýtvají časem úředníků, kteří se tak nemohou věnovat své hlavní pracovní náplni, kterou je kontrola taxislužby a vedení správních řízení. Město je z důvodu uspokojení jejich požadavků na opravné zkoušky nuceno vypisovat stále nové termíny.

Dalším velkým problémem, hlavně ze strany zahraničních návštěvníků hlavního města Prahy, je velmi špatná znalost cizích jazyků ze strany řidičů taxislužby.

Přehled o využití a úspěšnosti zkoušek ze strany řidičů

Datum zkoušky v roce 2015	Počet přihlášených	Dostavilo se	% přítomných	U zkoušky uspělo	% úspěšnosti
3. března	26	15	0,58	9	60
5. března	27	20	0,74	10	50
10. března	25	17	0,68	10	58,82
12. března	26	18	0,69	8	44,44
17. března	28	23	0,82	10	43,48
19. března	25	19	0,76	10	52,63
24. března	25	18	0,72	5	27,78
26. března	27	16	0,59	3	18,75
31. března	25	11	0,44	2	18,18
2. dubna	23	16	0,7	7	43,75
7. dubna	26	13	0,5	2	15,38
9. dubna	28	20	0,71	14	70
14. dubna	28	19	0,68	9	47,37
16. dubna	26	20	0,77	7	35
21. dubna	25	11	0,44	0	0
23. dubna	23	15	0,65	5	33,33
28. dubna	25	15	0,6	8	53,33
30. dubna	24	13	0,54	5	38,46

Z tohoto důvodu je v předložené novele zákona o silniční dopravě navrženo rozšíření tohoto zmocnění o možnost vyzkoušet řidiče ze znalostí alespoň jednoho světového jazyka a možnost vybírat za účast na zkoušce poplatek do výše 1 000 Kč.

Současné znění § 5 zákona o silniční dopravě ukládá povinnost dopravním úřadům vydat k žádosti o koncesi k provozování silniční dopravy malými vozidly **vždy souhlasné stanovisko**. V těchto případech se jedná o správní akt, který naprosto zbytečně zatěžuje jak pracovníky živnostenských úřadů, kteří si o stanovisko dopravního úřadu musí písemně požádat, tak dopravní úřady. Přitom jsou zcela zbytečně vynakládány nejenom náklady na pracovní síly, ale i náklady na poštovné a materiál. V podmínkách hlavního města Prahy se například v roce 2014 jednalo o 1 745 žádostí a proti nim byl vydán stejný počet stanovisek.

Z tohoto důvodu je v předložené novele zákona o silniční dopravě navržena i úprava § 52 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, včetně přílohy č. 3, na základě které si již nebudou muset živnostenské úřady o stanovisko ke koncesi pro malá vozidla žádat a dopravní úřady je vydávat.

2. Zhodnocení souladu návrhu zákona s mezinárodními smlouvami podle Čl. 10 Ústavy
Návrh zákona je plně slučitelný s právem Evropských společenství a s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána.

3. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky
Návrh zákona je v souladu s Ústavou a ústavním pořádkem České republiky.

4. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádný dopad na státní rozpočet. Příjem státního rozpočtu způsobený prodejem zabraného vozidla při neoprávněném provozování taxislužby nelze vyčíslit, protože zaprvé nelze odhadnout, jak budou kontrolní orgány využívat tohoto institutu, a zadruhé se očekává, že tento institut přiměje provozovatele taxislužby bez řádného oprávnění k úplnému ukončení jejich činnosti, což je hlavní smysl navrhovaného institutu, nikoliv zvýšení příjmů státního rozpočtu.

Navrhovaná právní úprava bude mít nepatrný kladný dopad na rozpočty krajů. Očekává se drobná úspora provozních výdajů z rozpočtu kraje z důvodu navrhovaného zrušení vydávání stanovisek ke koncesi (úspora kancelářských výdajů a poštovního).

Navrhovaná právní úprava nebude mít podstatný vliv na rozpočty obcí. Dojde pouze k úspoře provozních výdajů z rozpočtu obce z důvodu zrušení vydávání stanovisek ke koncesi v taxislužbě (úspora kancelářských výdajů a poštovního).

5. Dopad na podnikatelské prostředí

Navrhovaná právní úprava bude mít dopad do podnikatelské sféry, protože díky navrhovanému zpřísnění podmínek pro spolehlivost, rozšíření možností pro vybírání kaucí a prodeji zadržených vozidel, bude podnikatel nucen více dodržovat platné právní předpisy a v případě zjištěných porušení zákonů více komunikovat se správními orgány.

B. Zvláštní část

K Čl. I

K bodu 1

Současné znění § 5 zákona o silniční dopravě ukládá povinnost dopravním úřadům vydat k žádosti o koncesi k provozování silniční dopravy malými vozidly **vždy souhlasné stanovisko**. V těchto případech se jedná o správní akt, který naprosto zbytečně zatěžuje jak pracovníky živnostenských úřadů, kteří si o stanovisko dopravního úřadu musí písemně požádat, tak dopravní úřady. Přitom jsou zcela zbytečně vynakládány náklady na poštovné a materiál. V podmínkách hlavního města Prahy se například v roce 2014 jednalo o 1 745 žádostí a proti nim byl vydán stejný počet stanovisek.

Z tohoto důvodu je v předložené novele zákona o silniční dopravě navrženo zrušení povinnosti vydat vždy kladné stanovisko s tím, že se v těchto případech stanovisko vydávat nebude.

K bodu 2 - 14

Současně platná definice spolehlivosti, která sice má prodlouženou lhůtu, po kterou se berou v potaz sankce za přestupek, nebo jiný správní delikt, nicméně doplnění této lhůty podmínkou, že se musí jednat o opakované jednání, v podstatě znemožnila tohoto institutu vůči nepoctivým taxikářům využívat a přispěla tak ke zhoršení úrovně taxislužby, což lze spatřovat i ve statistice nejzávažnějších kontrolních zjištění v podmínkách pražské taxislužby. Například v roce 2012 bylo zjištěno „pouze“ při 2,68 % kontrol předražení, v roce 2013, ve kterém došlo k současnému zmírnění kritéria, to bylo již 7,98 % a v roce 2014 to bylo 10,05 % kontrolních zjištění. Z těchto čísel jasně vyplývá, že řidiči se již tolik nebojí cestující okrádat, neboť ztráta spolehlivosti jim v podstatě nehrozí a z uložených pokut si nic nedělají. Z tohoto důvodu je v návrhu novely zrušena podmínka opakovaného jednání a jsou doplněny další trestné činy a delikty, pro něž ke ztrátě spolehlivosti dojde, jako je nezaznamenání skutečného průběhu přepravy (při používání tzv. turba nebo účtování si jiné částky, než která vychází z taxametru).

Nejzávažnější problém lze spatřovat mimo již zmíněnou podmínku opakovaného deliktu v tom, že v § 9 odst. 1 písm. b) zákona o silniční dopravě je definována ztráta spolehlivosti v souvislosti se sankcemi za přestupky, ale sankce uložené za trestné činy, které byly uloženy za stejné chování, důvodem ke ztrátě spolehlivosti nejsou. Paradoxně tak dochází k situaci, kdy řidič, kterému byla uložena sankce za přestupek, spočívající například v řízení vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky spolehlivost ztratí, ale řidič, který byl za to samé jednání odsouzen soudem, spolehlivost neztratí. Proto je v návrhu novely tato podmínka rozšířena i o rozsudky soudů.

Nově je zde zahrnuta i sankce za provozování přepravy bez živnostenského oprávnění. Cílem ustanovení je zamezit zlegalizování práce řidiče taxislužby osobám, které po určitou dobu vykonávali práci řidiče taxislužby bez živnostenského oprávnění. Tito řidiči by v žádném případě neměli po určitou dobu po svém prohřešku dostat možnost vykonávat práci řidiče taxislužby legálně.

K bodu 15 - 17

Pro zjednodušení orientace potenciálních žadatelů o práci řidiče, která je podmíněna spolehlivostí, je do § 9 odst. 3 zákona o silniční dopravě navrženo vložit nové odstavce a stávající odstavce upravit tak, aby bylo zcela jasné, co k případné žádosti žadatel potřebuje a na druhé straně podle čeho je správní orgán oprávněn spolehlivost zkoumat.

K bodu 18

Současné znění zákona žádným způsobem neurčuje, jak a kde má být vozidlo taxislužby označeno obchodním jménem dopravce a již vůbec neurčuje povinnost mít na vozidle zveřejněn ceník nabízených cen, tak jak bylo stanoveno dříve. Povinnost seznámit kupujícího s nabízenými cenami je sice stanovena v zákoně č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, který však vzhledem k velkému rozsahu existujících služeb a zboží tuto povinnost blíže nespecifikuje. Vozidla taxi jsou pak označena různými způsoby, které v mnoha případech znemožňují identifikaci dopravce a kontrolu účtovaných cen.

Toto neposkytnutí informací je velkým problémem zvláště u zahraničních návštěvníků hlavního města Prahy, kteří neznají podmínky pro provozování taxislužby na území hlavního města Prahy a stávají se tak velmi často cílem nepoctivých taxikářů, kteří nevědomost zákazníků zneužívají k jejich okrádání.

Proto je navrhováno vrátit se alespoň částečně k původnímu způsobu označení vozidla taxislužby s tím, že povinností dopravce bude vozidlo taxislužby označit na obou předních dveřích názvem dopravce s písmem velikosti min. 30 mm a úplným přehledem cen, včetně

určujících podmínek jejich použití. Ceník by měl mít velikost písma a číslic min. 10 mm a spolu s názvem dopravce by toto označení mělo být provedeno černě na bílém podkladu.

K bodu 19

Minulá právní úprava tohoto zákona zařadila tzv. „drink servis“, tedy odvoz auta a případně i jeho majitele a dalších osob, do taxislužby. Tímto došlo ke sjednocení požadavků na řidiče. Nebyly však stanoveny žádné povinnosti dopravci provozujícímu tento druh přepravy, což ve svém důsledku může vést k celé řadě daňových úniků. Rovněž kontrolní orgány se v případě kontroly nemají čeho chytit. Z tohoto důvodu je do § 21 vkládán nový odst. 8, který ukládá dopravci provozujícímu tzv. „drink servis“ povinnost zajistit, aby řidič vydal zákazníkovi doklad o zaplacení jízdného, včetně údajů, které musí takový doklad obsahovat, povinnost vést evidenci uskutečněných přeprav a tuto společně s kopiemi dokladů o zaplacení jízdného ukládat nejméně po dobu 1 roku od ukončení přepravy.

Vložení nového odstavce 8 se pak původní odstavce 8 přečíslovává na odstavce 9.

K bodu 20

Stávající právní úprava umožňuje dopravním úřadům zařadit vozidla do evidence vozidel taxislužby pouze v případě, kdy je dopravce, který o zařazení vozidla žádá, majitelem toho vozidla nebo alespoň provozovatelem tohoto vozidla. Přičemž tento vztah k vozidlu musí být uveden ve velkém TP.

V praxi se pak dopravní úřady setkávají se skutečností, kdy dopravce žádá o zařazení vozidla, které si z důvodu poruchy nebo havárie svého vozidla musel na nějakou dobu vypůjčit. Dopravní úřad takové vozidlo zařadit nesmí a dopravce v důsledku toho nemůže svoji živnost vykonávat.

Z tohoto důvodu je do § 21a zákona o silniční dopravě doplněna jako podmínka pro zaevidování vozidla do evidence vozidel taxislužby možnost pronájmu náhradního vozidla od držitele živnostenského oprávnění „Obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ (obor 59 – „Pronájem a půjčování věcí movitých“).

K bodu 21

Hlavní město Praha využívá dlouhodobě zmocnění uvedené v § 21b odst. 1 zákona o silniční dopravě a obecně závaznou vyhláškou č. 23/1998 Sb. hl. m. Prahy, o ověřování znalostí řidičů taxislužby na území hlavního města Prahy stanovilo jako podmínku pro provozování taxislužby na území hl. m. Prahy složit zkoušku z místopisu, právních předpisů a obsluhy taxametru. Podle této vyhlášky musí být při každé zkoušce 3 členná zkušební komise. Přihlášení řidiči taxislužby se velice často na zkoušku bez omluvy nedostaví nebo na zkoušku přichází naprosto nepřipraveni, čímž vedle toho, že zabírají místa jiným řidičům, plýtvají časem úředníků, kteří se tak nemohou věnovat své hlavní pracovní náplni, kterou je kontrola taxislužby a vedení správních řízení. Město je z důvodu uspokojení jejich požadavků na opravné zkoušky nuceno vypisovat stále nové termíny.

Dalším velkým problémem, hlavně ze strany zahraničních návštěvníků hlavního města Prahy je velmi špatná znalost cizích jazyků ze strany řidičů taxislužby, přestože jim svoje služby dnes a denně nabízí.

Z tohoto důvodu je navrhováno zařadit mezi podmínky pro výkon činnosti řidiče taxislužby na území obce i podmínku složení zkoušky ze základních znalostí jednoho světového jazyka. Současně je navrhováno zpoplatnit jednu přihlášku ke zkoušce poplatkem v maximální výši do 1 000 Kč.

K bodu 22

Současně platná úprava neurčuje žadateli o oprávnění řidiče taxislužby doklady, které musí předložit v případě, že není občanem ČR, nebo o osobu, která nemá na územím ČR povolen trvalý pobyt.

Z tohoto důvodu je v § 21c zákona o silniční dopravě doplněn odst. 1 o doklady, které musí taková osoba k žádosti předložit.

K bodu 23 - 24

Předešlá úprava zákona omezovala možnosti, při kterých byl kontrolní orgán oprávněn na místě kontroly zadržet průkaz řidiče taxislužby a tím v podstatě minimálně do doby vydání rozhodnutí znemožnit v pokračování protiprávního jednání. Zatímco dřívější úprava umožňovala kontrolním orgánům zadržet průkaz v případě poškození cestujícího na ceně jízdného, nevydání cestujícímu dokladu o zaplacení jízdného z tiskárny taxametru, uvedení nepravdivých údajů na dokladu o zaplacení jízdného, výkonu práce řidiče taxislužby bez osvědčení obce o složení zkoušky na území obce, která v obecně závazné vyhlášce obce stanovila zkoušku jako podmínku provozování taxislužby na území obce, neumožnění výkonu státního dozoru v silniční dopravě, užití vozidla v silničním provozu, označeného nebo vybaveného způsobem zaměnitelným s vozidlem taxislužby, ačkoliv toto vozidlo není zařazeno v evidenci vozidel taxislužby a pro neplatnost průkazu, stávající znění umožňuje zadržet průkaz pouze v případě podezření na nespolehlivost řidiče a neplatnost průkazu. Přitom podmínky pro ztrátu spolehlivosti byly zmírněny takovým způsobem, že vzhledem ke způsobu projednávání správních deliktů a přestupků, k této ztrátě v podstatě nedojde. Dle stávajícího znění zákona se řidič taxislužby může stát nespolehlivým až v okamžiku, kdy jsou mu například za okradení cestujících uloženy minimálně dvě pravomocné pokuty v průběhu 5 let. Tato úprava vedla zcela jednoznačně k nárůstu počtu porušení zákonů ve výše uvedených příkladech, neboť řidiči za jejich porušení v podstatě nic nehrozí, neboť z pohledu zákona o silniční dopravě nejsou účastníky řízení a případné řízení o přestupku je jednak zdlouhavé a hlavně problematické. Těmto řidičům nelze prakticky žádným legálním způsobem zabránit v dalším výkonu práce řidiče taxislužby.

Z tohoto důvodu je v předložené novele zákona o silniční dopravě navrženo vrátit se k původnímu řešení, kdy k zadržení průkazu řidiče taxislužby postačí pouhé podezření z poškození cestujících na ceně jízdného, nevydání dokladu o výši jízdného, uvedení nepravdivých údajů na dokladu o výši jízdného a neumožnění výkonu státního odborného dozoru. Původní znění odstavce § 21c odst. 7 zákona o silniční dopravě je zrušeno a nahrazeno novým zněním, které nově definuje podmínky pro zadržení průkazu řidiče taxislužby na místě kontroly a nově vložený odst. 8 definuje důvody, pro které je možno odebrat oprávnění řidiče malého vozidla..

K bodu 25

Jak již bylo uvedeno u bodu 19, nejsou ve stávající úpravě stanoveny žádné povinnosti při provozování tzv. „drink servisu“, kromě toho, že řidič musí být držitelem oprávnění řidiče taxislužby a průkazu řidiče taxislužby. Při kontrole provozování tohoto způsobu taxislužby je tak prakticky nemožné prokázat, který dopravce vlastně přepravu uskutečňuje a tím pádem je za její provedení i odpovědný, na rozdíl od klasické taxislužby, kde musí být ve vozidle koncese a vozidlo musí být pro daného dopravce evidováno.

Z tohoto důvodu je navrhováno doplnit stávající § 21d odst. 2 zákona o silniční dopravě o povinnost mít při poskytování přepravy vozidlem cestujícího u sebe koncesi.

K bodu 26

Přestože stávající úprava ukládá dopravci provozujícímu taxislužbu mimo jiné i povinnost, aby práci řidiče vykonávala pouze osoba, která je v základním pracovněprávním vztahu s dopravcem, není možno tuto podmínku v podstatě kontrolovat. Řidič pracovní smlouvu u sebe mít nemusí a pokud kontrolní orgán provede kontrolu u samotného dopravce, je prokázání existence pracovněprávního vztahu a z něj vyplývajících povinností v podstatě nemožné.

Z tohoto důvodu je navrhováno vložit do § 21d zákona o silniční dopravě nový odstavec 7, kterým je řidiči taxislužby uložena povinnost mít při výkonu práce řidiče taxislužby u sebe platnou pracovní smlouvu.

K bodu 27

V tomto případě jde o zjednodušení určení místní příslušnosti dopravního úřadu.

K bodu 28

S rozvojem moderních technologií a zpřísňováním podmínek pro pořizování audiovizuálních záznamů osob se kontrolní orgány při snaze maximálně věrohodně zaznamenat zjištěný stav porušení právních předpisů setkávají s námitkami kontrolovaných subjektů, že kontrolní orgán není oprávněn pořizovat tyto záznamy. Podle § 51 odst. 1 správního řádu lze v řízení použít všech důkazních prostředků, pokud nejsou získány v rozporu se zákonem. Z důvodu zamezení spekulacím a případnému zabránění kontrolním pracovníkům pořizovat o předmětu kontroly audiovizuální záznamy nesprávným právním výkladem výše uvedeného ustanovení bude vhodné a žádoucí navrhovaným zmocněním umožnit kontrolním pracovníkům pořizovat o předmětu kontroly zvukové a obrazové záznamy, které v některých případech lépe zaznamenají skutečný stav věci a zefektivní kontrolu, než jejich slovní opis (např. označení vozidla, záznam jednání řidiče taxislužby při placení jízdného, manipulaci s taxametrem apod.). Aby však takové zaznamenání mělo smysl, musí být provedeno skrytě, bez vědomí kontrolované osoby.

Z tohoto důvodu je do § 34 zákona o silniční dopravě navrhováno vložení nového odstavce 7, na základě kterého by mohly kontrolní orgány pořizovat zvukové a obrazové záznamy bez vědomí a souhlasu dopravce.

K bodu 29 - 40

Těmito body se pouze upravuje obsah Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě a seznam a podmínky, za kterých jsou údaje z rejstříku poskytovány. Jedná se zpravidla o upřesnění pojmosloví, které neodpovídalo současnému pojmosloví zákona o silniční dopravě (např. zahraniční dopravci versus zahraniční podnikatelé) nebo pojmosloví jiných předpisů (např. centrální registr silničních vozidel versus registr silniční vozidel, zrušení pojmu místa podnikání apod.), uvedení jednotlivých součástí rejstříku podnikatelů a hlášených a evidovaných údajů do vzájemné korespondence a zrušení místní příslušnosti dopravního úřadu k vydání výpisu z rejstříku podnikatelů v silniční dopravě (údaje a výpis by měl poskytnout kterýkoliv dopravní úřad, nejenom místně příslušný). Navrhované změny jsou pouze technického a legislativního charakteru a nemají žádný věcný dopad do podnikatelského prostředí.

K bodu 41 - 49

Současně platná právní úprava neumožňuje účinně trestat tzv. černé taxikáře, což jsou osoby, které provozují taxislužbu bez koncese, neboť je velmi obtížné s nimi v průběhu vedeného správního řízení jakýmkoliv způsobem komunikovat. Obvykle nemají ani trvalé bydliště a jsou přihlášení na úřadě, takže jediným momentem, kdy je správní orgán v bezprostředním

kontaktem s touto osobou, je okamžik kontroly. Z tohoto důvodu je třeba, aby kontrolní orgán mohl již v rámci kontroly využít takové zákonné prostředky, které tuto osobu donutí se správním orgánem spolupracovat. Proto je nezbytné i v těchto případech umožnit kontrolním orgánům uložení kauce.

Z tohoto důvodu je do § 34e doplněn odst. 1 o používání v silničním provozu vozidla označeného a vybaveného způsobem zaměnitelným.

Současně je § 34e zákona o silniční dopravě doplněn o nové písmeno l), podle kterého se řidič taxislužby dopustí přestupku pokud uskutečňuje přepravu aniž by měl u sebe smlouvu nebo dohodu dokládající základní pracovněprávní vztah. Vzhledem k tomu, že se jedná o velmi rozšířený způsob obcházení zákona, je toto písmeno l) zařazeno v odst. 3 do přestupků, za které lze uložit pokutu až do výše 50 000 Kč a je za ně možno uložit i zákaz výkonu činnosti.

K bodu 50

V souvislosti se zavedením nových povinností dopravce provozujícího taxislužbu vozidlem cestujícího dochází k doplnění sankčního § 35 odst. 2 písmeno l).

K bodu 51

V souladu s bodem 27, ve kterém byla místní příslušnost jednoznačně určena sídlem, je i v bodě 50 použito sídlo podnikatele. Současně dochází k záměně zasílaného pravomocného rozhodnutí z opisu na kopii.

K bodu 52

Minulá právní úprava zrušila možnost dopravního orgánu podávat živnostenským úřadům podle tohoto zákona návrhy na zrušení koncese. Vložením nového odstavce 7 se dopravním úřadům vrací možnost za určitých podmínek podávat živnostenským úřadům návrhy na zrušení koncese.

K bodu 53 - 68

Přestože novelizace přinesla pro taxislužbu několik dosti podstatných změn, zákon o silniční dopravě neumožňuje tolik potřebné rychlé a jednoduché řešení problémů, zvláště z pohledu vymahatelnosti práva. V této oblasti došlo minulými úpravami dokonce ke zhoršení situace, neboť v minulosti došlo k tak podstatnému zmírnění podmínek pro ztrátu spolehlivosti, že k ní v podstatě nedochází vůbec a řidiči taxislužby se přestali o své živobytí obávat a procento delikvence nerůstá. Například v roce 2012 bylo zjištěno „pouze“ při 2,68 % kontrol předražení, v roce 2013, ve kterém došlo k současnému zmírnění kritéria, to bylo již 7,98 % a v roce 2014 to bylo 10,05 % kontrolních zjištění.

Samotné pokuty nejsou schopny tento problém vyřešit, neboť dalším velkým problémem je neplacení pravomocně uložených pokut. Problém neplacení správním orgánem uložených pokut se předešlá novela pokusila řešit rozšířením možnosti vybírání kaucí i na tuzemské dopravce, tedy i na taxislužbu. Jedná se o velmi účinný prostředek vůči taxikářům, porušujícím zákony. Problém je ale v tom, že současné znění zákona umožňuje tímto nástrojem řešit pouze některá ustanovení zákona o silniční dopravě, a to ustanovení, která je oprávněna kontrolovat pouze Policie ČR nebo celní úřady. Dochází tak k paradoxu, že kauci nelze vybírat za společensky nejvíce nebezpečné porušování zákonů, kterým je poškozování cestujících na ceně jízdného, ať již nedodržením městem stanovených maximálních cen, nezaznamenáním skutečného průběhu přepravy (použitím tzv. „turba“) nebo dalšími, z pohledu taxikářů velmi operativními způsoby, jako je například zneužívání desetinné čárky na zobrazovači taxametru.

Dalším problémem u kaucí, který novela z roku 2013 neřešila, je otázka nakládání s vozidlem, kterému bylo zabráněno v další jízdě přiložením TPZOV (technický prostředek

k zabránění odjezdu vozidla - botička), neboť řidič kauci na místě nezaplatil a ani následně nebyla kauce nebo pravomocně uložená pokuta uhrazena. Magistrát hlavního města Prahy má díky tomu ve správě již několik vozidel déle než dva roky a neexistuje způsob, jak se s tímto problémem vypořádat.

Z tohoto důvodu je v novele navrhováno rozšíření oprávněných kontrolních orgánů kauci vybírat o Ministerstvo dopravy, obecní policii a dopravní úřad, které jsou zahrnuty v dalším textu pod „kontrolní orgán“.

Vedle návrhu na rozšíření výčtu orgánů, které jsou oprávněny kauce ukládat, je navrhováno ještě rozšíření oblastí porušení zákonů, za která je možno kauci uložit. Vedle porušení zákona o silniční dopravě je v novele navrhováno umožnění vybírat kauce i za porušení zákona o cenách a zákona o přestupcích. V případech kontroly přepravy osob za úplatu, prováděné vozidly s obsaditelností do 9 osob včetně řidiče je, vzhledem k situaci v taxislužbě a častému provozování taxislužby bez koncese, umožněno vybrat kauci vždy.

Dalším problémem současně platné úpravy je neřešení případů, kdy kontrolní orgán uloží kauci, dopravce ji nezaplatí, vozidlu je zabráněno v jízdě přiložením TPZOV a ani řidič ani dopravce následně kauci neuhradí a o vozidlo zájem nejeví. Existují případy, kdy k uložení kauce došlo před více jak 700 dny a správní orgán nemá jakoukoliv možnost zadržené vozidlo přemístit na místo, kde by ničemu nebránilo a bylo zajištěno proti pozvolnému rozebírání na náhradní díly, což se taky již ve dvou případech zadržených vozidel stalo. Dokonce ve dvou případech se takto zadržené vozidlo po delší době i s TPZOV ztratilo.

Z tohoto důvodu je v zájmu bezpečnosti a ochrany majetku navrženo doplnit § 35d zákona o silniční dopravě o nový odst. 6, na základě kterého bude správní orgán oprávněn v případě neuhracení kauce do 30 dnů od zadržení nechat vozidlo přemístit na odstavné parkoviště. V důsledku vložení nového odstavce 6 se původní odstavec 6 mění na odstavec 7, včetně přečíslování jeho obsahu.

K bodu 69 - 74

Vzhledem k předcházejícímu rozšíření zákonů, pro jejichž porušení je možno kauci uložit a dále vzhledem k rozšíření subjektů oprávněných kauci uložit a používání pojmu „kontrolní orgán“, je navrhována i úprava § 35f zákona o silniční dopravě s použitím těchto pojmů. Rovněž tak i předešlým rozšířením kontrolovaných subjektů je navrhováno používání souhrnného pojmu „kontrolovaná osoba“.

K bodu 75 - 76

Vzhledem k problémům se zadrženými vozidly a opatřením uvedeným pod body 53 – 68 je navrhováno zařadit do zákona o silniční dopravě nový § 35g, který by řešil otázku prodeje zadrženého (odstaveného) vozidla. K tomuto prodeji by byl správní orgán oprávněn až po uplynutí 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty v případech, že tato pokuta nebyla uhrazena. Z prodeje vozidla by tak bylo možno uhradit pravomocně uloženou pokutu a náklady vzniklé s odstavením vozidla. Zbytek výnosu z prodeje by se pak vrátil kontrolované osobě, pokud by sdělila číslo účtu, na který by měl být poukázán. Pokud by do určité doby tento účet nesdělila, zbytek částky by propadl ve prospěch správního orgánu.

K bodu 77

V souvislosti s předešlým zavedením pojmu „kontrolní orgán“ je upraven i § 37 odst. 1 zákona o silniční dopravě. Současně je rozšířena oblast kontroly nejenom na vybavení a označení vozidel taxislužby, ale i na způsob provozování taxislužby a zda povinnosti stanovené tímto zákonem dodržuje i řidič.

ČÁST DRUHÁ

Zákon o živnostenském podnikání

Čl. II

K bodu 1 a 2

Současné znění § 5 zákona o silniční dopravě ukládá povinnost dopravním úřadům vydat k žádosti o koncesi k provozování silniční dopravy malými vozidly **vždy souhlasné stanovisko**. V těchto případech se jedná o správní akt, který naprosto zbytečně zatěžuje jak pracovníky živnostenských úřadů, kteří si o stanovisko dopravního úřadu musí písemně požádat, tak dopravní úřady. Přitom jsou zcela zbytečně vynakládány náklady na poštovné a materiál. V podmínkách hlavního města Prahy se například v roce 2014 jednalo o 1 745 žádostí a proti nim byl vydán stejný počet stanovisek.

Z tohoto důvodu je navrhována úprava § 52 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, u kterého je v odst. 1 navrhováno doplnění, že v případě, že se jedná jak o dopravu osobní, tak i o dopravu nákladní provozovanou malými vozidly, stanovisko v těchto případech živnostenský úřad nevyžaduje. V souvislosti s touto navrhovanou změnou je upravena i Příloha č. 3.

K ČL III

Vhodný termín pro účinnost tohoto zákona je 1. leden 2016 za předpokladu, že alespoň dva měsíce před tímto datem bude zákon vyvěšen ve Sbírce zákonů, aby se na tuto novelu připravili dopravní úřady, Ministerstvo dopravy a samotní dopravci. V případě, že by se očekávaný časový rozdíl mezi účinností zákona a jeho zveřejněním ve Sbírce zákonů zkrátil na méně jak jeden měsíc, bylo by vhodné posunout účinnost zákona i data v přechodných ustanoveních o příslušnou dobu.

Důvodová zpráva

Problematika taxislužby v hlavním městě Praze a způsob jejího řešení je, jak vyplývá z četných jednání zástupců města na Ministerstvu dopravy a Ministerstvu financí, diametrálně odlišná od této problematiky v jiných městech ČR. Tato odlišnost je dána historickým vývojem pražské taxislužby, čemuž odpovídá i stav platné legislativy a požadavky na její úpravu ze strany hlavního města Prahy. Novodobá historie pražské taxislužby začíná rokem 1990. V roce 1990 začal platit zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů, ve znění pozdějších předpisů, který umožnil jednotlivcům i nově vznikajícím firmám provozovat soukromě veškeré druhy činností, mimo jiné i silniční dopravu formou taxislužby. Následně na podzim tohoto roku vstoupil do likvidace státní podnik Taxi Praha, který do té doby tuto službu občanům a návštěvníkům hlavního města zajišťoval.

V samotných počátcích rozvoje taxislužby, jako svobodného oboru podnikání, nebyl díky deregulaci systém poskytování taxislužeb z hlediska zákonů dostatečně ošetřen. Jak město, tak i taxikáři, se učili ve zcela novém prostředí pohybovat. Tehdejší platné zákony však byly natolik obecné, že taxikářům stačilo chovat se podle zásady „co není zakázáno, je dovoleno“, a bohužel tím byli stále ve svém problematickém jednání o krok dále než kontrolní orgány, které byly naopak svázány řadou norem kontrolu ztěžujících nebo dokonce blokujících. V této době velmi rychle stoupal počet podnikatelských subjektů a provozovaných vozidel. Spolu s nárůstem počtu taxikářů se začínaly množit stížnosti zákazníků na kvalitu a zejména cenu poskytovaných služeb. Ve snaze zabránit taxikářům od samotného počátku uplatňovat přemrštěné ceny, které byly v té době „legální“, zavedlo město poprvé v roce 1991 cenovou regulaci v taxislužbě, kterou byly stanoveny maximální ceny. V témže roce začal platit zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, který nahradil zákon o soukromém podnikání občanů.

V roce 1992 došlo k doslova živelnému nárůstu počtu provozovatelů, vozidel a řidičů taxi, kdy bylo v Praze vydáno 2 371 koncesí s celkovým počtem 4 166 vozidel, což představovalo více než dvojnásobek stavu z roku 1991. Jako reakci na množící se stížnosti zákazníků přistoupilo město, vedle již zmíněné cenové regulace, ke zřízení stanovišť taxislužby bez správce, což byl v té době další možný způsob, jak dostat alespoň částečně tuto oblast podnikání pod kontrolu.

Teprve 1. srpna 1994 nabyl účinnosti zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, který upravil mimo jiné i povinnosti právnických a fyzických osob v této oblasti. Tento zákon nahradil zákon č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství, ve znění pozdějších předpisů, který upravoval pouze práva a povinnosti organizací na úseku silniční dopravy.

S využitím zákona o živnostenském podnikání pak začalo město od pololetí roku 1994 uplatňovat nové, přísnější podmínky pro provozování taxislužby. Upravena byla například barva, velikost, označení a vybavení vozidla, dále byl nadefinován požadavek na kvalitu poskytovaných služeb, byla zavedena povinnost vybavení vozidla taxametrem s vlastní tiskárnou a stanoven režim provozu taxistanovišť. Bohužel následná novela zákona o silniční dopravě z roku 1995 nezahrnovala přes maximální snahu města zmocnění k uplatňování těchto podmínek, což nakonec vyústilo v prohlášení soudu o jejich neplatnosti a proto musely být o rok později zrušeny. Stejně tak se nepodařilo ze zákona vypustit tzv. smluvní přepravu, což by umožnilo snazší orientaci zákazníka a jednotnou cenovou politiku, neboť smluvní přeprava nemá na rozdíl od taxislužby ceny regulované.

V roce 1996 vyvrcholila snaha provozovatelů taxislužby o úplnou deregulaci cen a v říjnu tohoto roku byla cenová regulace tehdejším ministrem financí zrušena. Období bez cenové regulace bylo zřejmě nejhorším obdobím boje města s nežádoucími praktikami v taxislužbě. Zrušení cenového výměru umožnilo nabízení této služby výjimečně i za ceny 8 500 Kč za 1 km jízdy. Nejvíce postiženou kategorií cestujících v tomto období byli cizinci. V témže roce propukla doslova válka mezi skupinou taxikářů, soustředěných ve společnosti THORGES, a ostatními taxikáři. Taxikáři společnosti THORGES začali od ostatních taxikářů vybírat za užívání stanovišť tzv. výpalné a v případě odmítnutí platit jim neváhali poškozovat vozidla a fyzicky je napadat takovým způsobem, že v některých případech došlo až k těžkému ublížení na zdraví. V roce 1997 se začal jednáním společnosti THORGES zabývat soud, který nakonec největší viníky potrestal. Díky tomuto rozsudku soudu a úspěšnému tlaku města, kdy se mu po složitých jednáních podařilo cenovou regulaci v roce 1997 opět legalizovat a v podmínkách hlavního města zavést, skončilo toto doposud nejhorší období v historii novodobé taxislužby.

Díky neustálému tlaku města na zpřísnění podmínek pro provozování taxislužby, který vyplýval z množících se negativních jevů v taxislužbě, novelizovalo Ministerstvo dopravy v roce 1998 zákon o silniční dopravě, přičemž využilo celou řadu námětů a připomínek města. Novela umožnila dopravním úřadům stanovit přepravní podmínky taxislužby, zavedla průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby a uzákonila evidenční čísla vozidel taxislužby. Dále zmocnila obce k vydání obecně závazné vyhlášky, kterou je možno stanovit jako podmínku provozování taxislužby na území obce prokázání znalosti místopisu, právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele, znalost obsluhy taxametru a způsob ověřování těchto znalostí. Na základě tohoto zmocnění vydalo město ještě v roce 1998 obecně závaznou vyhlášku č. 23/1998 Sb. hl. m. Prahy, kterou stanovilo složení zkoušky z místopisu jako podmínku výkonu práce řidiče na území hl. m. Prahy. Tato vyhláška prošla v dalších letech drobnými změnami a platí dodnes.

V roce 1999 byla z iniciativy tehdejšího náměstka primátora a příslušného radního, za podpory provozovatelů taxislužby, ustavena Radou hl. m. Prahy kontrolní skupina se zaměřením na taxislužbu, složená ze zástupců odborných odborů MHMP - DOP, MPC, ZIV. Zásadní zlom nastal v roce 2002. Na podzim tohoto roku byl z iniciativy města v Praze uskutečněn workshop s mezinárodní účastí, kterého se zúčastnili zástupci Paříže, Birminghamu, Bruselu, Rotterdamu, Vídně a Budapešti. Na tomto jednání byla mimo jiné potvrzena správná cesta Prahy v oblasti regulace cen taxislužby.

Jako reakci na nové způsoby jednání nepoctivých taxikářů zpracovalo město v rámci legislativní iniciativy návrh na novelizaci zákona o silniční dopravě, ve kterém byly uplatňovány přísnější požadavky na posuzování dobré pověsti a spolehlivosti řidičů taxislužby, na vydávání průkazů řidičů taxislužby a na možnost jejich odebrání. Po projednání návrhu novely v Radě a Zastupitelstvu hl. m. Prahy byl tento návrh předložen v roce 2003 Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR k projednání. Teprve v roce 2005, po zamítnutí této novely ve třetím čtení, se Poslanecká sněmovna parlamentu ČR začala iniciativou města opětovně zabývat. Hospodářský výbor nakonec doporučil k projednání novelu podle pozměňovacího návrhu jednoho poslance, který byl částečně doplněn návrhem hlavního města. V tomto znění byl zákon na jaře tohoto roku konečně přijat a po téměř tříletém úsilí hl. m. Prahy nabyl účinnosti 1.7. 2005. Mezi nejdůležitější změny, které tato novela zákona přinesla, bylo zavedení institutu spolehlivosti pro řidiče a umožnění kontrolním pracovníkům v určitých případech přímo na místě kontroly zadržet průkaz řidiče taxislužby, bez kterého řidič tuto činnost nesmí nadále provádět, s následnou možností jeho

odebrání na dobu 2 let. Tím bylo možné potrestat přímo řidiče, což dle původního znění zákona možné nebylo. Za nezákonné jednání řidiče mohl být potrestán pouze provozovatel. Podstatné změny byly učiněny i v zákoně o cenách, kde původním problémem byly velmi nízké pokuty, neboť podle v té době platného zákona bylo možno ukládat pokuty pouze do výše předražení. Vzhledem k tomu, že si z takto nízkých pokut taxikáři nic nedělali, zpracovalo město návrh novely zákona o cenách, který předložilo Poslanecké sněmovně parlamentu ČR k projednání. V témže roce byla novela přijata a přinesla podstatnou změnu v maximální výši pokuty, která může dosáhnout výše až 1 mil. Kč.

Z důvodu zavedení jednoznačné odpovědnosti za dodržování zákonných ustanovení, začalo město od roku 2002 zřizovat vedle stanovišť bez správce ještě stanoviště taxislužby se správcem, kde správce garantuje městu bezproblémové provozování taxislužby. Dosavadní zkušenosti ukazují, že to byla správná cesta, neboť na stanovištích taxislužby se správcem nedochází prakticky k žádnému porušování zákonů. Jedinou výjimkou bylo stanoviště na Staroměstském náměstí, kde správce přenechal využívání stanoviště řidičům soustředěným pod společností EURO TAXI s.r.o. (tzv. devadesátikorunovým taxikářům). Kvůli porušování nájemní smlouvy město postupně celkem třikrát (08/05, 01/06 a 03/06) od nájemní smlouvy odstoupilo. Firma SEDOP podala proti všem výpovědím žalobu a teprve v dubnu 2009, přes maximální úsilí města, byla nájemní smlouva na základě rozsudku Městského soudu v Praze zrušena.

V roce 2005 zřídila Rada hl. m. Prahy, jako reakci na přetrvávající problémy v taxislužbě a nejednotnost v přístupu k jejich řešení, samostatné oddělení taxislužby, do kterého soustředila pracovníky touto problematikou se dosud zabývajících v odboru živnostenském, odboru daní, poplatků a cen a v samotném odboru dopravy. Dále v zájmu objektivnosti při rozhodování zřídila Rada hl. m. Prahy, jako svůj poradní orgán Komisi Rady hl.m. Prahy pro řešení problematiky taxislužby, do které byli mimo zástupců města jmenováni ještě zástupci provozovatelů taxi, zástupci radiodispečinků a zástupci Cechu taxi Praha.

Na základě zákonného zmocnění Rada a Zastupitelstvo hl. m. Prahy rozhodly v roce 2006 o vydání obecně závazné vyhlášky č. 18/2006 Sb. hl. m. Prahy, kterou se stanoví Provozní řád a podmínky užívání stanovišť taxislužby, která začala platit od 1.1. 2007. Tato vyhláška nově definovala mimo jiné požadavky na vozidla (barvu, vybavení, velikost a stáří), a dále požadavky na oblečení a chování řidičů taxislužby na taxistanovištích.

Pro zlepšení orientace zákazníků označilo město v roce 2007 všechna stanoviště taxislužby se správcem maketou části lidské paže se vztyčeným palcem a nápisem FAIR PLACE, umístěným nad cedulkou TAXI. Současně byly na označnicích uvedeny orientační ceny nejpoužívanějších tras a uvedeno jméno a kontakt na provozovatele stanoviště. Zároveň s novým značením připravilo město společně s Technickou správou komunikací hl. m. Prahy také informační kampaň, jejíž součástí bylo i vydání brožury v několika jazykových mutacích, která byla k dispozici zejména turistům například v hotelích, v centrech Pražské informační služby, ve většině vozů taxislužby, ale také na letišti Ruzyně, autobusovém nádraží Florenc nebo v mezinárodních rychlících mířících do Prahy.

Jakmile začala platit zmíněná novela zákona o cenách a město začalo ukládat pokuty za porušení zákona o cenách v řádu desítek až stovek tisíc Kč, vznikaly problémy s dodržováním jednorozhodných lhůt pro udělení pokuty. Ty byly způsobeny obstrukcemi provozovatelů taxislužby v průběhu vedeného správního řízení a při doručování písemností. Proto byl v Radě a v Zastupitelstvu hl. m. Prahy projednán a schválen v pořadí již druhý návrh zákona o cenách. Celkově se jednalo již o třetí návrh v rámci legislativní iniciativy hl. m. Prahy.

Následně byl tento návrh zákona postoupen Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, která ho schválila. Od 1. 6. 2008 je tedy i tento „časový“ problém na základě zákonodárné iniciativy hlavního města Prahy novelou zákona o cenách vyřešen. Pokutu lze uložit do tří let ode dne, kdy se o porušení cenových předpisů cenové kontrolní orgány dozvěděly, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k porušení cenových předpisů došlo. Současně s touto novelou předložilo město v pořadí již čtvrtý návrh novely zákonů s taxislužbou souvisejících, v tomto případě návrh novely zákona o působnosti orgánů ČR v oblasti cen, který znemožňoval projednání správního řízení na základě oznámení. To vedlo k takové absurditě, že i protokol Policie ČR musel kontrolní orgán města za přítomnosti kontrolované osoby v podstatě přepsat do protokolu o provedené kontrole a na základě tohoto protokolu pak mohlo být teprve zahájeno správní řízení. Novelou tohoto zákona, která byla rovněž Poslaneckou sněmovnou parlamentu ČR přijata, je možno správní řízení zahájit i na základě oznámení třetích osob.

V průběhu roku 2007 byla Ministerstvem dopravy ustanovena pracovní skupina pro novelizaci prováděcí vyhlášky k zákonu o silniční dopravě, ve které mělo zastoupení i město. S maximálním přispěním zástupců města vydalo Ministerstvo dopravy nové znění prováděcí vyhlášky č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě. Mezi nejdůležitější změny, které město prosadilo, patří zavedení povinnosti mít ve vozidle stvrzenky z tiskárny taxametry z právě probíhajícího dne a archivovat je po dobu pěti let.

Dále vzhledem k inflaci přistoupilo město v průběhu tohoto roku ke zvýšení regulovaných cen a v Radě a Zastupitelstvu hl. m. Prahy bylo projednáno a schváleno nové znění vyhlášky města ke zkouškám z místopisu.

V průběhu roku 2009 se zástupci města aktivně účastnili přípravy a nakonec i samotného výběrového řízení pro dodavatele taxislužby na letišti, pořádaného Letištěm Praha, a.s. Díky této aktivní účasti bylo nakonec rozhodnuto, že na letišti budou svoje služby provozovat pouze provozovatelé taxislužby. Smluvní přeprava tak byla z letiště vyloučena.

Ačkoli výše zmíněná novela zákona o silniční dopravě z roku 2005 přinesla pro taxislužbu několik dosti podstatných změn, např. umožnila zadržení a odebrání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby, nově definovala spolehlivost řidiče taxislužby, a především zrušila územní omezení platnosti průkazů o způsobilosti řidiče taxislužby (průkazy platí po celém území České republiky bez ohledu na dopravní úřad, který ho vydal), přesto se začaly v průběhu praktické aplikace novely vyskytovat problémy. S takovými obtížemi tvůrci novely nepočítali, resp. byly obtížně předvídatelné, neboť mnohdy vycházely z následného, nového chování řidičů a provozovatelů taxislužby v reakci na legislativní změny. Až následná praxe ukázala, že zákon o silniční dopravě sice umožňuje celkem rychlé trestání porušení zákonů, ale neřeší vlastní problém přetrvávajícího výskytu taxikářů, kteří závažným způsobem porušují zákony s taxislužbou související. Byl to problém, který vyžadoval další systematickou úpravu příslušné legislativy, neboť příčinu tehdejšího stavu bylo možno hledat především ve špatné vymahatelnosti práva. Z tohoto důvodu zpracovalo město v pořadí již druhou novelu zákona o silniční dopravě, kterou po projednání v Radě a Zastupitelstvu hl. m. Prahy předložilo v listopadu roku 2009, jako v pořadí již pátý návrh, změny zákonů souvisejících s taxislužbou v rámci legislativní iniciativy do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR k projednání. Bohužel tento návrh tehdejší Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR nestihla projednat a po ustanovení nové Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR se Rada a Zastupitelstvo hl. m. Prahy rozhodlo v roce 2010 předložit do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR další, v pořadí již třetí návrh novely zákona o silniční dopravě a celkem šestý návrh zákonů s taxislužbou souvisejících, který však rovněž nebyl Poslaneckou sněmovnou

Parlamentu ČR projednán. Proto předložila Rada a Zastupitelstvo hl. m. Prahy další, v pořadí již čtvrtý návrh, novely zákona o silniční dopravě a celkově tak sedmý návrh novely zákonů s taxislužbou souvisejících. K tomuto návrhu zaujala vláda nesouhlasné stanovisko, které by výrazně komplikovalo možnost úspěšného projednání návrhu v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Navíc současně s návrhem Zastupitelstva hl. m. Prahy byl do Poslanecké sněmovny Parlamentu předložen i vládní návrh novely zákona o silniční dopravě, který vedle aplikace nařízení Evropské unie řešil mimo jiné i otázku vybírání kaucí (§35c), která byla jedním ze základních pilířů novely, kterou předložilo Zastupitelstvo hl. m. Prahy. Poslanecká sněmovna tento vládní návrh schválila a dle předpokladu Ministerstva dopravy nové znění zákona nabylo účinnosti k 1. 6. 2012. Podle nového znění mohly orgány Policie ČR a celní úřady při provádění kontroly a státního odborného dozoru oprávněny vybírat kauci v rozmezí od 5 000 Kč do 100 000 Kč od dopravce, který je podezřelý ze spáchání správního deliktu podle zákona o silniční dopravě, a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o správním deliktu nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady popřípadě nebylo vůbec možné. V případě, že kauce nebude složena, může být řidiči zabráněno v jízdě (odstavení vozidla na bezpečné místo a zadržení dokladů od vozidla) do doby, než bude kauce zaplácena. S využitím tohoto instrumentu mělo dojít k odstranění vyhýbání se placení uložených pokut ze strany provozovatelů a bezezbytku to mělo nahradit druhý pilíř novely města, kterým mělo být zabráněno vozidlu. Z tohoto důvodu došlo k dohodě tehdejšího primátora hl. m. Prahy s tehdejším ministrem dopravy o tom, že návrh novely podaný hlavním městem Prahou vezme město zpět a jako náhrada bude vytvořena pracovní skupiny složená ze zástupců hl. m. Prahy a zástupců Ministerstva dopravy, která připraví nový společný návrh jako návrh vládní, který bude mít větší šanci na úspěšné projednání v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Tato vládní novela měla řešit dosud neřešené problémy, které byly obsahem návrhu Zastupitelstva hl. m. Prahy. Přes všechna ubezpečení ze strany Ministerstva dopravy o společném návrhu, novela zákona o silniční dopravě, která vznikla jako výstup výše zmíněné pracovní skupiny, neřešila všechny požadavky města. Přes nesouhlasné stanovisko města k některým bodům byla předložena do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a po schválení nabyla účinnosti dne 1.5.2013. Jednalo se především o zmírnění požadavků na spolehlivost řidičů taxislužby, zrušení možnosti kontrolních orgánů zadržet průkaz řidiče taxislužby na místě kontroly za některá porušení zákonů a neřešení městem předpokládaných problémů se zadrženým vozidlem taxislužby v případech, kdy dopravce nezaplatí kauci ani pravomocně uloženou pokutu, které zástupci ministerstva přislíbili řešit až v případné následné novele.

Postupem času se ukázalo, že požadavky města byly oprávněné a že zmírnění požadavků na spolehlivost řidiče taxislužby a zrušení možnosti kontrolních orgánů zadržet průkaz řidiče taxislužby na místě kontroly při podezření na spáchání nejzávažnějších správních deliktů nebylo pro zkvalitnění úrovně taxislužby nejtěžším krokem.

Taxikářům dnes nehrozí ztráta spolehlivosti, která je podmínkou držení oprávnění řidiče taxislužby, neboť v souvislosti s ministerstvem vyžadovaným slučováním projednání porušení zákonů v podstatě nemůže nastat situace, kdy je konkrétní řidič v průběhu 5 let dvakrát pravomocně potrestán za jednu a tu samou věc. Díky tomu se dnes taxikáři opět nebojí sankcí, které jim město může uložit, a svým neustálým nedodržováním nastavených pravidel a předražováním jízdného, zvláště u cizinců, poškozují pověst nejenom hlavního města, ale celé České republiky.

Předkládaná novela by měla mimo jiné vrátit dříve nastavené požadavky za spolehlivost, rozšířit okruh kontrolních orgánů oprávněných vybírat kauce, vyřešit problém zadržených

vozidel, u kterých dopravce odmítne uhradit pravomocně uloženou pokutu prodejem tohoto vozidla, umožnit uložit kauci černému taxikáři a opětovně umožnit zadržení průkazu řidiče taxislužby přímo na místě kontroly. Jedná se o zcela nezbytné změny zákona, které by měly mít podstatný vliv na eliminaci výskytu problémových taxikářů v běžném provozu.

O specifických podmínkách provozování taxislužby na území hlavního města Prahy svědčí především způsob provozování taxislužby, zvětšující se počet mimopražských řidičů, rozsah poskytovaných služeb a s ním související určitá anonymita provozovatelů taxislužby a smluvní přepravy, která vychází mimo jiné i z toho, že k 31.12. 2014 bylo dopravním úřadem hlavního města Prahy evidováno:

- **5 153 držitelů koncese na taxislužbu**, z toho 1 946 aktivních provozovatelů
- **5 486 řidičů taxislužby**
- **9 689 řidičů taxislužby s platnou zkouškou pro Prahu** (4 203 mimopražských řidičů má zkoušku z místopisu, tedy mohou nabízet svoje služby na území hl. m. Prahy)
- **4 606 evidovaných vozidel taxislužby.**

Velká koncentrace provozovatelů a řidičů taxislužby na území hlavního města Prahy vede k převisu nabídky nad poptávkou, který někteří provozovatelé a řidiči řeší vymyšlením stále důmyslnějších způsobů, jak obejít městem stanovené maximální ceny a zachovat si tak dřívější životní úroveň.

Vzhledem k tomu, že město taxislužbu neřídí, neprovozuje a nemůže ji ani regulovat, je jediným nástrojem pro ovlivňování úrovně pražské taxislužby intenzita kontrolní činnosti a následného správního trestání zjištěných porušení zákona. V této oblasti město velmi úzce spolupracuje s Policií ČR a Městskou policií. Na nezákonné snahy provozovatelů a řidičů taxislužby reagovalo město v roce 2014 zvýšením počtu kontrol, kterého bylo dosaženo i díky rozhodnutí Rady hlavního města Prahy o zvýšení počtu kontrolních pracovníků, a dále zvýšením tlaku na provozovatele a řidiče taxislužby, spočívajícím ve využívání nově zavedené možnosti vybírání kaucí.

Přes zvýšené úsilí města, Městské policie a Policie ČR není ale úroveň pražské taxislužby na takové úrovni, kterou by si hlavní město se svými obyvateli a návštěvníky zasloužilo. V následující tabulce jsou uvedeny nejzávažnější delikty taxikářů ve vztahu k cestujícím, kterými jsou předražení a nevydání stvrzenky o výši jízdného. Z této tabulky je patrný určitý nárůst těchto deliktů, který nemusí znamenat zhoršení stavu pražské taxislužby, ale s největší pravděpodobností je způsoben využitím nových, dokonalejších kontrolních metod pracovníků města.

Rok	Počet jízd	% předražených jízd	% nevydaných stvrzenek z txm
2002	453	32,67	35,76
2003	563	15,63	19,01
2004	501	14,57	17,76
2005	674	13,65	14,24
2006	769	13,91	10,14
2007	829	10,62	33,53
2008	404	5,45	2,72
2009	479	1,25	1,88
2010	457	1,97	3,28
2011	268	6,34	10,07
2012	373	2,68	8,85
2013	426	7,98	11,74
2014	587	10,05	11,07

Vedle samotné kontrolní činnosti je dalším důležitým úkonem následné vedení správního řízení a trestání nepoctivých dopravců a řidičů taxislužby.

Přehled o průběhu správních řízení a uložených pokutách

Položka / Rok činnosti	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Celkem
Počet zahájených SŘ	329	392	207	219	198	384	359	203	249	253	252	231	303	3 579
Počet udělených pokut	235	224	167	99	114	258	258	167	196	241	242	205	298	2 704
Výše pokut v tis. Kč	16 006	19 264	14 083	8 475	9 679	29 059	32 840	23 808	20 839	15 576	10 597	5 457	7 607	213 290
Počet odvolání	89	172	113	101	100	160	127	74	82	85	92	87	90	1 372

K absolutnímu snížení výše uložených pokut v roce 2013 a 2014 dochází oproti dřívějšímu období v souvislosti s aplikací Usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, podle kterého je správní orgán povinen přihlížet k majetkovým poměrům účastníka řízení a není oprávněn ukládat likvidační pokuty, přičemž výše likvidační pokuty není nijak specifikována. Postupným zvyšováním městem navržených pokut, které následně řešil soud, došlo během dvou let k navýšení soudy uznávané nelikvidační výše pokuty z původních 50 000 Kč na dnes uznávaných 70 000 Kč. Dalším faktorem, který významnou měrou přispěl k tak výraznému snížení výše uložených pokut byl tlak Ministerstva dopravy na slučování správních řízení a ukládání tak například za 23 různých porušení zákona pouze jednu pokutu.

Bohužel v mnoha případech je uložená pokuta jako výchovný prostředek neúčinná. V současné době nejproblémovější provozovatelé jsou právníckými osobami s.r.o., které díky své právní subjektivitě ručí od roku 2014 „pouze“ do výše 1 Kč. Vzhledem k celkové výši jim již uložených pokut a výši ručení, jsou další postihy v tomto případě zcela neúčinné. Pokud se jedná o fyzické osoby, pak tyto osoby nemají obvykle žádný majetek.

Pokud se podaří překonat všechny překážky stávající legislativy, úskoky provozovatelů a v konečné fázi správního řízení je uložena pokuta, nastupuje další velký problém, kterým je neplacení a následné vymáhání uložených pokut. Od roku 2002 do konce roku 2014 vydal kontrolní orgán města celkem 2 704 rozhodnutí, v rámci kterých byly uloženy pokuty v celkové výši 213 290 000 Kč, z toho řádově 143 052 000 Kč v právní moci. Vzhledem k průtahům s úhradou uložených pokut přistoupil odbor daní, poplatků a cen Magistrátu hlavního města Prahy k nekompromisnímu vymáhání nedoplatek formou exekucí. Z celkového počtu 2 136 pravomocně uložených pokut jich bylo 1 401 v celkové částce 122 759 377 Kč předáno k exekuci. Z tohoto počtu bylo ke konci roku 2014 vymoženo pouze v 584 případech celkem 27 840 781 Kč, jak vyplývá z následující tabulky.

Stádia vymáhání pohledávek	Aktuální stav k 31.12.2014	
	Počet	částka v Kč
Předáno k vymáhání exekučnímu oddělení	1401	122 759 377 Kč
Vymoženo celkem (vymáhání ukončeno)	548	27 840 781 Kč
z toho: soudními exekutory	96	6 894 950 Kč
zaměstnanci exekučního oddělení	452	20 945 831 Kč
K vymáhání zbývá	683	77 830 908 Kč
z toho: soudními exekutory	451	57 882 375 Kč
zaměstnanci exekučního oddělení	232	19 948 533 Kč
zastavené řízení nebo odpis	170	17 087 688 Kč

V části vymoženeno celkem jsou započítány pouze zcela vymožené pohledávky, a to jak v počtu, tak v částce.

Vedle finančních postihů provozovatelů využívá město i další zákonné možnosti jako:

Ukládání kaucí - tuto možnost přinesla novela zákona o silniční dopravě, která nabyla účinnosti v roce 2012, podle které může za zákonem stanovených podmínek vybírat kauce pouze Policie ČR a celní úřady. Díky velmi dobré spolupráci města s Policií ČR a Městskou policií, která při vybírání kaucí asistuje, bylo do konce roku 2014 uloženo celkem **69** kaucí. **Přesto za společensky nejzávažnější porušení zákona, kterým je bezesporu předražení, kauci vybrat nelze.**

Odebrání koncese - jedná se o úkon, který ve svém důsledku nemá příliš velký vliv na samotného podnikatele, neboť pokud je nějakému provozovateli odebrána koncese pro porušování zákonů, může tento dopravce bez problémů založit firmu novou. Tím se rušení koncesí stává pouze kosmetickou záležitostí, která neřeší problém. Přesto podalo město do současné doby příslušným živnostenským úřadům celkem **78** návrhů na zrušení koncese, z nichž v **67** případech již byla koncese zrušena. I tato ne moc účinná možnost však byla novelou zákona o silniční dopravě s platností od 1.6.2012 zrušena, Správní orgán sice může, jako každý jiný, podávat návrhy na zrušení koncese. Návrh je však podán podle živnostenského zákona a není tudíž pro živnostenský úřad závazný. Pokud byl dříve návrh podaný podle zákona o silniční dopravě, byl pro živnostenský úřad závazný v tom smyslu, že řízení o odebrání koncese muselo být vždy zahájeno.

Trestní oznámení - určitou možnost řešení těch největších a nejčastějších deliktů nabízí ještě využití trestního zákona, podle kterého je neoprávněné podnikání, často se vyskytující padělání dokladů, výkon řidiče taxislužby s odebraným průkazem nebo předražování trestným činem. Město podalo celkem **29 trestních oznámení**, z nichž **17** na neoprávněné podnikání, **4** na předražování, **2** na poškozování spotřebitele (okrádání) a **6** z jiných důvodů, zejména padělání a pozměňování úředních dokladů. Důslednou spoluprací s Městskou policií se podařilo na dva řidiče, kterým byl odebrán průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby, a oni tuto činnost vykonávali na jiný průkaz, vyvolat trestní stíhání pro maření úředního rozhodnutí.

Trestání řidičů taxislužby – poslední novela zákona o silniční dopravě specifikovala v § 34e přestupky, kterých se dopouští samotní řidiči taxislužby. Tyto přestupky, společně s přestupky uvedenými v § 23, § 24, § 46 a § 47 zákona o přestupcích, je dle platného Statutu oprávněno projednávat 22 městských částí. Vzhledem k tomu, že u některých porušení výše uvedených paragrafů je možno vedle finančního postihu řidiči uložit i zákaz výkonu činnosti od 6 měsíců až na dva roky, jde o největší nástroj města na zlepšení situace v pražské taxislužbě

Cenová regulace - podle výměru Ministerstva financí, kterým se každoročně vydává seznam zboží s regulovanými cenami, mohou kraje nebo obce stanovit nařízením maximální ceny v rozsahu a za podmínek zákonem stanovených. Obcím a krajům je tímto ustanovením poskytnuta možnost, nikoli povinnost, regulovat určité vymezené oblasti podnikání. Jednou z činností, kde mohou místní orgány stanovit maximální cenu, je taxislužba. Situaci na daném trhu služeb z pohledu stanovení maximálních cen se pravidelně zabývá cenový orgán hl. m. Prahy. Je ověřována jak situace z důvodu, zda přetrvávají podmínky pro uplatnění cenové regulace, tak z důvodu samotné výše maximálních cen. Výše těchto cen vychází z ekonomicky oprávněných nákladů a je předmětem průběžného sledování v závislosti na změnách např. pořizovací ceny vozidla, průměrné měs. hrubé mzdy (dle

informačního systému MPSV), průměrné ceny nafty pro hl. m. Prahu porovnáním dlouhodobé statistiky CCS s průměrnou cenou PHM dle §158 odst.3, věta třetí zákoníku práce a dle vyhlášky č. 328/2014 Sb., přičemž je při aktualizaci kalkulace uplatněna hodnota, která je pro výslednou cenu více zatěžující.

Cenový orgán v rámci analýzy daného trhu ověřoval i ceny obvyklé u dopravců a radiodispečinků taxi, ze kterých vyplývá, že v současné době většina samostatných podnikatelů využívá městem stanovenou maximální cenu, naopak dispečinky taxi nabízejí při objednávce přes telefon, internet či SMS výši většiny složek jízdného pod stanovenou maximální cenou.

Na základě výše uvedeného je naprosto zřejmé, že hlavní město Praha dělá pro zlepšení situace v pražské taxislužbě maximum toho, co mu zákony umožňují. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že město taxislužbu neprovozuje, neřídí a kromě cen ani nereguluje, nehledě na to, že není jejím cílem měnit liberální zákony, nemá možnost ji plošně ovlivňovat.

Pro další zlepšení situace v pražské taxislužbě je tak naprosto nezbytné zlepšit vymahatelnost práva, nalézt a využít vhodných právních prostředků na eliminaci nepřizpůsobivých řidičů a provozovatelů taxislužby. Současný právní stav a z něj vyplývající nedostatečná vymahatelnost práva je hlavní překážkou zlepšení v této oblasti. Dnes je tak zcela neúčinné ukládání pokut „bezdromovcům“ v taxislužbě (podnikatelům s trvalým pobytem na adrese úřadu městské části) či se sídlem na fiktivní adrese, kteří takto obcházejí zákony nejen v dopravě, ale i v oblasti daňové, sociální nebo zdravotní.

Zlepšení vymahatelnosti práva by měla přinést hlavním městem Prahou připravená novela zákona o silniční dopravě uvedená v příloze č. 1 usnesení. Jedná se v podstatě o novelu, kterou město do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR předložilo již třikrát, doplněnou o nejnovější poznatky z aplikace současně platné úpravy.

V návrhu zmiňované novely jde zejména o:

- Zpřísnění požadavků a spolehlivost řidiče taxislužby

Současně platná definice spolehlivosti, které sice má prodlouženou lhůtu, po kterou se berou v potaz sankce za přestupek nebo jiný správní delikt, nicméně doplnění této lhůty podmínkou, že se musí jednat o opakované jednání, v podstatě znemožnila tohoto institutu vůči nepoctivým taxikářům využívat a přispěla tak ke zhoršení úrovně taxislužby. Z tohoto důvodu je v návrhu novely zrušena podmínka opakovaného jednání a jsou doplněny další trestné činy a delikty, pro něž ke ztrátě spolehlivosti dojde, jako je nezaznamenání skutečného průběhu přepravy (při používání tzv. turba), nebo účtování si jiné částky, než která vychází z taxametru.

- Vrácení požadavků na jednotné označení vozidel taxislužby

Současné znění zákona žádným způsobem neurčuje, jak a kde má být vozidlo taxislužby označeno obchodním jménem dopravce a již vůbec neurčuje povinnost mít na vozidle zveřejněn ceník nabízených cen, tak jak bylo stanoveno dříve. Vozidla taxi jsou tak označena různými způsoby, které v mnoha případech znemožňují identifikaci dopravce a kontrolu účtovaných cen. Toto neposkytnutí informace je velkým problémem zvláště u zahraničních návštěvníků hlavního města Prahy, kteří neznají podmínky pro provozování taxislužby na území hlavního města Prahy a stávají se tak velmi často cílem nepoctivých taxikářů, kteří nevědomost zákazníků zneužívají k jejich okrádání.

Proto je navrhováno vrátit se alespoň částečně k původnímu způsobu označení vozidla taxislužby s tím, že povinností dopravce bude vozidlo taxislužby označit na obou předních dveřích názvem dopravce s písmem velikosti min. 30 mm a úplným přehledem cen, včetně určujících podmínek jejich použití. Ceník by měl mít velikost písma a číslic min. 10 mm a spolu s názvem dopravce by toto označení mělo být provedeno černě na bílém podkladu.

- Nastavení povinností dopravcům provozujícím taxislužbu vozidlem cestujícího

Minulá právní úprava tohoto zákona zařadila tzv. „drink servis“, tedy odvoz auta a případně i jeho majitele a dalších osob, do taxislužby. Tímto došlo ke sjednocení požadavků na řidiče. Nebyly však stanoveny žádné povinnosti dopravci provozujícímu tento druh přepravy, což ve svém důsledku může vést k celé řadě daňových úniků. Rovněž kontrolní orgány se v případě kontroly nemají čeho chytit. Z tohoto důvodu jsou pro tento druh dopravy v návrhu novely stanoveny povinnosti jak pro dopravce, tak i pro řidiče provozující taxislužbu vozidlem cestujícího.

- Zavedení poplatku za přihlášku ke zkoušce z místopisu

Hlavní město Praha využívá dlouhodobě zmocnění uvedené v § 21b odst. 1 zákona o silniční dopravě a obecně závaznou vyhláškou č. 23/1998 Sb. hl. m. Prahy, o ověřování znalostí řidičů taxislužby na území hlavního města Prahy, stanovilo jako podmínku pro provozování taxislužby na území hl. m. Prahy složit zkoušku z místopisu, právních předpisů a obsluhy taxametru. Podle této vyhlášky musí být při každé zkoušce 3 členná zkušební komise. Přihlášení řidiče taxislužby se ale velice často na zkoušku bez omluvy nedostaví nebo na zkoušku přichází naprosto nepřipraveni, čímž vedle toho, že zabírají místa jiným řidičům, plýtvají časem úředníků, kteří se tak nemohou věnovat své hlavní pracovní náplni, kterou je kontrola taxislužby a vedení správních řízení. Město je z důvodu uspokojení jejich požadavků na opravné zkoušky nuceno vypisovat stále nové termíny. Z tohoto důvodu je navrhováno zpoplatnit jednu přihlášku ke zkoušce poplatkem v maximální výši do 1 000 Kč.

- Rozšíření zmocnění obce o zkoušku z jednoho světového jazyka

Dalším velkým problémem, hlavně ze strany zahraničních návštěvníků hlavního města Prahy, je velmi špatná znalost cizích jazyků ze strany řidičů taxislužby, přestože jim svoje služby dnes a denně nabízí. Z tohoto důvodu je navrhováno zařadit mezi podmínky pro výkon činnosti řidiče taxislužby na území obce i podmínku složení zkoušky ze základních znalostí jednoho světového jazyka.

- Opětovné umožnění kontrolním orgánům zadržet průkaz řidiče taxislužby na místě kontroly a zavedení možnosti dopravních úřadů odebrat oprávnění řidiče taxislužby

Předešlá úprava zákona omezila možnosti, při kterých byl kontrolní orgán oprávněn na místě kontroly zadržet průkaz řidiče taxislužby a tím jim v podstatě minimálně do doby vydání rozhodnutí znemožnit v pokračování protiprávního jednání. Zatímco dřívější úprava umožňovala kontrolním orgánům zadržet průkaz v případě poškození cestujícího na ceně jízdného, nevydání cestujícímu dokladu o zaplacení jízdného z tiskárny taxametru, uvedení nepravdivých údajů na dokladu o zaplacení jízdného, výkonu práce řidiče taxislužby bez osvědčení obce o složení zkoušky na území obce, která v obecně závazné vyhlášce obce stanovila zkoušku jako podmínku provozování taxislužby na území obce, neumožnění výkonu státního dozoru v silniční dopravě, užití vozidla v silničním provozu, označeného nebo vybaveného způsobem zaměnitelným s vozidlem taxislužby, ačkoliv toto vozidlo není zařazeno v evidenci vozidel taxislužby a pro neplatnost průkazu, stávající znění umožňuje

zadržet průkaz pouze v případě podezření na nespolehlivost řidiče a neplatnost průkazu. Z tohoto důvodu je v předložené novele zákona o silniční dopravě navrženo vrátit se k původnímu znění, kdy k zadržení průkazu řidiče taxislužby postačí pouhé podezření z poškození cestujících na ceně jízdného, nevydání dokladu o výši jízdného, uvedení nepravdivých údajů na dokladu o výši jízdného a neumožnění výkonu státního odborného dozoru. Původní znění odstavce § 21c odst. 7 zákona o silniční dopravě je zrušeno a nahrazeno novým zněním, které nově definuje podmínky pro zadržení průkazu řidiče taxislužby na místě kontroly a nově vložený odst. 8 definuje důvody, pro které je možno odebrat oprávnění řidiče malého vozidla..

- Zavedení možnosti kontrolním orgánům pořizovat z průběhu kontroly obrazové a zvukové záznamy bez vědomí dopravce a řidiče

S rozvojem moderních technologií a zpřísněním podmínek pro pořizování audiovizuálních záznamů osob se kontrolní orgány při snaze maximálně věrohodně zaznamenat zjištěný stav porušení právních předpisů setkávají s námitkami kontrolovaných subjektů, že kontrolní orgán není oprávněn pořizovat tyto záznamy. Podle § 51 odst. 1 správního řádu lze v řízení použít všech důkazních prostředků, pokud nejsou získány v rozporu se zákonem. Z důvodu zamezení spekulacím a případnému zabránění kontrolním pracovníkům pořizovat o předmětu kontroly audiovizuální záznamy nesprávným právním výkladem výše uvedeného ustanovení, bude vhodné a žádoucí navrhovaným zmocněním umožnit kontrolním pracovníkům pořizovat o předmětu kontroly zvukové a obrazové záznamy, které v některých případech lépe zaznamenají skutečný stav věci a zefektivní kontrolu, než jejich slovní opis (např. označení vozidla, záznam jednání řidiče taxislužby při placení jízdného, manipulaci s taxametrem apod.). Aby však takové zaznamenání mělo smysl, musí být provedeno skrytě, bez vědomí kontrolované osoby. Z tohoto důvodu je do § 34 zákona o silniční dopravě navrhováno vložení nového odstavce 7, obdobně jako je v § 8 písm. d) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), na základě kterého by mohly kontrolní orgány pořizovat zvukové a obrazové záznamy bez vědomí a souhlasu dopravce.

- Rozšíření okruhu kontrolních orgánů ukládat kauce

Dle současně platné právní úpravy mohou kauce ukládat pouze orgány Policie ČR a celní úřady, navíc pouze za oblasti, které jsou oprávněny kontrolovat. Policie ČR tak může uložit kauci pouze za špatné označení a vybavení vozidla taxislužby. Z tohoto důvodu je navrhováno rozšířit okruh orgánů oprávněných ukládat kauce o Ministerstvo dopravy, obecní policii a dopravní úřady.

- Umožnit prodej zadrženého vozidla

Vzhledem k problémům se zadrženými vozidly je navrhováno zařadit do zákona o silniční dopravě nový § 35g, který by řešil otázku prodeje zadrženého (odstaveného) vozidla. K tomuto prodeji by byl správní orgán oprávněn až po uplynutí 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty v případech, že tato pokuta nebyla uhrazena. Z prodeje vozidla by tak bylo možno uhradit pravomocně uloženou pokutu a náklady vzniklé s odstavením vozidla. Zbytek výnosu z prodeje by se pak vrátil kontrolované osobě, pokud by sdělila číslo účtu, na který by měl být poukázán. Pokud by do určité doby tento účet nesdělila, by zbytek částky propadl ve prospěch správního orgánu.

111/1994 Sb.

ZÁKON

ze dne 26. dubna 1994 o silniční dopravě

Změna: 38/1995 Sb.
Změna: 304/1997 Sb.
Změna: 304/1997 Sb. (část)
Změna: 150/2000 Sb.
Změna: 132/2000 Sb., 361/2000 Sb.
Změna: 175/2002 Sb.
Změna: 175/2002 Sb. (část)
Změna: 577/2002 Sb.
Změna: 320/2002 Sb.
Změna: 103/2004 Sb., 186/2004 Sb.
Změna: 1/2005 Sb.
Změna: 229/2005 Sb., 253/2005 Sb.
Změna: 411/2005 Sb., 226/2006 Sb.
Změna: 229/2005 Sb. (část)
Změna: 374/2007 Sb.
Změna: 124/2008 Sb., 130/2008 Sb.
Změna: 250/2008 Sb.
Změna: 274/2008 Sb.
Změna: 227/2009 Sb., 194/2010 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 119/2012 Sb.
Změna: 102/2013 Sb.
Změna: 64/2014 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie¹³⁾ podmínky provozování silniční dopravy silničními motorovými vozidly (dále jen "vozidlo") prováděné pro vlastní a cizí potřeby za účelem podnikání, jakož i práva a povinnosti právnických a fyzických osob s tím spojené a pravomoc a působnost orgánů státní správy na tomto úseku.

(2) Ustanovení § 22 a 23 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškerou silniční dopravu nebezpečných věcí (za účelem podnikání i za jiným účelem) po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu s výjimkou dopravy

těchto věcí prováděné ozbrojenými silami nebo ozbrojenými bezpečnostními sbory při plnění vlastních úkolů.

(3) Ustanovení § 26 až 33 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškeré provozování mezinárodní silniční dopravy (za účelem podnikání i za jiným účelem) s výjimkou dopravy prováděné ozbrojenými silami při plnění vlastních úkolů nebo dopravy prováděné podle odstavce 4.

(4) Zákon se nevztahuje na provozování silniční dopravy pro soukromé potřeby fyzické osoby - provozovatele vozidla, členů jeho domácnosti a jiných osob, pokud není prováděna za úplatu.

§ 2

Základní pojmy

(1) Silniční doprava je souhrn činností, jimiž se zajišťuje přeprava osob (linková osobní doprava, kyvadlová doprava, příležitostná osobní doprava, taxislužba), zvířat a věcí (nákladní doprava) vozidly, jakož i přemísťování vozidel samých po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu.

(2) Silniční doprava pro vlastní potřeby je doprava, kterou se zajišťuje podnikatelská činnost, k níž je osoba provozující silniční dopravu oprávněna podle zvláštních právních předpisů¹⁾ a při níž nedochází ke vzniku závazkového vztahu, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(3) Silniční doprava pro cizí potřeby je doprava, při níž vzniká mezi provozovatelem silniční dopravy a osobou, jejíž přepravní potřeba se uspokojuje, závazkový vztah, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(4) Dopravce je fyzická nebo právnická osoba provozující silniční dopravu. Tuzemský dopravce je dopravce, který provozuje silniční dopravu pro cizí potřeby na základě koncese¹⁾ nebo silniční dopravu pro vlastní potřeby k zajištění své podnikatelské činnosti vykonávané na základě živnostenského nebo jiného oprávnění uděleného podle zvláštního právního předpisu orgánem České republiky. Podnikatel v silniční dopravě je tuzemský dopravce provozující silniční dopravu pro cizí potřeby.

(5) Vnitrostátní silniční doprava je doprava, kdy výchozí místo, cílové místo a celá dopravní cesta leží na území jednoho státu. Za vnitrostátní silniční dopravu se rovněž považuje doprava, kdy výchozí místo a cílové místo leží na území jednoho členského státu Evropské unie nebo jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace (dále jen „členský stát“), ale část jízdy se uskuteční na území jiného členského státu, pokud na území jiného členského státu není umístěna zastávka pro nástup nebo výstup cestujících nebo nedojde k nakládce nebo vykládce zvířat nebo věcí.

(6) Mezinárodní silniční doprava je doprava, při níž místo výchozí a místo

cílové leží na území dvou různých států, nebo doprava, při níž místo výchozí a cílové sice leží na území téhož státu, ale část jízdy se uskuteční na území jiného státu, nejedná-li se o vnitrostátní silniční dopravu.

(7) Linková osobní doprava je pravidelné poskytování přepravních služeb na určené trase dopravní cesty, při kterém cestující vystupují a nastupují na předem určených zastávkách. Linkovou osobní dopravu lze provozovat formou veřejné linkové dopravy nebo formou zvláštní linkové dopravy, a to jako vnitrostátní nebo mezinárodní. Přitom se rozumí

a) veřejnou linkovou dopravou doprava, při které jsou přepravní služby nabízeny podle předem vyhlášených podmínek a jsou poskytovány k uspokojování přepravních potřeb; pokud je doprava uskutečňována pro potřeby města a jeho příměstských oblastí, jedná se o městskou autobusovou dopravu,

b) zvláštní linkovou dopravou doprava určených vybraných skupin cestujících s vyloučením ostatních osob.

(8) Mezinárodní kyvadlová doprava je osobní doprava, kterou jsou předem vytvořené skupiny cestujících přepravovány více jízdami tam a zpět ze stejné výchozí oblasti do stejné cílové oblasti. Tyto skupiny cestujících, které byly přepraveny do cílové oblasti, budou při pozdější jízdě přepraveny zpět do výchozí oblasti. První jízda zpět a poslední jízda tam v řadě kyvadlových jízd musí být uskutečněna bez cestujících, zavazadel nebo věcí.

(9) Taxislužba je osobní doprava pro cizí potřeby, kterou se zajišťuje přeprava osob včetně jejich zavazadel vozidly určenými k přepravě nejvýše 9 osob včetně řidiče a která není linkovou osobní dopravou, mezinárodní kyvadlovou dopravou nebo příležitostnou osobní silniční dopravou.

(10) Příležitostná osobní silniční doprava je neveřejná osobní doprava pro cizí potřeby, která není linkovou osobní dopravou nebo mezinárodní kyvadlovou dopravou a kterou se na základě předchozí objednávky zajišťuje přeprava osob včetně jejich zavazadel vozidly určenými k přepravě

a) nejvýše 9 osob včetně řidiče, jedná-li se o mezinárodní dopravu, nebo

b) více než 9 osob včetně řidiče.

(11) Určeným terminálem je terminál podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁷⁾, který se nachází na území statutárního města, a na kterém je povolena zastávka pro výstup nebo nástup cestujících alespoň na jedné mezinárodní lince. Ministerstvo dopravy uveřejní seznam určených terminálů způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(12) Náhradní autobusová doprava je linková osobní doprava provozovaná namísto dočasně přerušené drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo na dráze speciální^{1a)}.

(13) Linka je souhrn dopravních spojení na trase dopravní cesty určené výchozí a cílovou zastávkou a ostatními zastávkami, na níž jsou poskytovány přepravní služby podle platné licence nebo povolení a podle schváleného jízdního řádu. Spoj je dopravní spojení v rámci linky, které je časově a místně určené jízdním řádem.

(14) Velkým vozidlem je vozidlo nebo jízdní souprava o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo vozidlo určené pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče.

(15) Malým vozidlem je vozidlo nebo jízdní souprava o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo vozidlo určené pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče.

(16) Kombinovaná doprava je systém přepravy zboží v jedné a téže přepravní jednotce (ve velkém kontejneru, výměnné nástavbě, odvalovacím kontejneru) nebo silničním vozidle, které při jedné jízdě využije též železniční nebo vodní dopravu. Svoz a rozvoz v rámci kombinované dopravy je silniční doprava přepravních jednotek kombinované dopravy a silničních vozidel, pokud využijí též železniční nebo vodní dopravu, z místa jejich nakládky, případně vykládky do překladiště kombinované dopravy nebo z překladiště kombinované dopravy do místa jejich vykládky, případně nakládky.

(17) Veřejným zájmem v oblasti kombinované dopravy se rozumí zájem na podpoře ekologicky šetrnějšího druhu dopravy. Podporou kombinované dopravy ve veřejném zájmu se rozumí sleva na dani podle zvláštního právního předpisu a další podpory poskytované v souladu s právem ES a s postupy v něm stanovenými.

(18) Okružní jízda je mezinárodní příležitostná přeprava osob na objednávku po předem vyhrazené okružní trase, na níž je stejným silničním vozidlem přepravována stejná skupina cestujících.

(19) Celostátní informační systém o jízdních řádech je informační systém obsahující informace o přepravním spojení, který vede pro potřeby veřejnosti Ministerstvo dopravy nebo jím pověřená právnická osoba.

(20) Tarif v silniční dopravě je sazebník cen za jednotlivé přepravní výkony při poskytování přepravních služeb a podmínky jejich použití.

§ 3

Povinnosti tuzemského dopravce

(1) Tuzemský dopravce je povinen

a) provozovat silniční dopravu vozidlem, kterému byla přidělena státní poznávací značka České republiky a které je zapsáno v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾,

b) v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie^{4d)} zajistit, aby řidiči

održovali ustanovení týkající se doby řízení, doby bezpečnostních přestávek a doby odpočinku, pokud pro určité kategorie vozidel prováděcí právní předpis anebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, nestanoví v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie^{4d)} doby řízení, doby bezpečnostních přestávek a doby odpočinku jinak,

c) v mezinárodní dopravě zajistit, aby najaté vozidlo bylo používáno pouze za předpokladu, že je najato bez řidiče, vozidlo řídí dopravce sám nebo jeho zaměstnanec, a aby ve vozidle byla při jeho provozu smlouva o nájmu s uvedením registrační značky najatého vozidla a pracovní smlouva řidiče, pokud není řidič zároveň dopravcem.

(2) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu velkými vozidly, je povinen

a) zajistit, aby řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku podle tohoto zákona, přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4d)} nebo mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo Sbírce mezinárodních smluv, a

b) uchovat záznam podle písmene a) a doklad o nákladu po dobu 1 roku od ukončení přepravy.

(3) Tuzemský dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle byly při provozu tyto doklady:

a) záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, pokud je povinen jej vést podle odstavce 2, a,

b) doklad o nákladu a vztahu dopravce k němu.

(4) Způsob vedení záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, náležitosti tohoto záznamu a období, za které musí být záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku ve vozidle, a doklady, které musí být k tomuto záznamu přiloženy, stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST II

PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY PRO CIZÍ POTŘEBY

HLAVA PRVNÍ

ZÁKLADNÍ PODMÍNKY

§ 4

Podmínky pro provozování silniční dopravy

Provozovat silniční dopravu pro cizí potřeby lze jen na základě koncese¹⁾,

nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 4a

zrušen

§ 5

nadpis vypuštěn

Dopravní úřad vydává stanovisko k podané žádosti o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese, ve kterém uvede, zda souhlasí s udělením koncese. K žádosti o koncesi pro provozování silniční dopravy malými vozidly vydá dopravní úřad vždy souhlasné stanovisko **se stanovisko nevydává.**

§ 6

Zvláštní podmínky pro provozování silniční dopravy pro cizí potřeby velkými vozidly

(1) Udělit koncesi pro provozování silniční dopravy velkými vozidly lze jen právnické osobě se sídlem na území České republiky nebo fyzické osobě s trvalým pobytem na území České republiky nebo obdobným pobytem na území některého jiného členského státu, která splňuje zvláštní podmínky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁵⁾, kterými jsou

- a) usazení,
- b) dobrá pověst,
- c) finanční způsobilost a
- d) odborná způsobilost.

(2) Koncesi pro provozování silniční dopravy velkými vozidly nelze udělit osobě, která je oprávněna k provozování silniční dopravy velkými vozidly v jiném členském státě než v České republice.

§ 7

Dobrá pověst

Dobrou pověst má osoba, která je bezúhonná podle živnostenského zákona, pokud dobrou pověst neztratila rozhodnutím podle § 35a.

§ 8

Finanční způsobilost

(1) Finanční způsobilost lze prokázat všemi způsoby uvedenými v přímo použitelném předpisu Evropské unie¹⁵⁾. Žadatel o koncesi, který povede účetnictví, může finanční způsobilost prokázat zahajovací rozvahou nebo zahajovací rozvahou ve zjednodušeném rozsahu. Žadatel o koncesi, který povede daňovou evidenci, může finanční způsobilost prokázat zahajovacím přehledem obchodního majetku.

(2) Trvání finanční způsobilosti prokazuje podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly dopravnímu úřadu na každý kalendářní rok nejpozději do 31. července tohoto roku. Požádá-li podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly dopravní úřad před uplynutím této lhůty o její prodloužení, prokazuje trvání finanční způsobilosti nejpozději do 31. srpna kalendářního roku.

§ 8a

Odborná způsobilost

(1) Podmínka odborné způsobilosti je splněna, pokud je odborně způsobilý odpovědný zástupce podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly.

(2) Odborná způsobilost se prokazuje živnostenskému úřadu osvědčením o odborné způsobilosti pro provozování silniční dopravy, které vydá

a) dopravní úřad na základě úspěšně složené zkoušky z předmětů a za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie¹⁶⁾, nebo

b) orgán jiného členského státu než České republiky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁷⁾.

(3) Odborná způsobilost se prokazuje zvláště pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, a zvláště pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče.

(4) Zkoušku podle odstavce 2 písm. a) provádí dopravní úřad příslušný podle místa trvalého pobytu žadatele, nebo nemá-li žadatel trvalý pobyt na území České republiky, podle místa obvyklého bydliště žadatele podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁶⁾. Zkouška je neveřejná.

(5) Zkouška je písemná, v českém jazyce a skládá se z testu a případové studie. Na průběh zkoušky dohlíží a její výsledek vyhodnocuje nejméně tříčlenná zkušební komise jmenovaná dopravním úřadem. Pokud žadatel u zkoušky neuspěl, může zkoušku opakovat.

(6) O průběhu a výsledku zkoušky vyhotoví zkušební komise do 7 dnů ode dne konání zkoušky protokol. Pokud žadatel u zkoušky uspěl, vydá mu dopravní úřad

osvědčení podle odstavce 2. Pokud žadatel u zkoušky neuspěl, dopravní úřad mu tuto skutečnost neprodleně po vyhotovení protokolu písemně sdělí a poučí ho o podmínkách opakování zkoušky.

(7) Otázky a vzorová zadání případových studií pro zkoušku podle odstavce 2 písm. a) stanoví Ministerstvo dopravy a zveřejní je ve Věstníku dopravy. Postup při skládání zkoušky odborné způsobilosti, způsob jejího hodnocení a podmínky opakování zkoušky stanoví prováděcí právní předpis.

§ 8b

Odpovědný zástupce

(1) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly musí provozovat živnost prostřednictvím odpovědného zástupce⁵⁾.

(2) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly ustanoví odpovědným zástupcem fyzickou osobu, která splňuje podmínky přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁷⁾. Pokud je podnikatel v silniční dopravě fyzickou osobou a splňuje tyto podmínky, může odpovědným zástupcem ustanovit sám sebe.

(3) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly může ustanovit odpovědným zástupcem osobu, která k němu nemá skutečnou vazbu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁷⁾, pokud součet velkých vozidel používaných tímto podnikatelem k podnikání nepřesáhne 50.

(4) Odpovědný zástupce může vykonávat činnost současně nejvýše pro 4 podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly, pokud součet velkých vozidel používaných těmito podnikateli k podnikání nepřesáhne 50.

§ 8c

Stanovisko dopravního úřadu

(1) Pokud žadatel o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese pro provozování silniční dopravy velkými vozidly splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 a jím ustanovený odpovědný zástupce splňuje podmínky uvedené v § 8b v celém rozsahu předmětu podnikání uvedeném v žádosti, vydá dopravní úřad k žádosti o udělení koncese nebo změnu rozhodnutí o udělení koncese souhlasné stanovisko.

(2) Pokud žadatel o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese pro provozování silniční dopravy velkými vozidly splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 nebo jím ustanovený odpovědný zástupce splňuje podmínky uvedené v § 8b pouze pro část předmětu podnikání uvedenému v žádosti, uvede dopravní úřad ve stanovisku souhlas s udělením koncese nebo změnou rozhodnutí o udělení koncese pouze k této části předmětu podnikání. K části předmětu podnikání, pro kterou nejsou splněny podmínky podle věty první, uvede dopravní úřad ve stanovisku nesouhlas a stanovisko odůvodní.

(3) Pokud žadatel o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese pro provozování silniční dopravy velkými vozidly nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 nebo jím ustanovený odpovědný zástupce nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 8b a nelze postupovat podle odstavce 2, vydá dopravní úřad k žádosti o udělení koncese nebo změnu rozhodnutí o udělení koncese nesouhlasné stanovisko a toto stanovisko odůvodní.

(4) Žadatel, který hodlá provozovat silniční dopravu velkými vozidly, k žádosti o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese vedle náležitostí stanovených živnostenským zákonem připojí

a) doklad osvědčující právní důvod užívání prostor pro splnění podmínky usazení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁴⁾,

b) doklad osvědčující právní důvod užívání alespoň 1 velkého vozidla po udělení koncese nebo změně rozhodnutí o udělení koncese,

c) doklady prokazující splnění podmínky finanční způsobilosti,

d) osvědčení o splnění podmínky dobré pověsti, bylo-li žadateli nebo jím ustanovenému odpovědnému zástupci vydáno podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁵⁾, a

e) pokud má osoba, kterou žadatel ustanovil odpovědným zástupcem, k žadateli skutečnou vazbu, doklad o této vazbě.

(5) Pokud nejsou k žádosti o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese přiloženy podklady podle odstavce 4 v dostatečném rozsahu nebo je to nezbytné k posouzení splnění podmínek podle § 6 odst. 1 písm. a) až c) a v § 6 odst. 2 nebo § 8b, může dopravní úřad vyzvat žadatele o koncesi nebo o změnu rozhodnutí o udělení koncese k doplnění žádosti; k tomu mu stanoví přiměřenou lhůtu. Stejnopis výzvy dopravní úřad zašle též živnostenskému úřadu. Po dobu lhůty uvedené ve výzvě neběží lhůta pro vydání stanoviska. Dopravní úřad zašle doplněné podklady živnostenskému úřadu spolu se stanoviskem.

(6) Dopravní úřad vydává stanovisko rovněž k žádosti o schválení ustanovení nového odpovědného zástupce, jedná-li se o provozování silniční dopravy velkými vozidly. Dopravní úřad vydá souhlasné stanovisko, pokud nově ustanovený odpovědný zástupce splňuje podmínky podle § 8b. V opačném případě vydá dopravní úřad nesouhlasné stanovisko a toto stanovisko odůvodní.

(7) K žádosti o schválení nového odpovědného zástupce žadatel připojí doklady podle odstavce 4 písm. d) a e). Postup podle odstavce 5 se užije obdobně.

§ 9

Povinnosti podnikatele v silniční dopravě

(1) Podnikatel v silniční dopravě je povinen označit velká vozidla, která

používá k podnikání, svým obchodním jménem. Způsob označení stanoví prováděcí předpis.

(2) Podnikatel v silniční dopravě je povinen zajistit, aby

a) v každém vozidle používaném k podnikání byl při jeho provozu doklad o oprávnění k podnikání, smlouva o mezinárodní zvláštní linkové dopravě, stanoví-li tak přímo použitelný předpis Evropské unie¹⁸⁾, a další doklady vztahující se k provádění přepravy vydané podle tohoto zákona, přímo použitelného předpisu Evropské unie¹³⁾ nebo vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,

b) práce řidiče vozidla určeného pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče vykonávala pouze osoba, u které není překážka spolehlivosti podle odstavce 3 písm. b) nebo d), a

c) práce řidiče vozidla určeného pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče vykonávala pouze osoba spolehlivá.

(3) Za spolehlivého se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten,

a) komu byla v posledních 5 letech dvakrát nebo vícekrát uložena sankce za přestupek nebo jiný správní delikt spáchaný při výkonu práce řidiče taxislužby spočívající v

1. poškození cestujícího na ceně jízdného nebo porušení cenových předpisů,

2. nepořízení záznamu o přepravě, nebo

32. nevydání žádného dokladu o zaplacení jízdného cestujícímu, nebo vydání dokladu o zaplacení jízdného cestujícímu s nepravdivými nebo chybějícími údaji o dopravci, vozidle nebo řidiči,

3. výkonu práce řidiče taxislužby bez oprávnění řidiče taxislužby, nebo

4. neumožnění kontroly.

b) komu byla v posledních 3 **5** letech uložena sankce za přestupek spočívající v

1. řízení vozidla **nebo jízdy na zvířeti** bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem **alkoholu nebo jiné návykové látky,**

2. řízení vozidla **nebo jízdy na zvířeti** ve stavu vylučujícím způsobilost přivozeném požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky, nebo

3. odmítnutí podrobit se vyšetření, zda při řízení vozidla **nebo jízdy na zvířeti** nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou,

c) komu byla v posledních 12 měsících za neumožnění kontroly nebo státního

odborného dozoru v taxislužbě v souvislosti s výkonem práce řidiče taxislužby uložena sankce za přestupek nebo jiný správní delikt nebo pořádková pokuta **komu byla v posledních 5 letech uložena sankce za přestupek spočívající v užití vozidla označeného svítilnou podle § 21 odst. 5, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s vozidlem poskytujícím taxislužbu k jinému účelu než k výkonu práce řidiče taxislužby,**

d) kdo byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin vraždy, těžkého ublížení na zdraví, ublížení na zdraví, **mučení a jiné nelidské a kruté zacházení, obchodování s lidmi, nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu, nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku, výroba a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu, šíření toxikomanie, násilí proti úřední osobě, vyhrožování s cílem působit na úřední osobu, ohrožení pod vlivem návykové látky, obecného ohrožení, nebezpečného vyhrožování, padělání a pozměňování veřejné listiny, maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, teroristického útoku, teroru, poškozování spotřebitele, neoprávněného podnikání, rvačky, zbavení osobní svobody, omezování osobní svobody, loupeže, braní rukojmí, vydírání, znásilnění, pohlavního zneužití, svádění k pohlavnímu styku, sexuálního nátlaku, krádeže nebo podvodu, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen, nebo**

e) komu byla uložena sankce nebo trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu práce řidiče taxislužby, a to po dobu výkonu tohoto trestu **komu byla v posledních 5 letech uložena sankce za přestupek nebo jiný správní delikt spočívající v neoprávněném podnikání v silniční motorové dopravě.**

(4) Podnikatel v silniční dopravě je dále povinen:

a) provádět opravy velkých vozidel s výjimkou drobných oprav na plochách k tomu určených a doklad o provádění údržby mimo vlastní prostory uchovat po dobu 2 let a

b) před zahájením provozování dopravy sdělit dopravnímu úřadu počet vozidel, se kterými bude provozovat dopravu, jejich státní poznávací značku České republiky, největší povolenou hmotnost, celkový počet míst k přepravě osob včetně řidiče, tovární značku a obchodní označení a nahlásit do 30 dnů od vzniku rozhodné skutečnosti každou změnu v těchto údajích.

(5) Spolehlivost podle odstavce 3 písm. d) se prokazuje u občanů

a) České republiky a občanů jiného státu, kteří mají na území České republiky povolen trvalý pobyt, výpisem z evidence Rejstříku trestů^{5c)},

b) jiného členského státu Evropské unie výpisem z evidence Rejstříku trestů^{5c)} a výpisem z evidence trestů nebo rovnocenným dokladem vydaným příslušným soudním nebo správním orgánem tohoto státu nebo členského státu posledního pobytu, nebo výpisem z evidence Rejstříku trestů s přílohou^{5c)} obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů členského státu, jehož je občanem, nebo členského státu posledního pobytu. Je-li členským státem posledního pobytu Česká republika, postupuje se podle

písmene a). Nevydává-li tento stát výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o spolehlivosti podle odstavce 3 písm. d) učiněné před notářem nebo orgánem členského státu, jehož je občanem, nebo před notářem nebo orgánem členského státu posledního pobytu. Tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce,

c) kteří nejsou občany České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie a nemají na území České republiky povolen trvalý pobyt výpisem z evidence Rejstříku trestů^{5c)} a výpisem z evidence trestů nebo rovnocenným dokladem vydaným státem, jehož je fyzická osoba občanem. Nevydává-li tento stát výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o spolehlivosti podle odstavce 3 písm. d) učiněné před notářem nebo orgánem státu, jehož je občanem, nebo před notářem nebo orgánem státu posledního pobytu. Tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce.

(5 6) Za účelem posouzení spolehlivosti si je dopravní úřad oprávněn vyžádat si vyžádá podle zákona upravujícího Rejstřík trestů^{5c)} výpis z evidence Rejstříku trestů nebo výpis z evidence Rejstříku trestů s přílohou^{5c)}, obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů členského státu, jehož je občanem, nebo členského státu posledního pobytu. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů, a výpis z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů s přílohou se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6 7) Orgán, který uložil sankci za přestupek nebo jiný správní delikt nebo pořádkovou pokutu podle odstavce 3 písm. a), c) nebo c)e anebo trest nebo sankci zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu práce řidiče taxislužby, zašle opis kopii pravomocného rozhodnutí dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu má pachatel trvalý, dlouhodobý, přechodný nebo jiný povolený pobyt.

(8) Doba rozhodná pro posuzování spolehlivosti po dobu trvání odkladného účinku žaloby, kterou bylo napadeno rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo jiný správní delikt uvedený v odst. 3, neběží.

§ 9a

Osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě

(1) Osvědčení vydává příslušný dopravní úřad na základě žádosti dopravce. Dopravce musí mít ke dni zahájení provozu městské autobusové dopravy platné osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě.

(2) Osvědčením o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě se osvědčuje, že dopravce splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování městské autobusové dopravy,

a) je držitelem platné koncesní listiny s udáním její doby platnosti,

b) je držitelem platných licencí na provozování linek městské autobusové dopravy.

(3) Toto osvědčení musí být umístěno viditelně v prostoru řidiče ve všech vozidlech, která uvedený dopravce používá k provozu na linkách městské autobusové dopravy, pro které má udělenou platnou licenci.

(4) V osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě musí být uvedeno obchodní jméno, sídlo nebo místo podnikání, číslo telefonu, případně faxu dopravce, který je držitelem originálu výše uvedených dokladů, a údaj o době platnosti příslušné koncesní listiny.

§ 9b

Zvláštní povinnosti podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly

(1) Pokud podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly zabezpečuje konkrétní přepravu osob, zvířat nebo věcí tím, že sám řídí velké vozidlo nebo v souvislosti s řízením provádí nakládku a vykládku zvířat nebo věcí, dohled při nástupu a výstupu cestujících nebo nakládku a vykládku zvířat nebo věcí, údržbu a kontrolu velkého vozidla nebo provádí administrativní činnosti přímo spojené s konkrétní přepravou, nesmí doba výkonu těchto činností přesáhnout 48 hodin za týden. Doba výkonu těchto činností lze prodloužit až na 60 hodin za týden, pokud za 26 týdnů po sobě jdoucích tato doba v průměru nepřesáhne 48 hodin za týden. Týdnem se rozumí období od 00.00 hodin v pondělí do 24.00 hodin v neděli.

(2) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly je povinen po 6 hodinách přerušit výkon činností podle odstavce 1 přestávkou v trvání nejméně 30 minut. Přesáhne-li doba výkonu těchto činností 9 hodin po sobě jdoucích, musí přestávka trvat nejméně 45 minut. Přestávku lze rozdělit do několika částí v trvání nejméně 15 minut. Doba přestávky se nezapočítává do doby výkonu činností podle odstavce 1.

(3) Jsou-li činnosti podle odstavce 1 vykonávány v době od 00.00 hodin do 04.00 hodin, nesmí doba výkonu těchto činností během 24 hodin po sobě jdoucích přesáhnout 10 hodin.

(4) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly vede záznamy o době výkonu činností podle odstavce 1 a trvání přestávek a tyto záznamy uchovává po dobu nejméně 2 let od ukončení činností podle odstavce 1. Úprava doby řízení, přestávek v řízení a doby odpočinku řidičů není tímto paragrafem dotčena. Způsob vedení záznamu a jeho náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

HLAVA DRUHÁ

ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY PRO OSOBNÍ DOPRAVU

Linková osobní doprava

§ 10

(1) Podnikatel v silniční dopravě může provozovat linkovou osobní dopravu,

jen je-li držitelem

- a) licence k provozování linkové osobní dopravy (dále jen „licence“) udělené dopravním úřadem,
- b) licence udělené Ministerstvem dopravy a orgánem jiného státu, jehož územím linka vede, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, nebo
- c) povolení k provozování mezinárodní linkové osobní dopravy podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁸⁾ uděleného Ministerstvem dopravy nebo orgánem jiného členského státu než České republiky, není-li uzavřena smlouva o mezinárodní zvláštní linkové dopravě podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁸⁾.

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy rozhodují o licenci na základě žádosti dopravce. Žádost o udělení licence musí obsahovat:

- a) formu linkové osobní dopravy, včetně určení, zda jde o městskou, vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu,
- b) u zvláštní formy linkové dopravy kategorie cestujících a údaje o právnické nebo fyzické osobě, pro kterou se má tato doprava provozovat,
- c) návrh jízdního řádu, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,
- d) trasu linky, včetně zastávek pro nástup a výstup, jejich úplné názvy a určení výchozí a cílové zastávky (dále jen "vedení linky") a informaci o časovém rozložení spojů linky,
- e) návrh tarifu, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,
- f) návrh smluvních přepravních podmínek, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,
- g) denní dobu řízení, nepřetržitou dobu řízení, dobu odpočinku každého z řidičů, bezpečnostní přestávky, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu.

(3) K rozhodování o udělení licence je příslušný dopravní úřad, v jehož územním obvodu se bude nacházet výchozí zastávka.

§ 11

(1) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy předloží žádost o udělení licence ke stanovisku dopravních úřadům, v jejichž územním obvodu budou umístěny zastávky (dále jen "dotčený úřad").

(2) Dotčené úřady jsou povinny vydat stanovisko ve lhůtě 30 dnů od doručení žádosti o udělení licence. Stanovisko musí obsahovat věcná zdůvodnění vyplývající z vyjádření obdržených při projednání žádosti dopravce. Příslušný dopravní úřad je

vázán stanoviskem dotčeného úřadu o zajištění přepravní potřeby ve vnitrostátní linkové dopravě podle § 12 odst. 2 písm. a).

(3) Před vydáním stanoviska dotčený úřad předloží žádost o udělení licence k vyjádření

a) obci, v jejímž územním obvodu budou umístěny zastávky,

b) příslušnému orgánu Policie České republiky z hlediska bezpečnosti silničního provozu,

c) správci pozemní komunikace,⁶⁾

d) majiteli označnicku zastávky uvedené v žádosti o udělení licence.

Vyjádření musí být provedeno ve lhůtě 15 dnů od doručení žádosti písemnou formou a musí obsahovat věcná zdůvodnění uvedených závěrů.

§ 12

(1) Dopravní úřad rozhodne o žádosti o udělení licence pro vnitrostátní linkovou osobní dopravu nebo městskou autobusovou dopravu ve lhůtě 60 dnů od jejího podání. Jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, rozhodne Ministerstvo dopravy o žádosti o udělení licence ve lhůtě 30 dnů od doručení povolení od příslušného úřadu cizího státu pro vedení linky na území tohoto státu. Pro projednání žádosti o udělení licence platí pro příslušný dopravní úřad ustanovení § 11 odst. 3 obdobně.

(2) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy licenci neudělí, jestliže:

a) přepravní potřeby v přepravním spojení, kde bude linka vedena, jsou zajištěny provozem jiné veřejné osobní dopravy, která je provozována na základě smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících,^{6e)}

b) nebylo pro mezinárodní silniční dopravu uděleno zahraniční povolení úřadem cizího státu,

c) se v průběhu posledních 3 let dopustil dopravce jednání uvedeného v § 15 písm. a) až c),

d) v případě mezinárodní linkové dopravy též tehdy, jsou-li v přepravním spojení, kde má být linka vedena, přepravní potřeby uspokojivě zajištěny nejméně dvěma mezinárodními linkami provozovanými nejméně čtyřmi různými dopravci.

(3) Dopravní úřad a Ministerstvo dopravy mohou v rozhodnutí o udělení licence stanovit podmínky provozování linkové osobní dopravy.

(4) Ve veřejném zájmu na nepřerušném uspokojování přepravních potřeb může rozhodnout Ministerstvo dopravy o prodloužení platnosti udělené licence pro mezinárodní linkovou dopravu na dobu nejvýše 90 dnů od podání žádosti, aniž by

dodrželo postup uvedený v § 11 a lhůtu uvedenou v odstavci 1.

§ 13

V rozhodnutí o licenci dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy uvede:

- a) formu linkové osobní dopravy, včetně údaje, zda jde o městskou, vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu; u zvláštní linkové dopravy kategorie cestujících,
- b) označení a vedení linky,
- c) datum zahájení provozu linkové osobní dopravy, tento termín musí být stanoven v závislosti na dodržení lhůt schválení jízdního řádu, předání schváleného jízdního řádu do celostátního informačního systému o jízdních řádech a jeho uveřejnění v celostátním informačním systému o jízdních řádech,
- d) dobu, na kterou se licence uděluje,
- e) případný rozsah bezbariérové přepravy cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace,
- f) další zpřesňující podmínky provozování linkové osobní dopravy, pokud o nich rozhodne,
- g) podmínky, za kterých může provoz linky zčásti zabezpečovat jiný dopravce, pokud je linka provozována na základě smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících^{6e)}, která tuto možnost obsahuje, a dopravce tuto smlouvu dopravnímu úřadu v řízení o udělení licence předloží.

§ 14

(1) Ve veřejném zájmu na uspokojování přepravních potřeb, v zájmu bezpečnosti dopravy, na základě neplánované uzavírky nebo na základě žádosti dopravce dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy zahájí řízení o změně rozhodnutí o udělení licence.

(2) V rámci řízení o změně rozhodnutí podle odstavce 1 mohou dopravní úřad a Ministerstvo dopravy uložit dopravci rozšíření podmínek nebo jejich změnu oproti předchozímu rozhodnutí o udělení licence.

§ 15

Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy licenci může odejmout, jestliže držitel licence

- a) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) neplní podmínky stanovené v licenci,

- c) nezačal provozovat linkovou osobní dopravu na základě udělené licence,
- d) o odejmutí licence požádal.

§ 16

Licence pozbývá platnosti:

- a) uplynutím doby, na kterou byla udělena,
- b) zánikem koncese nebo povolení,
- c) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem licence,
- d) rozhodnutím dopravního úřadu nebo rozhodnutím Ministerstva dopravy, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, o odejmutí licence.

§ 16a

Pro vydání, změnu a odnímání povolení k provozování mezinárodní linkové osobní dopravy podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁸⁾ se ustanovení § 11, § 12 odst. 3 a § 13 až 16 použijí obdobně.

§ 17

Jízdní řád

(1) Dopravce ve veřejné linkové osobní dopravě předloží jízdní řád nebo jeho změnu ke schválení dopravnímu úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvu dopravy. Jedná-li se o společný jízdní řád více dopravců, musí na něm být uvedeno, které spoje každý z dopravců zabezpečuje. Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy jízdní řád nebo jeho změnu schválí, splňuje-li náležitosti stanovené prováděcím předpisem. Příslušným ke schválení jízdního řádu nebo jeho změny je dopravní úřad příslušný k rozhodování o udělení licence.

(2) Schválený jízdní řád postoupí dopravní úřad Ministerstvu dopravy, které vede pro potřeby veřejnosti celostátní informační systém o jízdních řádech. Ministerstvo dopravy může vedením tohoto systému pověřit právnickou osobu.

(3) Změny jízdních řádů veřejné vnitrostátní linkové dopravy lze provádět pouze v termínech zveřejněných Ministerstvem dopravy způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Z důvodu veřejného zájmu, zásahu vyšší moci nebo uzavírky může dopravní úřad rozhodnout o změně jízdního řádu veřejné vnitrostátní linkové dopravy i v době jeho platnosti k jinému termínu.

(5) Odstavec 3 se nevztahuje na jízdní řády městské autobusové dopravy

provozované na území města.

(6) Způsob zpracování, předkládání ke schválení a uveřejňování a obsah jízdního řádu a jeho změn a organizaci celostátního informačního systému o jízdních řádech stanoví prováděcí předpis.

§ 18

Povinnosti dopravce ve veřejné linkové dopravě

Doprovce ve veřejné linkové dopravě je povinen

- a) zahájit provoz na lince ke dni, který je stanoven v licenci, a provoz linky udržovat po dobu platnosti licence,
- b) vydat a uveřejnit schválený jízdní řád, jeho změny, smluvní přepravní podmínky a tarif,
- c) provozovat dopravu podle podmínek stanovených v rozhodnutí o udělení licence nebo povolení, schváleného jízdního řádu, smluvních přepravních podmínek a tarifu,
- d) spojem uvedeným v jízdním řádu přepravit každého, jsou-li splněny smluvní přepravní podmínky a tarif a nebrání-li tomu okolnosti, které dopravce nemůže odvrátit nebo jim zabránit,
- e) označit vozidlo příslušné linky názvem cílové zastávky spoje; označení linky, které je stanoveno v rozhodnutí o udělení licence, musí být čitelné i za tmy alespoň na čele vozidla, dále zajistit označení řidiče a průvodčího obchodním jménem dopravce nebo služebním stejnokrojem dopravce, dále označit bezbariérové vozidlo mezinárodním symbolem přístupnosti,
- f) zřídit označnick zastávky, pokud zastávka nebyla označnickem vybavena, na všech označnickích vyvěsit schválený jízdní řád a název zastávky, v městské autobusové dopravě dále číslo linky; u zastávky městské autobusové dopravy určené pouze pro výstup cestujících není vyvěšení jízdního řádu a čísla linky povinné,
- g) zajistit údržbu označnicku zastávky a dalšího zastávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro vyvěšení jízdního řádu), pokud je jeho majitelem, nebo přispívat na jeho údržbu majiteli označnicku a dalšího zastávkového vybavení na smluvním základě,
- h) pečovat o bezpečnost přepravovaných osob a jejich zavazadel a zabezpečit první pomoc a náhradní dopravu v případě, že se stane účastníkem dopravní nehody nebo má technickou závadu, pro kterou nelze spoj dokončit,
- i) vytvářet podmínky pro přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace.

§ 18a

Vztahy mezi cestujícím a dopravcem veřejné linkové dopravy

(1) Řidič a průvodčí vozidla veřejné linkové dopravy a jiná osoba pověřená dopravcem veřejné linkové dopravy a vybavená kontrolním odznakem a průkazem dopravce (dále jen "pověřená osoba") je oprávněna dávat cestujícím pokyny a příkazy k zajištění jejich bezpečnosti, bezpečnosti a plynulosti dopravy a bezpečnosti ostatních cestujících. Pověřená osoba je oprávněna

a) vyloučit z přepravy cestujícího, který se na výzvu pověřené osoby neprokáže platným jízdním dokladem a nesplní povinnost zaplatit jízdné a přírážku, vyloučit z přepravy cestujícího nebo uložit cestujícímu zaplatit přírážku, pokud přes upozornění nedodrží přepravní řád, pokyny a příkazy pověřené osoby, znečišťuje vozidlo nebo pokud svým chováním ruší klidnou přepravu cestujících nebo ostatní cestující jinak obtěžuje; vyloučením z přepravy nesmí být ohrožena bezpečnost a zdraví cestujícího,

b) nepřipustit k přepravě nebo vyloučit z přepravy zavazadlo cestujícího nebo zvíře s ním přepravované, pokud jsou překážkou bezpečné a pohodlné přepravy cestujících nebo ohrožují zdraví cestujících nebo pokud jejich přepravu neumožňují přepravní podmínky, zejména obsaditelnost vozidla,

c) uložit cestujícímu, který se neprokázal platným jízdním dokladem, zaplatit přírážku nebo vyžadovat od cestujícího, aby se prokázal osobním dokladem a sdělil osobní údaje podle odstavce 2 písm. c).

(2) Cestující je povinen

a) dodržovat přepravní řád, smluvní přepravní podmínky a tarif,

b) dbát pokynů a příkazů pověřené osoby, které směřují na zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy, jeho bezpečnosti nebo bezpečnosti ostatních cestujících,

c) na výzvu pověřené osoby se prokázat platným jízdním dokladem, neprokáže-li se platným jízdním dokladem, zaplatit jízdné a přírážku, nebo se prokázat osobním dokladem a sdělit osobní údaje potřebné na vymáhání zaplacení jízdného a přírážky; osobními údaji potřebnými na vymáhání zaplacení jízdného a přírážky se rozumí jméno, příjmení, datum a místo narození a adresa pro doručování¹²⁾,

d) na výzvu pověřené osoby ji následovat na vhodné pracoviště veřejné správy ke zjištění totožnosti, anebo na výzvu pověřené osoby setrvat na vhodném místě do příchodu osoby oprávněné zjistit totožnost cestujícího, a to nesplní-li povinnost uvedenou v písmenu c),

e) na výzvu pověřené osoby zaplatit přírážku za nedodržení přepravního řádu nebo pokynu a příkazu pověřené osoby nebo za znečištění vozidla nebo za rušení klidné přepravy cestujících nebo jiné obtěžování cestujících.

(3) Výši přírážky stanoví dopravce v přepravních podmínkách. Výše přírážky

nesmí přesáhnout částku 1 500 Kč.

(4) Porušení povinností cestujícího podle odstavce 2, kterým ohrozí pověřenou osobu, je přestupkem podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

§ 18b

Přepravní řád

(1) Podmínky, za nichž se přepravují osoby, jejich zavazadla a věci a zvířata s nimi přepravovaná v silniční dopravě a integrované dopravě, stanoví přepravní řád a tarif. V přepravním řádu se uvede zejména

a) vznik a ukončení přepravní smlouvy mezi dopravcem a cestujícím a způsob prokazování jejího vzniku,

b) náležitosti jízdního dokladu, způsob placení jízdného a posuzování platnosti jízdních dokladů (včetně případů, kdy se na přepravě podílí více dopravců),

c) podmínky, za nichž si lze předem zakoupit místo k sezení,

d) podmínky přepravy dětí, dětských kočárků, cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace a vozíků pro invalidy,

e) způsob vracení jízdného při neprovedení přepravy,

f) rozsah a podmínky přepravy zavazadel, včetně podmínek, za nichž si lze jako zavazadlo vzít nebezpečné věci,

g) podmínky přepravy zvířat,

h) podmínky přepravy autobusových zásilek.

(2) Přepravní řád stanoví vyhláškou Ministerstvo dopravy. Dopravce může v přepravních podmínkách odlišně od přepravního řádu stanovit podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c), f), g) a h).

§ 18c

Náhradní autobusová doprava

(1) Provozovatel drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo speciální je oprávněn provozovat náhradní autobusovou dopravu za přerušenou drážní dopravu na dráze.

(2) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 nebo jím pověřený dopravce může provozovat náhradní autobusovou dopravu, pokud má platnou koncesi pro silniční motorovou osobní dopravu podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

Pro provozování náhradní autobusové dopravy, která nepřesahuje 45 kalendářních dnů po sobě jdoucích, se nevyžaduje udělení licence a schválení jízdního řádu; vedení linky a umístění zastávek musí být z hlediska bezpečnosti silničního provozu schváleno Policií České republiky.

(3) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 je povinen označit vozidlo použité pro náhradní autobusovou dopravu slovy "náhradní doprava". Ustanovení § 18 písm. e) se použijí přiměřeně.

(4) Náhradní doprava musí umožnit přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace v rozsahu odpovídajícím přerušené drážní dopravě na dráze.

§ 19

zrušen

§ 19a

zrušen

§ 19b

zrušen

§ 19c

zrušen

§ 20

Vlastníci a správci pozemních komunikací

(1) Vlastníci a správci pozemních komunikací na trase linky jsou povinni strpět umístění zařízení pro označení zastávky jen v nezbytně nutném rozsahu. Vznikne-li vlastníku pozemní komunikace v důsledku umístění zařízení pro označení zastávky majetková újma, je zřizovatel označnicku zastávky povinen zaplatit za vzniklou újmu náhradu.

(2) Umístění označnicku zastávky podle odstavce 1 není zvláštním užíváním pozemní komunikace podle zvláštního předpisu.⁶⁾

§ 21

Podmínky provozování taxislužby

(1) Dopravce smí provozovat taxislužbu pouze vozidlem, které

a) je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby (dále jen „vozidlo taxislužby“), nebo

b) poskytla přepravovaná osoba pro účely své přepravy (dále jen „vozidlo cestujícího“).

(2) Dopravce při provozování taxislužby nesmí použít vozidlo taxislužby, které pro něj není zapsáno v evidenci vozidel taxislužby. Dopravce je povinen zajistit, aby vozidlem taxislužby, které je pro něj zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, neprovozovala taxislužbu jiná osoba.

(3) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je povinen zajistit, aby při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících,

a) práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která

1. je v základním pracovněprávním vztahu s dopravcem, není-li touto osobou dopravce nebo spolupracující manžel nebo registrovaný partner, a
2. je držitelem oprávnění řidiče taxislužby,

b) vozidlo taxislužby bylo vybaveno aktuálním výpisem z evidence vozidel taxislužby,

c) vozidlo taxislužby bylo viditelně a čitelně označeno

1. střešní svítlnou žluté barvy s nápisem TAXI na její přední a zadní straně a ~~2. jménem a příjmením, popřípadě obchodní firmou nebo názvem dopravce umístěným na vozidle tak, aby měl cestující možnost seznámit se s tímto údajem před jednáním o přepravě s řidičem taxislužby,~~
2. na vnější straně horní části obou předních dveří (pod skleněnou výplní) v pořadí shora dolů jménem a příjmením, popřípadě obchodní firmou nebo názvem dopravce, přičemž velikost písma musí být nejméně 30 mm a ceníkem s úplným přehledem všech aktuálně nabízených sazeb, včetně určujících podmínek jejich použití. Velikost písma ceníku musí být nejméně 10 mm a společně s označením dopravce musí být provedeno černě na bílém podkladu,

d) vozidlo taxislužby bylo vybaveno

1. měřicí sestavou taxametru splňující požadavky zvláštního právního předpisu^{6a)}, jejíž součástí je taxametr, měřicí převodník ujeté vzdálenosti, paměťová jednotka a tiskárna (dále jen „taxametr“),
2. knihou taxametru a
3. záznamy o přepravě podle písmene h) z právě probíhajícího dne nebo záznamem o přepravě z poslední poskytnuté přepravy, pokud v právě probíhajícím dni nebyla vozidlem taxislužby žádná přeprava uskutečněna,

e) v taxametri byly nastaveny údaje a hodnoty odpovídající skutečnosti,

f) zobrazované údaje z taxametru byly čitelné a viditelné z místa přepravované osoby,

g) řidič taxislužby řádně obsluhoval taxametr a zajistil zaznamenání skutečného

průběhu přepravy,

h) řidič taxislužby ihned po ukončení přepravy pořídil jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě a

i) řidič taxislužby cestujícímu vydal doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru, pokud o něj cestující požádá.

(4) Dopravce je povinen zajistit, aby v den, kdy je vozidlem taxislužby poskytována přeprava na základě předchozí písemné smlouvy, bylo toto vozidlo vybaveno všemi smlouvami, na jejichž základě je přeprava v právě probíhajícím dni prováděna, nebo jejich kopiemi. Smlouva musí obsahovat údaje o přepravovaných osobách, datu a trase přepravy a ceně za přepravu nebo způsob jejího určení a nesmí být uzavřena ve vozidle taxislužby nebo na jiném místě bezprostředně před zahájením přepravy. Při poskytování přepravy vozidlem taxislužby na základě předchozí písemné smlouvy se nepoužije odstavec 3 písm. c) a f); pokud vozidlo taxislužby není v souladu s § 21a odst. 2 písm. b) vybaveno taxametrem, nepoužije se dále odstavec 3 písm. d), e) a g) až i).

(5) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, nesmí stejným vozidlem souběžně nabízet nebo poskytovat přepravu na základě předchozí písemné smlouvy podle odstavce 4 a přepravu bez této smlouvy.

(6) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je dále povinen

a) vést záznamy o provozu vozidla taxislužby a tyto záznamy spolu se záznamy o přepravě podle odstavce 3 písm. h) a smlouvami podle odstavce 4 uchovávat nejméně po dobu 1 roku od ukončení přepravy, k níž se vztahují, a

b) zajistit, aby v době, kdy je s vozidlem taxislužby poskytována přeprava na základě předchozí písemné smlouvy podle odstavce 4, včetně činností s tím souvisejících, nebo je vozidlo taxislužby použito k jinému účelu než k provozování taxislužby, nebylo označeno svítilnou podle odstavce 3 písm. c) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením.

(7) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem cestujícího, je povinen zajistit, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která

a) je v základním pracovněprávním vztahu s dopravcem, není-li touto osobou dopravce nebo spolupracující manžel nebo registrovaný partner, a

b) je držitelem oprávnění řidiče taxislužby.

(8) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem cestujícího, je dále povinen:

a) zajistit, aby řidič vydal zákazníkovi doklad o zaplacení jízdného obsahující jméno, popřípadě obchodní firmu nebo název dopravce, identifikační číslo dopravce, jméno a příjmení řidiče, výchozí a cílové místo přepravy a cenu za poskytnutou přepravu,

b) vést evidenci o uskutečněných přepravách a tuto společně s kopiemi dokladů o zaplacení jízdného uchovávat nejméně po dobu 1 roku od ukončení přepravy,

c) zajistit, aby doprovodné vozidlo nebylo označeno způsobem zaměnitelným s vozidlem taxislužby, pokud není vozidlem taxislužby a nepřevazuje část posádky přepravovaného vozidla.

(89) Prováděcí právní předpis stanoví způsob vedení a náležitosti záznamu o provozu vozidla taxislužby, náležitosti záznamu o přepravě, technické požadavky na paměťovou jednotku taxametru, náležitosti knihy taxametru, náležitosti dokladu o zaplacení jízdného a způsob řádné obsluhy taxametru.

§ 21a

Evidence vozidel taxislužby

(1) Dopravní úřad zapíše vozidlo do evidence vozidel taxislužby na základě žádosti dopravce, pokud

a) jde o vozidlo kategorie L nebo M1¹⁴⁾,

b) dopravce je zapsán jako vlastník nebo provozovatel vozidla v registru vozidel podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích¹⁴⁾, **nebo má vozidlo pronajato od držitele živnostenského oprávnění „Obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ (obor 59 – „Pronájem a půjčování věcí movitých“),**

c) vozidlo není evidováno jako vozidlo taxislužby pro jiného dopravce a

d) vozidlo nebylo v posledním roce vyřazeno z evidence vozidel taxislužby z důvodu uvedeného v odstavci 5 písm. d).

(2) V žádosti podle odstavce 1 dopravce uvede

a) státní poznávací značku, tovární značku a obchodní označení vozidla a

b) typ a výrobní číslo taxametru a výrobní číslo paměťové jednotky taxametru, který bude ve vozidle při provozování taxislužby užíván, případně uvede, že vozidlo taxislužby nebude vybaveno taxametrem a tímto vozidlem bude poskytovat přepravu výhradně na základě předchozí písemné smlouvy podle § 21 odst. 4.

(3) Při zápisu vozidla do evidence vozidel taxislužby vydá dopravní úřad žadateli výpis z této evidence. Výpis opatří jménem, příjmením a podpisem oprávněné úřední osoby, která výpis vyhotovila, a otiskem úředního razítka s malým státním znakem České republiky.

(4) Dopravce je povinen oznámit dopravnímu úřadu změnu údajů uvedených v odstavci 2 písm. b) nejpozději do 7 dnů od dne vzniku této změny.

(5) Dopravní úřad vyřadí vozidlo z evidence vozidel taxislužby, pokud

a) vozidlo nespĺňuje podmínky podle odstavce 1 písm. a) až c),

b) dopravce pozbude oprávnění k provozování silniční motorové dopravy osobní malými vozidly,

c) o to dopravce požádá, nebo

d) dopravci byla pravomocně uložena sankce za správní delikt uvedený v § 35 odst. 2 písm. l), kterého se ve vztahu k tomuto vozidlu dopustil.

§ 21b

Zmocnění obce

(1) Obec je oprávněna obecně závaznou vyhláškou stanovit řidiči taxislužby jako podmínku pro zahájení nebo nabízení **poskytování** přepravy **zahájené a ukončené** na území obce povinnost prokázat zkouškou znalosti **jednoho světového jazyka**, místopisu, obsluhy taxametru nebo právních předpisů upravujících provozování taxislužby a ochranu spotřebitele a mít při provozování taxislužby na území obce u sebe osvědčení o složení zkoušky a stanovit způsob provádění zkoušky, **poplatek za podání přihlášky ke zkoušce** a dobu platnosti a vzor osvědčení o složení zkoušky. Osvědčení o složení zkoušky je veřejnou listinou. **Poplatek za podání přihlášky ke zkoušce je příjmem obce a jeho výše nesmí překročit 1 000 Kč.**

(2) Obec je oprávněna stanovit obecně závaznou vyhláškou pro stanoviště vozidel taxislužby zřízených obcí podmínky užívání stanoviště a provozní řád upravující v souladu s místními podmínkami pravidla provozu na stanovišti.

§ 21c

Oprávnění řidiče taxislužby

(1) Práci řidiče taxislužby je oprávněna vykonávat pouze osoba, která je držitelem oprávnění řidiče taxislužby. Oprávnění řidiče taxislužby uděluje na žádost dopravní úřad příslušný podle místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu žadatele, pokud je žadatel starší 21 let a spolehlivý podle § 9 odst. 3. K žádosti žadatel přiloží fotografii, která svým provedením odpovídá požadavkům zákona o občanských průkazech, **a jedná-li se o žadatele, který není občanem České republiky nebo nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, též doklady podle § 9 odst. 5 písm. b) a c) kromě výpisu z evidence Rejstříku trestů^{5c)} a výpisu z evidence Rejstříku trestů s přílohou^{5c)}.**

(2) Oprávnění řidiče taxislužby se uděluje na dobu 5 let. Pokud dopravní úřad vyhová žádosti, vydá místo písemného vyhotovení rozhodnutí průkaz řidiče taxislužby. Průkaz řidiče taxislužby je veřejnou listinou. Vzor průkazu řidiče taxislužby

stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Dopravní úřad oprávnění řidiče taxislužby odejme, pokud řidič taxislužby přestane být spolehlivým podle § 9 odst. 3. Vydání rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby je prvním úkonem v řízení.

(4) Ztrátu, zničení, odcizení nebo poškození průkazu řidiče taxislužby je jeho držitel povinen neprodleně oznámit dopravnímu úřadu; v případě poškození průkazu řidiče taxislužby je povinen spolu s tímto oznámením poškozený průkaz odevzdat. Dopravní úřad na základě žádosti vydá nový průkaz řidiče taxislužby náhradou za ztracený, zničený, odcizený nebo poškozený; to neplatí, pokud rozhodne o odnětí oprávnění řidiče taxislužby podle odstavce 3. K žádosti žadatel přiloží fotografii, která svým provedením odpovídá požadavkům zákona o občanských průkazech.

(5) Průkaz řidiče taxislužby pozbývá platnosti

a) uplynutím doby, na kterou bylo řidiči taxislužby uděleno oprávnění řidiče taxislužby,

b) dnem nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby,

c) dnem, kdy řidič taxislužby nahlásil dopravnímu úřadu jeho ztrátu, zničení, odcizení nebo poškození.

(6) Řidič taxislužby je povinen odevzdat průkaz řidiče taxislužby dopravnímu úřadu do 7 dnů ode dne pozbytí platnosti podle odstavce 5 písm. a) nebo b).

(7) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru, příslušník Policie České republiky nebo strážník obecní policie je oprávněn zadržet průkaz řidiče taxislužby, pokud má důvodné pochybnosti o tom, zda je řidič taxislužby spolehlivý podle § 9 odst. 3, nebo pokud je průkaz neplatný. O zadržení průkazu řidiče taxislužby vystaví osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru, příslušník Policie České republiky nebo strážník obecní policie potvrzení ve 3 vyhotoveních, z nichž 1 předá řidiči taxislužby a 1 bez zbytečného odkladu doručí příslušnému dopravnímu úřadu spolu se zadrženým průkazem. Pokud dopravní úřad do 10 pracovních dnů ode dne doručení potvrzení se zadrženým průkazem nevydá rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby, vrátí zadržený průkaz řidiči taxislužby; to neplatí, pokud byl zadržen neplatný průkaz řidiče taxislužby.

(7) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru, příslušník Policie České republiky nebo strážník obecní policie je oprávněn zadržet průkaz řidiče taxislužby:

a) pokud má důvodné pochybnosti o tom, zda je řidič spolehlivý podle § 9 odst. 3,

b) pokud vzniklo podezření z deliktů uvedených v odstavci 8,

c) nebo pokud je průkaz neplatný.

O zadržení průkazu řidiče taxislužby vystaví osoba pověřená výkonem státního

odborného dozoru, příslušník Policie České republiky nebo strážník obecní policie potvrzení ve 3 vyhotoveních, z nichž 1 předá řidiči a 1 bez zbytečného odkladu doručí příslušnému dopravnímu úřadu spolu se zadrženým průkazem. Pokud dopravní úřad do 10 pracovních dnů ode dne doručení potvrzení se zadrženým průkazem nevydá rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby, vrátí zadržený průkaz řidiči; to neplatí, pokud byl zadržen neplatný průkaz, nebo pokud byl průkaz zadržen pro podezření ze správních deliktů uvedených v odstavci 8. Na zadržení průkazu na místě samém se nevztahuje správní řád.

(8) Dopravní úřad příslušný podle odstavce 5 dále rozhodne o odnětí oprávnění řidiče taxislužby, jestliže zjistí, že řidič:

- a) poškodil cestujícího na ceně jízdného,
- b) nevydal cestujícímu žádný doklad o zaplacení jízdného, nebo vydal doklad o zaplacení jízdného s nepravdivými nebo chybějícími údaji o dopravci, vozidle nebo řidiči.
- c) uvedl nepravdivé údaje na záznamu o přepravě,
- d) neumožnil výkonu státního dozoru v silniční dopravě ve smyslu § 34.

§ 21d

Zvláštní povinnosti řidiče taxislužby

(1) Řidič je k výkonu práce řidiče taxislužby povinen užít

- a) vozidlo taxislužby, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby pro něj, pokud je sám dopravcem, nebo pro dopravce, k němuž má vztah podle § 21 odst. 3 písm. a) bodu 1, nebo
- b) vozidlo cestujícího.

(2) Při poskytování přepravy vozidlem cestujícího je řidič taxislužby povinen mít u sebe průkaz řidiče taxislužby **a koncesi**.

(3) Při nabízení a poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících, vozidlem taxislužby je řidič taxislužby povinen mít ve vozidle umístěn průkaz řidiče taxislužby tak, aby byl z místa cestujícího viditelný a čitelný.

(4) Při výkonu práce řidiče taxislužby je řidič vozidla taxislužby, které je vybaveno taxametrem, povinen

- a) řádně obsluhovat taxametr a zajistit zaznamenání skutečného průběhu přepravy,
- b) ihned po ukončení přepravy pořídít jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě obsahující předepsané náležitosti a

c) vydat cestujícímu doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru obsahující předepsané náležitosti, pokud o doklad cestující požádá.

(5) Řidič vozidla taxislužby nesmí užít vozidlo taxislužby k nabízení nebo poskytování přepravy podle § 21 odst. 4, včetně činností s tím souvisejících, nebo k jinému účelu než k provozování taxislužby, je-li toto vozidlo označeno svítlnou podle § 21 odst. 3 písm. c) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením.

(6) Řidič vozidla taxislužby nesmí při výkonu práce řidiče taxislužby užít vozidlo taxislužby, které v souladu s § 21a odst. 2 písm. b) není vybaveno taxametrem, k jinému účelu než k poskytování přepravy podle § 21 odst. 4.

(7) Při výkonu práce řidiče taxislužby je řidič taxislužby povinen mít u sebe smlouvu nebo dohodu dokládající základní pracovněprávní vztah mezi řidičem a dopravcem, není-li řidič dopravcem nebo spolupracujícím manželem či registrovaným partnerem dopravce.

§ 21e

Příležitostná osobní silniční doprava

(1) Dopravce provozující příležitostnou osobní silniční dopravu je povinen objednávku přepravní služby předem zaznamenat do evidenční knihy objednávek a zajistit, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává. Náležitosti záznamu objednávky stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Dopravce provozující mezinárodní příležitostnou osobní silniční dopravu je dále povinen zajistit, aby ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, byl umístěn vyplněný jízdní list podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁸⁾ nebo podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Formulář jízdního listu vydá dopravci provozujícímu příležitostnou osobní silniční dopravu na jeho žádost Ministerstvo dopravy nebo osoba Ministerstvem dopravy pověřená.

ČÁST III

PŘEPRAVA NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 22

(1) Nebezpečné věci jsou látky a předměty, pro jejichž povahu, vlastnosti nebo stav může být v souvislosti s jejich přepravou ohrožena bezpečnost osob, zvířat a věcí nebo ohroženo životní prostředí.

(2) Silniční dopravou je dovoleno přepravovat pouze nebezpečné věci vymezené Evropskou dohodou o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR) (dále jen „Dohoda ADR“)⁷⁾, a to za podmínek v ní uvedených.

(3) Přeprava jaderných materiálů a radionuklidových zářičů se řídí zvláštními právními předpisy.^{7a)}

(4) Ministerstvo dopravy může v souladu s Dohodou ADR povolit na omezenou dobu, nejvýše však na pět let, provádění silniční přepravy nebezpečných věcí za odchylných podmínek od Dohody ADR. Toto povolení nelze vydat pro přepravu jaderných materiálů a radionuklidových zářičů stanovených zvláštními právními předpisy.^{7a)}

(5) Ministerstvo dopravy je oprávněno podle Dohody ADR pověřit právnické osoby se sídlem na území České republiky nebo fyzické osoby s trvalým pobytem na území České republiky výkonem činností souvisejících s prováděním Dohody ADR. Pověření lze udělit osobě na základě písemné žádosti, která prokáže splnění technických podmínek pro výkon požadovaných činností a která prokáže odbornou způsobilost k výkonu požadovaných činností. Ministerstvo dopravy může pověření odebrat, pokud pověřená osoba nedodržuje podmínky stanovené v pověření nebo v Dohodě ADR. Podrobnosti o činnostech, které souvisejí s prováděním Dohody ADR, technické podmínky a odbornou způsobilost požadovanou k výkonu jednotlivých činností souvisejících s prováděním Dohody ADR stanoví prováděcí předpis.

§ 23

(1) Osoba předávající nebezpečné věci k přepravě (dále jen „odesílatel“) je při přepravě nebezpečných věcí povinna v souladu s Dohodou ADR

- a) předat dopravci řádně a úplně vyplněné průvodní doklady,
- b) zatřídit a předat k přepravě pouze nebezpečné věci, jejichž přeprava je povolena,
- c) předat nebezpečné věci k přepravě pouze, jsou-li dodržena ustanovení o způsobu přepravy nebezpečných věcí,
- d) dodržet ustanovení o zákazu společné nákladky,
- e) použít k balení nebezpečných věcí pouze schválené a předepsané obaly,
- f) zatřídit, zabalit a označit kusy nebezpečných věcí nápisy a bezpečnostními značkami,
- g) označit kontejner bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,
- h) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí,
- i) zabezpečit školení ostatních osob podílejících se na přepravě a
- j) uchovávat po dobu 2 let předepsané doklady.

(2) Dopravce je při přepravě nebezpečných věcí povinen v souladu s Dohodou

ADR

- a) zajistit, aby v dopravní jednotce byly při přepravě řádně a úplně vyplněné průvodní doklady,
- b) zajistit, aby pro přepravu nebezpečných věcí byla použita dopravní jednotka k tomu způsobilá a vybavená předepsanými doklady,
- c) zajistit, aby přepravu prováděla pouze osádka dopravní jednotky složená z držitelů odpovídajících osvědčení,
- d) převzít k přepravě a přepravovat pouze nebezpečné věci, jejichž přeprava je povolena,
- e) zajistit dodržení ustanovení o nakládce, včetně zákazu společné nakládky, vykládce, manipulaci, zajištění nákladu, provozu dopravní jednotky a dozoru nad ní,
- f) zabránit úniku látek nebo poškození přepravovaných věcí a nepřevzít k přepravě nebezpečné věci, u nichž je jejich obal poškozený nebo netěsný,
- g) zajistit, aby v případě nehody nebo mimořádné události členové osádky vozidla provedli opatření uvedená v písemných pokynech pro řidiče vozidla,
- h) provádět přepravu dopravní jednotkou označenou bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,
- i) převzít k přepravě pouze kontejner označený bezpečnostními značkami a označením vztahujícím se k nákladu,
- j) používat dopravní jednotku vybavenou předepsanou výbavou,
- k) dodržet ustanovení o způsobu přepravy nebezpečných věcí,
- l) vybavit dopravní jednotku hasicími přístroji,
- m) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí a
- n) uchovávat po dobu 2 let předepsané doklady.

(3) Osoba zajišťující vykládku nebezpečných věcí (dále jen „příjemce“) je při přepravě nebezpečných věcí povinna v souladu s Dohodou ADR

- a) ustanovit bezpečnostního poradce pro přepravu nebezpečných věcí,
- b) dodržet ustanovení o vykládce, čištění a dekontaminaci vozidla,
- c) zabezpečit školení ostatních osob podílejících se na přepravě a
- d) uchovávat po dobu 2 let předepsané doklady.

(4) Povinnosti dopravce, odesílatele a příjemce musí být zajištěny i v případě, že jde o přepravu pro vlastní potřeby.

§ 24

zrušen

§ 25

zrušen

ČÁST IV

PROVOZOVÁNÍ MEZINÁRODNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY A PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY ZAHRANIČNÍMI PROVOZOVATELI

§ 26

Pro provozování mezinárodní silniční dopravy platí ustanovení tohoto zákona, pokud nestanoví něco jiného vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo přímo použitelný předpis Evropské unie¹³⁾.

§ 27

Na zahraniční dopravce se nevztahují ustanovení o označení vozidel a vedení záznamu o provozu vozidla. Zahraniční dopravci jsou však povinni zajistit, aby řidiči vedli záznamy o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a aby dodržovali stanovenou dobu řízení, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku. Zahraniční dopravci jsou dále povinni zajistit, aby ve vozidle při jeho provozu byly doklady podle § 3 odst. 3 a § 9 odst. 2 písm. a). Na zahraniční dopravce se rovněž vztahuje povinnost uvedená v § 3 odst. 1 písm. e).

§ 28

Koncese nebo povolení k provozování mezinárodní silniční dopravy nenahrazuje rozhodnutí úřadu cizího státu, po jehož území má být doprava uskutečněna.

§ 29

(1) Tuzemský dopravce musí mít k provozování mezinárodní silniční dopravy osob zahraniční povolení podle mezinárodní smlouvy nebo právního řádu cizího státu, do něhož nebo přes nějž se přeprava provádí.

(2) Žádost o zahraniční povolení tuzemský dopravce podá na Ministerstvo dopravy nejméně 45 dnů před zamýšlenou přepravou osob, nebo jedná-li se o linkovou osobní dopravu, nejméně sedm měsíců před zamýšleným zahájením provozu.

§ 30

(1) Předá-li cizí stát na základě mezinárodní smlouvy České republiky pro tuzemské dopravce hromadně dohodnutý počet neadresných zahraničních vstupních povolení pro přepravu, rozhoduje Ministerstvo dopravy o přidělení zahraničního vstupního povolení na základě žádosti tuzemského dopravce. Ministerstvo dopravy může přidělováním zahraničních vstupních povolení pověřit právnickou osobu.

(2) V přiděleném zahraničním vstupním povolení Ministerstvo dopravy nebo pověřená právnická osoba vyznačí obchodní jméno tuzemského dopravce a dobu platnosti. Podmínky přidělování zahraničních vstupních povolení stanoví prováděcí předpis včetně řešení úhrady vynaložených nákladů spojených s přidělením těchto povolení.

(3) Na vydání povolení podle odstavců 1 a 2 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 31

(1) Zahraniční dopravce může uskutečnit silniční dopravu do místa na území České republiky a z takového místa do místa ležícího mimo území České republiky, jakož i přes území České republiky (tranzitem) jen na základě přiděleného vstupního povolení České republiky, nejedná-li se o mezinárodní dopravu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁰). O vstupních povoleních rozhoduje Ministerstvo dopravy.

(2) Vstupní povolení lze přidělit pouze zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu.

(3) Vstupní povolení se u zahraničního dopravce nevyžaduje, jedná-li se o silniční dopravu osobním automobilem pro vlastní potřebu nebo jedná-li se o příležitostnou dopravu formou okružní jízdy či formou přepravy cestujících na určené místo s následující zpáteční jízdou neobsazeného vozidla.

§ 32

(1) Pokud nestanoví jinak vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo přímo použitelný předpis Evropské unie²⁰), jsou zahraniční dopravci oprávněni provozovat silniční dopravu mezi místy ležícími na území České republiky jen na základě zvláštního povolení Ministerstva dopravy.

(2) Zvláštní povolení může být vydáno jen zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu, a to pouze z důvodu mimořádných dopravních potřeb, které nelze zabezpečit dopravci usazenými v České republice, a na základě vzájemnosti nebo vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Na vydání zvláštního povolení není právní nárok.

(3) Zvláštní povolení se uděluje k provedení jednoho přepravního výkonu nebo na omezený nebo neomezený počet výkonů v určitém časovém období, nejvýše na dobu jednoho roku.

§ 33

Ministerstvo dopravy může zahraničnímu dopravci při závažném nebo opakovaném porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona zakázat provozování dopravy na území České republiky na určitou dobu, nejdéle na dobu pěti let.

§ 33a

(1) Provozovat mezinárodní dopravu velkými vozidly za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie²⁰⁾ lze pouze na základě licence Společenství (dále jen „eurolicence“).

(2) O vydání eurolicence rozhoduje dopravní úřad na základě žádosti.

(3) Pokud podnikatel v silniční dopravě splňuje podmínky pro vydání eurolicence stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie²¹⁾, dopravní úřad mu místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydá eurolicenci; současně mu vydá opis eurolicence pro každé velké vozidlo, pro které prokázal finanční způsobilost a které nahlásil dopravnímu úřadu podle § 9 odst. 4 písm. b).

(4) Prokáže-li podnikatel v silniční dopravě finanční způsobilost pro menší počet velkých vozidel, než je počet již vydaných opisů eurolicence, odevzdá nadbytečné opisy eurolicence dopravnímu úřadu do 30. září kalendářního roku, ve kterém trvání finanční způsobilosti prokazoval. Neprokáže-li podnikatel v silniční dopravě finanční způsobilost, odevzdá v této lhůtě dopravnímu úřadu eurolicenci a všechny její opisy.

(5) Pokud podnikatel v silniční dopravě přestal provozovat dopravu velkým vozidlem, pro které mu byl vydán opis eurolicence, odevzdá nadbytečný opis eurolicence dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne, kdy s tímto vozidlem přestal provozovat dopravu.

(6) Prokáže-li podnikatel v silniční dopravě finanční způsobilost pro větší počet velkých vozidel, než je počet již vydaných opisů eurolicence, a tato vozidla nahlásí dopravnímu úřadu podle § 9 odst. 4 písm. b), vydá dopravní úřad na žádost podnikatele v silniční dopravě příslušný počet dalších opisů eurolicence.

(7) Eurolicence a její opisy pozbývají platnosti dnem zániku koncese nebo uplynutím doby, na kterou byly vydány. Podnikatel v silniční dopravě, kterému byly eurolicence a její opisy vydány, je povinen je odevzdat dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne pozbytí platnosti.

§ 33b

(1) Při provozování mezinárodní dopravy velkými vozidly určenými k přepravě zvířat nebo věcí lze využít řidiče, který není občanem členského státu nebo

rezidentem²²⁾, pouze na základě osvědčení řidiče podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²³⁾ (dále jen „osvědčení řidiče“).

(2) O vydání osvědčení řidiče rozhoduje dopravní úřad na základě žádosti.

(3) Pokud podnikatel v silniční dopravě splňuje podmínky pro vydání osvědčení řidiče stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie²³⁾, dopravní úřad mu místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydá osvědčení řidiče a jeho opis.

(4) Podnikatel v silniční dopravě je povinen oznámit bez zbytečného odkladu dopravnímu úřadu změny všech skutečností dokládajících splnění podmínek pro vydání osvědčení řidiče podle odstavce 2.

(5) Dopravní úřad rozhodne o odnětí osvědčení řidiče v případech stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie²³⁾.

(6) Osvědčení řidiče a jeho opis pozbývají platnosti uplynutím doby, na kterou byly vydány, nebo nabytím právní moci rozhodnutí o odnětí osvědčení řidiče. Podnikatel v silniční dopravě, kterému byly osvědčení řidiče a jeho opis vydány, je povinen je odevzdat dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne pozbytí platnosti.

§ 33c

Dopravní úřady jsou povinny nejpozději do 15. ledna každého roku poskytnout Ministerstvu dopravy údaje o počtu držitelů eurolicencí k 31. prosinci předchozího roku a o počtu jimi vydaných opisů eurolicencí.

§ 33d

(1) Dopravce provozující mezinárodní osobní dopravu pro vlastní potřeby podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁸⁾ musí být držitelem osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu.

(2) O vydání osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu rozhoduje dopravní úřad na základě žádosti.

(3) Pokud dopravce splňuje podmínky pro vydání osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie¹⁸⁾, dopravní úřad mu místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydá osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu v takovém počtu stejnopisů, o jaký dopravce požádal.

(4) Dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle používaném při provozování dopravy podle odstavce 1 bylo při jeho provozu osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu.

(5) Osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu pozbývá platnosti uplynutím doby, na kterou bylo vydáno. Dopravce je povinen všechny stejnopisy

osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu odevzdat dopravnímu úřadu do 60 dnů ode dne pozbytí platnosti.

§ 33e

(1) Dopravce, kterému byla vydána eurolicence, osvědčení řidiče nebo osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu, je povinen oznámit změnu údajů uvedených v těchto dokladech dopravnímu úřadu do 15 dnů ode dne, kdy ke změně došlo.

(2) Dopravní úřad na základě oznámení podle odstavce 1 vydá novou eurolicenci, osvědčení řidiče nebo osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu, jsou-li nadále splněny podmínky podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁰⁾.

(3) Eurolicence, osvědčení řidiče a jejich opisy a osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu pozbývají platnosti dnem vydání nového dokladu. Dopravce je povinen odevzdat původní doklady dopravnímu úřadu do 30 dnů ode dne pozbytí jejich platnosti.

(4) Pro postup podle odstavce 2 se § 33a odst. 2 a 3, § 33b odst. 2 a 3 a § 33d odst. 2 a 3 použijí obdobně.

ČÁST V

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ ODBORNÝ DOZOR V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 34

(1) Státní správu podle tohoto zákona vykonává Ministerstvo dopravy a dopravní úřady. Dopravními úřady jsou

- a) Magistrát hlavního města Prahy, magistráty statutárních měst a obecní úřady obcí s rozšířenou působností ve věcech městské autobusové dopravy a taxislužby a
- b) krajské úřady v ostatních věcech.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, určuje se místní příslušnost dopravního úřadu podle sídla účastníka řízení, jde-li o právnickou osobu, nebo místa podnikání účastníka řízení, jde-li o fyzickou osobu.

(3) Státní odborný dozor v silniční dopravě vykonávají dopravní úřady, celní úřady a Ministerstvo dopravy. Dopravní úřady a celní úřady vykonávají ve svém správním obvodu státní odborný dozor ve všech věcech, které nenáleží Ministerstvu dopravy. Ministerstvo dopravy vykonává státní odborný dozor v mezinárodní autobusové linkové silniční dopravě osob. Při výkonu státního odborného dozoru dozírají, zda dopravci, odesílatelé, příjemci, provozovatelé terminálů nebo řidiči dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁹⁾ a zda provozují dopravu podle uděleného povolení. Celní úřady

vykonávají státní odborný dozor nad prací osádek vozidel ve vnitrostátní a v mezinárodní silniční nákladní dopravě a ve věcech mezinárodní dopravy osob a podávají dopravním úřadům nebo Ministerstvu dopravy návrhy na zahájení řízení o uložení pokuty podle § 35. Jednotné postupy, systém a předmět kontrol a státního odborného dozoru^{7f)} stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Řidič vozidla je povinen umožnit orgánům státního odborného dozoru, obecní policii a Policii České republiky přístup k záznamovému zařízení a taxametru.

(5) Pověření k výkonu státního odborného dozoru nebo vrchního státního dozoru ve věcech silniční dopravy ve formě průkazu vydává správní orgán, do jehož působnosti výkon dozoru spadá. Náležitosti průkazu a jeho vzor stanoví prováděcí právní předpis. Celník se při výkonu státního odborného dozoru ve věcech silniční dopravy prokazuje způsobem stanoveným v zákoně o Celní správě České republiky³⁰⁾.

(6) Vrchní státní dozor vykonává ve všech věcech silniční dopravy Ministerstvo dopravy. Vrchní státní dozor dozírá na výkon státního odborného dozoru vykonávaného dopravními úřady.

(7) Dopravní úřady, celní úřady, Ministerstvo dopravy, Policie České republiky a obecní policie jsou oprávněny pro účely kontroly, státního odborného dozoru nebo správního řízení pořizovat obrazové a zvukové záznamy bez vědomí a souhlasu dopravce, řidiče, cestujících nebo jiné přítomné osoby a provádět výslechy těchto osob jako svědků před zahájením kontroly nebo správního řízení. Protokol o výslechu svědků pořizený před zahájením kontroly nebo před zahájením správního řízení lze při kontrole nebo ve správním řízení použít jako důkaz.

§ 34a

Dopravní úřad zjišťuje zdroj ohrožení provozu veřejné linkové dopravy osob. Při zjištění zdroje ohrožení nařídí provozovateli nebo majiteli zdroje ohrožení jeho odstranění. Nevyhoví-li provozovatel nebo majitel zdroje ohrožení, dopravní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

Rejstřík podnikatelů v silniční dopravě

§ 34b

nadpis vypuštěn

(1) Rejstřík podnikatelů v silniční dopravě obsahuje evidenci údajů o podnikatelích v silniční dopravě a jejich odpovědných zástupcích, **zahraničních dopravcích** a o řidičích taxislužby a evidenci vozidel taxislužby. Rejstřík podnikatelů v silniční dopravě je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona²⁴⁾, jehož správcem je Ministerstvo dopravy.

(2) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u podnikatelů v silniční dopravě provozované velkými vozidly uvádí

a) obchodní firma nebo jméno, popřípadě jména a příjmení, popřípadě odlišující dodatek, adresa místa trvalého pobytu, datum a místo narození, adresa místa podnikání a identifikační číslo podnikatele, který je fyzickou osobou,

b) obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo podnikatele, který je právnickou osobou,

c) údaje o odpovědných zástupcích podle odstavce 3,

d) identifikační údaje rozhodnutí o udělení koncese k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby a údaje o rozsahu koncese, její změně a zrušení,

e) údaje o trvání, rozsahu a ztrátě finanční a odborné způsobilosti a dobré pověsti,

f) údaje podle § 9 odst. 4 písm. b) o **identifikačním čísle silničního vozidla (VIN), státní poznávací značce, tovární značce, obchodním označení a kategorii vozidla a o vlastníku a provozovateli** vozidlech, se kterými podnikatel silniční dopravu provozuje, **a údaje o době, po kterou s nimi silniční dopravu provozuje,**

g) identifikační údaje o dokladech vydaných podle tohoto zákona a přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁰⁾ a

h) identifikační údaje rozhodnutí, kterým byla uložena sankce za správní delikt podle tohoto nebo jiného zákona a správní delikt nebo trestný čin uvedený v přímo použitelném předpisu Evropské unie¹⁶⁾, byla-li sankce za správní delikt nebo trestný čin uložena orgánem jiného členského státu než České republiky, a dále druh a výše sankce a právní kvalifikace správního deliktu nebo trestného činu.

(3) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u odpovědných zástupců uvádí

a) jméno, příjmení, datum a místo narození a adresa místa pobytu,

b) pro které podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly jsou ustanoveni odpovědným zástupcem a pro kolik velkých vozidel,

c) zda mají k podnikateli v silniční dopravě provozované velkými vozidly skutečnou vazbu,

d) rozsah odborné způsobilosti, číslo osvědčení o odborné způsobilosti, datum jeho vydání a označení úřadu, který ho vydal, a

e) zda jsou způsobilí k řízení dopravní činnosti; v případě nezpůsobilosti k řízení dopravní činnosti doba, po kterou nezpůsobilost trvá.

(4) U podnikatelů v silniční dopravě provozované malými vozidly se v Rejstříku

podnikatelů v silniční dopravě uvádí údaje podle odstavce 2 písm. a), b), d), f), g) a h).

(5) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u řidičů taxislužby uvádí

a) jméno nebo jména, příjmení, rodné příjmení, rodné číslo, bylo-li přiděleno, datum a místo narození, adresa místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu a státní příslušnost,

b) identifikační údaje o oprávnění a průkazu řidiče taxislužby,

c) údaje o trvání a ztrátě spolehlivosti řidiče taxislužby a

d) identifikační údaje rozhodnutí, kterým byla řidiči taxislužby uložena sankce za přešůpek nebo jiný správní delikt nebo pořádková pokuta, v jejichž důsledku přestal být řidič taxislužby považován za spolehlivého podle § 9 odst. 3, a dále druh a výše sankce a právní kvalifikace přešůpku nebo jiného správního deliktu.

(6) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u vozidel taxislužby uvádí

a) údaje o dopravci, pro kterého je vozidlo taxislužby evidováno, v rozsahu podle odstavce 2 písm. a) a b),

b) **identifikační číslo silničního vozidla (VIN)**, státní poznávací značka, tovární značka, obchodní označení a kategorie vozidla **a údaje o vlastníkovi a provozovateli vozidla**,

c) typ a výrobní číslo taxametru a výrobní číslo paměťové jednotky taxametru, popřípadě údaj o tom, že vozidlo není vybaveno taxametrem, a

d) datum, k němuž bylo vozidlo zařazeno do evidence vozidel taxislužby nebo z této evidence vyřazeno a důvod vyřazení.

(7) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se evidují rovněž údaje podle odstavce 2 písm. a), b) a h) o **zahraničních dopravcích provozujících silniční dopravu velkými vozidly**, podnikatelích v silniční dopravě provozované velkými vozidly, kteří jsou usazení v jiném členském státě než v České republice a kterým byla pravomocně uložena sankce za správní delikt podle tohoto zákona.

(8) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se evidují rovněž údaje o osobách, kterým bylo vydáno osvědčení o odborné způsobilosti, a to jejich jméno, popřípadě jména, příjmení, datum a místo narození a adresa místa trvalého pobytu a rozsah odborné způsobilosti, číslo osvědčení o odborné způsobilosti, datum jeho vydání a označení úřadu, který ho vydal.

(1) Ministerstvo vnitra, Policie České republiky nebo Český statistický úřad poskytují Ministerstvu dopravy a dopravním úřadům pro výkon působnosti podle tohoto zákona

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) referenční údaje ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci,
- c) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- d) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) příjmení, rodné příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- d) adresa místa pobytu,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) obchodní firma nebo název nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení,
- b) datum vzniku nebo datum zápisu do evidence podle jiných právních předpisů,
- c) datum zániku nebo datum výmazu z evidence podle jiných právních předpisů,
- d) právní forma,
- e) statutární orgán,
- f) adresa sídla právnické osoby nebo adresa místa podnikání fyzické osoby,
- g) datum zahájení a ukončení provozování činnosti v provozovně a adresa místa provozovny.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) rodné číslo,
- d) pohlaví,
- e) státní občanství,
- f) místo a okres narození, popřípadě místo a stát, pokud se státní občan České republiky narodil v cizině,
- g) adresa místa trvalého pobytu,
- h) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- i) datum, místo a okres úmrtí; popřípadě datum, místo úmrtí a stát, na jehož území k úmrtí došlo, jde-li o úmrtí mimo území České republiky,
- j) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. d) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) rodné číslo,
- d) pohlaví,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- f) místo a stát narození,
- g) druh a adresa místa pobytu,
- h) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- i) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- j) datum, místo a okres úmrtí, popřípadě datum úmrtí a stát, na jehož území k úmrtí došlo, jde-li o úmrtí mimo území České republiky,
- k) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(7) Pro výkon působnosti podle tohoto zákona Živnostenský úřad České republiky poskytuje Ministerstvu dopravy následující údaje z živnostenského rejstříku o podnikatelích v silniční dopravě

- a) identifikační číslo podnikatele v silniční dopravě,
- b) jméno, příjmení, datum narození a adresa místa trvalého pobytu odpovědného zástupce,
- c) předmět a rozsah podnikání,
- d) adresa provozovny nebo provozoven, v nichž je živnost provozována, a datum zahájení a ukončení provozování živnosti v provozovně,
- e) datum vzniku živnostenského oprávnění,
- f) doba a rozsah pozastavení nebo doba přerušování provozování živnosti,
- g) datum a rozsah změny nebo datum zániku živnostenského oprávnění a
- h) překážky provozování živnosti.

(8) Pro výkon působnosti podle tohoto zákona Ministerstvo dopravy poskytuje dopravním úřadům

- a) z centrálního registru silničních vozidel údaje o
 1. státní poznávací značce vozidla,
 2. tovární značce a obchodním označení vozidla,
 3. kategorii vozidla,
 4. největší povolené hmotnosti vozidla,
 5. počtu míst určených k přepravě osob,
 6. datu první registrace vozidla **identifikačním číslem silničního vozidla (VIN)**,
 7. barvě vozidla,
 87. vlastníku vozidla a
 98. provozovateli vozidla a
- b) z centrálního registru řidičů údaje o přestupcích řidiče vymezených v § 9 odst. 3 písm. b).

§ 34d

(1) Dopravní úřady zapisují údaje a jejich změny v Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě podle tohoto zákona a přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁵⁾ a odpovídají za správnost a úplnost těchto údajů.

(2) Ministerstvo dopravy je národním kontaktním místem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁵⁾. Údaje podle § 34b odst. 2 písm. h) o správních deliktech, trestných činech a sankcích za ně uložených, které uložil orgán jiného členského státu než České republiky podnikateli v silniční dopravě nebo jeho odpovědnému zástupci, postoupí Ministerstvo dopravy bez zbytečného odkladu dopravnímu úřadu.

(3) Ministerstvo dopravy zveřejní po dobu platnosti koncese způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě uvedené v § 34b odst. 2 písm. a), b), d) a v § 34b odst. 3, kromě adresy místa trvalého pobytu a data a místa narození, a dále zveřejní počet velkých vozidel, se kterými podnikatel v silniční dopravě dopravu provozuje, a sériové číslo eurolicence a jejich opisů, pokud byly vydány.

(4) Dopravní úřad na žádost poskytne údaje z Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě

- a) správním orgánům v rozsahu potřebném k výkonu jejich působnosti,
- b) soudům,
- c) orgánům činným v trestním řízení,
- d) fyzickým nebo právnickým osobám, pokud jde o údaje o nich vedené,
- e) jiným fyzickým nebo právnickým osobám na základě písemného souhlasu osoby, o jejíž údaje fyzická nebo právnická osoba žádá, s jejím vlastnoručním podpisem ověřeným příslušným orgánem.

(5) Činnosti podle odstavců 1 a 4 vykonává dopravní úřad ve vztahu k

- a) podnikatelům v silniční dopravě, kteří mají v jeho územním obvodu sídlo, jde-li o právnickou osobu, nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu,
- b) **zahraničním dopravcům provozující silniční dopravu** podnikatelům v silniční dopravě provozované velkými vozidly usazeným v jiném členském státě než v České republice, kterým pravomocně uložil sankci za správní delikt podle tohoto zákona, a
- c) osobám, kterým vydal osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování silniční dopravy,
- d) řidičům taxislužby, kteří mají v jeho územním obvodu trvalý, dlouhodobý, přechodný nebo jiný povolený pobyt., a
- e) **dopracům v mezinárodní linkové osobní dopravě, kterým byla uložena sankce Ministerstvem dopravy za správní delikt zjištěný při kontrole v jeho územním obvodu.**

(6) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a formu zápisu údajů do Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě.

§ 34e

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 21c odst. 1 vykonává práci řidiče taxislužby bez oprávnění řidiče taxislužby, **nebo používá v silničním provozu vozidlo označené zaměnitelným způsobem s vozidlem taxislužby.**

(2) Řidič taxislužby se dopustí přestupku tím, že

- a) uzavře smlouvu v rozporu s § 21 odst. 4, **nebo ji neuzavře vůbec,**
- b) v rozporu s § 21c odst. 6 neodevdá průkaz řidiče taxislužby dopravnímu úřadu do 7 dnů ode dne pozbytí jeho platnosti,
- c) vykonává práci řidiče taxislužby vozidlem, které nesplňuje požadavky § 21d odst. 1,
- d) v rozporu s § 21d odst. 2 při poskytování přepravy vozidlem cestujícího u sebe nemá průkaz řidiče taxislužby **a koncesi,**
- e) při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících, vozidlem taxislužby nemá ve vozidle umístěn průkaz řidiče taxislužby způsobem stanoveným v § 21d odst. 3,
- f) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. a) neobsluhuje řádně taxametr nebo nezajistí zaznamenání skutečného průběhu přepravy,
- g) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. b) nepořídí ihned po ukončení přepravy jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě obsahující předepsané náležitosti,
- h) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. c) nevydá na požádání cestujícímu doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru obsahující předepsané náležitosti,
- i) v dokladu o zaplacení jízdného vydaném podle § 21d odst. 4 písm. c) uvede nepravdivé údaje,
- j) v rozporu s § 21d odst. 5 užije vozidlo taxislužby označené svítilnou podle § 21 odst. 3 písm. c) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením k nabízení nebo poskytování přepravy podle § 21 odst. 4, včetně činností s tím souvisejících, nebo k jinému účelu než k provozování taxislužby, nebo
- k) v rozporu s § 21d odst. 6 užije vozidlo taxislužby, které není vybaveno taxametrem, k jinému účelu než k poskytování přepravy podle § 21 odst. 4., **nebo**

l) v rozporu s § 21d odst. 7 nemá při výkonu práce řidiče taxislužby u sebe smlouvu nebo dohodu dokládající základní pracovněprávní vztah.

(3) Za přešůpek podle odstavce 2 písm. b), d) a e) lze uložit pokutu do 10 000 Kč a za přešůpek podle odstavce 1 a podle odstavce 2 písm. a), c) a f) až kl) pokutu do 50 000 Kč; zákaz činnosti od 6 měsíců do 2 let lze uložit za přešůpek podle odstavce 1 a odstavce 2 písm. a), c) a f) až k l).

§ 34f

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁹⁾ uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který

- a) nevydá cestujícímu přepravní doklad, pokud jej k přepravě neopravňuje jiný doklad,
- b) nabízí přímo nebo nepřímo diskriminační smluvní podmínky a tarify,
- c) neposkytne cestujícím přiměřenou pomoc s ohledem na jejich okamžité praktické potřeby po dopravní nehodě,
- d) v případě zrušení nebo zpoždění spoje nenabídne cestujícímu volbu mezi pokračováním v jízdě nejbližším možným spojem za podmínek srovnatelných s původní přepravní smlouvou a náhradou jízdného, nebo zvolený postup nezajistí,
- e) nezajistí pokračování přepravy nebo přepravu do vhodného čekacího místa nebo terminálu, pokud se vozidlo stane během přepravy provozu neschopným,
- f) nenabídne cestujícím bezplatnou pomoc v případě zrušení nebo zpoždění odjezdu z terminálu,
- g) nepostupuje při vyřizování stížnosti cestujícího stanoveným způsobem a ve stanovené lhůtě,
- h) nezajistí odbornou přípravu řidičů a dalších osob, které přicházejí do přímého styku s cestujícími a řeší problémy související s přepravou,
- i) neposkytne nebo nezpřístupní cestujícím údaje stanoveným způsobem ve stanovené formě a rozsahu,
- j) odmítne rezervovat nebo vydat přepravní doklad nebo odmítne nástup do vozidla osobě s omezenou schopností pohybu a orientace nebo požaduje úhradu dodatečných nákladů,
- k) neinformuje osobu s omezenou schopností pohybu a orientace o přijatelné alternativní dopravě, pokud jí odmítl rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo nástup do vozidla,

l) v případě odepření nástupu do vozidla nenabídne osobě s omezenou schopností pohybu a orientace, případně jejímu doprovodu, volbu mezi náhradou jízdného, bezplatnou zpáteční přepravou do místa odjezdu a dopravou do místa určení, nebo zvolený postup nezajistí,

m) neposkytne ve vozidle nebo na určeném terminálu bezplatnou pomoc osobám s omezenou schopností pohybu a orientace, nebo

n) neumožní osobě s omezenou schopností pohybu a orientace mít doprovod dle vlastní volby k odstranění důvodů pro odmítnutí rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo odepření nástupu do vozidla.

(2) Dopravní úřad příslušný podle sídla provozovatele terminálu při porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁹⁾ uloží pokutu až do výše 100 000 Kč provozovateli terminálu, který

a) nezajistí odbornou přípravu řidičů a dalších osob, které přicházejí do přímého styku s cestujícími a řeší problémy související s přepravou,

b) neposkytne nebo nezpřístupní cestujícím údaje stanoveným způsobem a ve stanovené formě a rozsahu,

c) neurčí nebo neoznačí místo v rámci určeného terminálu nebo mimo něj, kde mohou osoby s omezenou schopností pohybu a orientace oznámit příjezd a vyžádat si pomoc, nebo

d) neposkytne ve vozidle nebo na určeném terminálu bezplatnou pomoc osobám s omezenou schopností pohybu a orientace.

(3) Obecní živnostenský úřad při porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁹⁾ uloží pokutu až do výše 100 000 Kč provozovateli cestovní kanceláře nebo cestovní agentury, který

a) neposkytne nebo nezpřístupní cestujícím údaje stanoveným způsobem a ve stanovené formě a rozsahu,

b) odmítne rezervovat nebo vydat přepravní doklad nebo odmítne nástup do vozidla osobě s omezenou schopností pohybu a orientace nebo požaduje úhradu dodatečných nákladů,

c) neinformuje osobu s omezenou schopností pohybu a orientace o přijatelné alternativní dopravě, pokud jí odmítl rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo nástup do vozidla,

d) v případě odepření nástupu do vozidla nenabídne osobě s omezenou schopností pohybu a orientace, případně jejímu doprovodu, volbu mezi náhradou jízdného, bezplatnou zpáteční přepravou do místa odjezdu a dopravou do místa určení, nebo zvolený postup nezajistí, nebo

e) neumožní osobě s omezenou schopností pohybu a orientace mít doprovod dle vlastní volby k odstranění důvodů pro odmítnutí rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo odepření nástupu do vozidla.

§ 35

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který

a) v rozporu s § 21 odst. 6 písm. a) nevede záznamy o provozu vozidla taxislužby nebo tyto záznamy spolu se záznamy o přepravě a smlouvami neuchová po dobu nejméně 1 roku od ukončení přepravy,

b) je tuzemským dopravcem a v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) provozuje silniční dopravu vozidlem, kterému nebyla přidělena státní poznávací značka České republiky a které není zapsáno v registru silničních vozidel,

c) v rozporu s § 3 odst. 3 písm. b) nezajistí, aby v každém vozidle byl doklad o nákladu a vztahu dopravce k němu nebo v rozporu s § 3 odst. 2 písm. b) tento doklad neuschová po stanovenou dobu,

d) neoznámí změnu údajů podle § 33e odst. 1,

e) nemá řádně označené vozidlo,

f) nedodrží ustanovení přepravního řádu,

g) poruší ustanovení § 9 odst. 2, 4 nebo § 9a,

h) nepředloží jízdní řád ke schválení ve stanovené lhůtě, nedodrží způsob předložení jízdního řádu ke schválení určený příslušným dopravním úřadem, nepředloží schválený jízdní řád mezinárodní linkové dopravy do celostátního informačního systému o jízdních řádech,

i) nezajistí údržbu označníku zastávky a dalšího zastávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro vyvěšení jízdního řádu),

j) v rozporu s § 3 odst. 1 písm. c) v mezinárodní dopravě nezajistí, aby najaté vozidlo bylo používáno pouze za předpokladu, že je najato bez řidiče a vozidlo řídil dopravce sám nebo jeho zaměstnanec,

k) v rozporu s § 33a odst. 4 nebo 5, § 33b odst. 6, § 33d odst. 5 nebo s § 33e odst. 3 neodevzdá eurolicenci nebo její opis, osvědčení řidiče nebo osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu dopravnímu úřadu,

l) v rozporu s § 21a odst. 4 neoznámí změnu údajů o taxametru, paměťové jednotce taxametru nebo o tom, že vozidlo nebude vybaveno taxametrem podle § 21a odst. 2 písm. b),

m) jako podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly

1. překročí nejdelší stanovenou dobu výkonu činností podle § 9b odst. 1 nebo 3,
2. nedodrží povinnost přerušit výkon činností přestávkou podle § 9b odst. 2, nebo
3. v rozporu s § 9b odst. 4 po stanovenou dobu neuchovává záznamy o době výkonu činností nebo trvání přestávek, nebo

n) v rozporu s § 21e odst. 2 nezajistí, aby ve vozidle byl umístěn vyplněný jízdní list.

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 500 000 Kč dopravci, který

a) provozuje silniční dopravu bez příslušného povolení,

b) nezajistí dodržování stanovené doby řízení vozidla, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku při práci řidičů,

c) nedodrжуje mezinárodní dohody v silniční dopravě,

d) nedodrжуje podmínky pro provozování linkové osobní dopravy stanovené v licenci nebo povolení,

e) provozuje linkovou osobní dopravu bez schváleného jízdního řádu nebo opakovaně nedodrжуje schválený jízdní řád,

f) nezahájí provoz na lince ve stanoveném termínu,

g) neprovozuje po celou dobu platnosti licence nebo povolení dopravu na lince,

h) v rozporu s § 3 odst. 2 nebo 3 nebo s § 27 nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku nebo nezajistí jeho řádné vedení, pokud je povinen jej vést, nebo tento záznam neuschová po stanovenou dobu,

i) v rozporu s § 21 odst. 2 provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, které pro něj není zapsáno v evidenci vozidel taxislužby,

j) při provozování taxislužby vozidlem taxislužby nezajistí, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která splňuje podmínky podle § 21 odst. 3 písm. a),

k) při provozování taxislužby vozidlem cestujícího nezajistí, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která splňuje podmínky podle § 21 odst. 7,

l) při provozování taxislužby vozidlem cestujícího nezajistí dodržování povinností uvedených v § 21 odst. 8,

lm) v rozporu s § 21 odst. 2 nezajistí, aby vozidlem taxislužby, které je pro něj zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, neprovozovala taxislužbu jiná osoba,

mn) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. b) nezajistí, aby vozidlo taxislužby bylo vybaveno aktuálním výpisem z evidence vozidel taxislužby,

no) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. d) nezajistí, aby vozidlo taxislužby bylo vybaveno taxametrem, knihou taxametru a záznamy o přepravě z právě probíhajícího dne nebo záznamem o přepravě z poslední poskytnuté přepravy, pokud v právě probíhajícím dni nebyla vozidlem taxislužby žádná přeprava uskutečněna,

op) v rozporu s § 21 odst. 4 nezajistí, aby bylo vozidlo taxislužby vybaveno smlouvami nebo jejich kopiemi, na jejichž základě je přeprava v právě probíhajícím dni prováděna,

pq) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. e) nezajistí, aby v taxametru byly nastaveny údaje a hodnoty odpovídající skutečnosti,

qr) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. f) nezajistí, aby zobrazované údaje z taxametru byly čitelné a viditelné z místa přepravované osoby,

rs) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. g) nezajistí, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby řádně obsluhoval taxametr a zajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy,

st) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. h) nezajistí, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby ihned po ukončení přepravy pořídil jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě,

tu) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. i) nezajistí, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby cestujícímu vydal doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru,

uv) v rozporu s § 21 odst. 5 souběžně nabízí nebo poskytuje stejným vozidlem taxislužby přepravu na základě předchozí písemné smlouvy a přepravu bez této smlouvy,

vw) v rozporu s § 21 odst. 6 písm. b) nezajistí, aby v době, kdy je vozidlem taxislužby poskytována přeprava na základě předchozí písemné smlouvy, včetně činností s tím souvisejících, nebo je toto vozidlo užíváno k jinému účelu než k provozování taxislužby nebylo označeno střešní svítilnou, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením,

wx) v rozporu s § 21 odst. 1 provozuje taxislužbu vozidlem, které není vozidlem taxislužby ani vozidlem cestujícího,

xy) v rozporu s § 21 odst. 4 uzavře smlouvu ve vozidle taxislužby nebo na jiném místě bezprostředně před zahájením přepravy, nebo

yz) v rozporu s § 21e odst. 1 předem nezaznamená objednávku do evidenční knihy objednávek nebo nezajistí, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, nebo aby ji řidič na požádání předložil kontrolnímu orgánu.

(3) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy uloží pokutu až do výše 750 000 Kč dopravci, který provozuje linkovou osobní dopravu bez licence nebo povolení.

(4) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč dopravci, příjemci nebo odesílateli, který nedodrží podmínky stanovené pro silniční dopravu nebezpečných věcí.

(5) Dopravní úřad uloží pokutu až do výše 500 000 Kč osobě, která

- a) neodstranila zdroj ohrožení provozu veřejné linkové dopravy,
- b) svojí činností poškodila zařízení veřejné linkové dopravy,
- c) způsobila přerušení provozu veřejné linkové dopravy většího rozsahu.

(6) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy zašle opis **kopii** pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena dopravci pokuta, dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu má podnikatel v silniční dopravě sídlo, jde-li o právnickou osobu, nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu, a dopravnímu úřadu, který vydal licenci pro pravidelnou linkovou dopravu.

§ 35a

Ztráta dobré pověsti

(1) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly nebo odpovědný zástupce ztrácí dobrou pověst, pokud

- a) se nepovažuje za bezúhonného podle živnostenského zákona, nebo
- b) tak rozhodl dopravní úřad nebo orgán jiného členského státu než České republiky.

(2) Pokud se podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly nebo odpovědný zástupce nepovažuje za bezúhonného podle živnostenského zákona, ztrácí dobrou pověst do doby opětovného splnění podmínky bezúhonnosti. Odpovědný zástupce se zároveň na tuto dobu stává nezpůsobilým k řízení dopravní činnosti.

(3) Dopravní úřad rozhodne, zda podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly nebo odpovědný zástupce, kterému byla pravomocným rozhodnutím uložena sankce za protiprávní jednání uvedené v příloze IV nebo v seznamu podle čl. 6 odst. 2 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se zavádějí společná pravidla pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě¹⁵⁾, ztrácí dobrou pověst. Ztráta dobré pověsti musí být přiměřeným následkem s ohledem na závažnost protiprávního jednání.

(4) Pokud dopravní úřad rozhodne, že podnikatel v silniční dopravě nebo odpovědný zástupce dobrou pověst ztratil, v rozhodnutí

a) uvede dobu, po kterou ztráta dobré pověsti trvá; tato doba nesmí u podnikatele v silniční dopravě překročit 5 let a u odpovědného zástupce 3 roky, a

b) jedná-li se o ztrátu dobré pověsti odpovědného zástupce, prohlásí odpovědného zástupce za nezpůsobilého k řízení dopravní činnosti na dobu, po kterou trvá ztráta dobré pověsti.

(5) Řízení o ztrátě dobré pověsti podle odstavce 3 lze zahájit nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se dopravní úřad o skutečnostech uvedených v odstavci 3 dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí, kterým byla uložena sankce za protiprávní jednání podle odstavce 3. Výsledek řízení zaznamená dopravní úřad do Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě bezprostředně poté, co rozhodnutí nabude právní moci.

(6) Osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování silniční dopravy odpovědného zástupce, který se stal nezpůsobilým k řízení dopravní činnosti, pozbývá platnosti dnem ztráty dobré pověsti. Pro vydání nového osvědčení platí § 8a odst. 2 až 6 obdobně; zkoušku lze skládat nejdříve v posledním měsíci doby, po kterou trvá nezpůsobilost k řízení dopravní činnosti.

§ 35b

Návrh na změnu nebo zrušení živnostenského oprávnění

(1) Dopravní úřad v rámci výkonu státního odborného dozoru zjišťuje, zda podnikatelé v silniční dopravě provozované velkými vozidly stále splňují podmínky podle § 6.

(2) Pokud živnostenský úřad zjistí, že odpovědný zástupce podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly přestal vykonávat svou funkci nebo nesplňuje podmínky podle § 8b, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu dopravnímu úřadu.

(3) Pokud podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly přestal splňovat podmínku usazení, jeho odpovědný zástupce přestal vykonávat svou funkci nebo nesplňuje podmínky podle § 8b, vyzve jej dopravní úřad k prokázání opětovného splnění podmínky usazení nebo k ustanovení nového odpovědného zástupce ve lhůtě stanovené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁵⁾. Po tuto dobu může podnikatel provozovat silniční dopravu bez odpovědného zástupce. Výzvu k ustanovení nového odpovědného zástupce zašle rovněž živnostenskému úřadu.

(4) Živnostenský úřad zruší nebo změní rozsah koncese, pokud

a) neschválil ustanovení nového odpovědného zástupce, jehož ustanovení bylo ve lhůtě podle odstavce 3 předloženo ke schválení, nebo

b) podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly

1. nepředložil ve lhůtě podle odstavce 3 ustanovení nového odpovědného zástupce

ke schválení,

2. neprokázal splnění podmínky usazení ve lhůtě podle odstavce 3,
3. neprokázal trvání finanční způsobilosti ve lhůtě podle § 8 odst. 2, nebo
4. ztratil dobrou pověst rozhodnutím podle § 35a.

(5) Dopravní úřad podá živnostenskému úřadu bez zbytečného odkladu návrh na zrušení nebo změnu rozsahu koncese v případech podle odstavce 4 písm. b) bodů 2 až 4.

(6) Lhůta, ve které nelze podle živnostenského zákona podat žádost o koncesi v případě jejího zrušení, se neuplatní při podání žádosti o nové udělení koncese pro silniční dopravu provozovanou velkými vozidly, pokud byla předchozí koncese v tomto oboru zrušena podle odstavce 4.

(7) Pokud podnikatel v silniční dopravě provozované malými vozidly závažně a opakovaně porušuje podmínky provozování silniční dopravy, nebo poškozují zákazníky na ceně jízdného, dopravní úřad podá živnostenskému úřadu bez zbytečného odkladu návrh na zrušení koncese.

§ 35c

Vybírání kaucí

(1) **Ministerstvo dopravy, Orgány Policie České republiky nebo celní úřady (dále jen „kontrolní orgán“)** jsou při provádění kontroly a státního odborného dozoru podle tohoto zákona oprávněny vybírat kauci v rozmezí od 5 000 Kč do 100 000 Kč od dopravce, který je podezřelý ze spáchání správního deliktu podle tohoto zákona, a je důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o správním deliktu nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné.

V případě přepravy osob za úplatu vozidly s obsaditelností do 9 osob včetně řidiče je kontrolním orgánem oprávněným vybírat kauci rovněž dopravní úřad a obecní policie. V těchto případech je kontrolní orgán při provádění kontroly a státního odborného dozoru oprávněn vybírat kauci v rozmezí od 5 000 Kč do 100 000 Kč od dopravce nebo řidiče, který je podezřelý ze spáchání správního deliktu podle tohoto zákona, zákona o cenách nebo zákona o přestupcích vždy.

(2) Při výběru kaucí **kontrolní orgány** Policie České republiky nebo celní úřady poučí řidiče, který pro účely vybírání kaucí zastupuje dopravce, o důsledku vybrání kaucí a vystaví ve 4 vyhotoveních

a) písemné potvrzení o převzetí kaucí, ve kterém musí být uveden důvod uložení kaucí, její výše a správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu, a

b) protokol o výsledcích kontroly.

(3) Orgán Policie České republiky nebo celní úřad **Kontrolní orgán** předá 1 vyhotovení potvrzení o převzetí kauce a protokolu řidiči a 2 vyhotovení spolu s kaucí nejpozději do 2 pracovních dnů správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu.

§ 35d

Zabránění v jízdě

(1) Je-li **kontrolní orgán** Policie České republiky nebo celní úřad oprávněn vybrat kauci podle § 35c a řidič kauci na výzvu nesloží, přikáže orgán Policie České republiky nebo celní úřad řidiči, který pro tyto účely zastupuje dopravce, jízdu na nejbližší místo, které je z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vhodné k odstavení vozidla, a

a) zabrání mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „technický prostředek“), nebo

b) zakáže pokračovat v jízdě a zadrží řidiči doklady k vozidlu a doklady související s prováděnou přepravou, **zadržení dokladů k vozidlu oznámí neprodleně příslušnému orgánu, u kterého je vozidlo zapsáno v registru silničních vozidel.**

(2) Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení, náklady spojené s parkováním a náklady na zabránění v jízdě vozidla jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby není jeho odstavením dotčena.

(3) Při postupu podle odstavce 1 poučí **kontrolní orgán** Policie České republiky nebo celní úřad řidiče o podmínkách uvolnění vozidla nebo vrácení zadržených dokladů a vystaví ve 4 vyhotoveních potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku nebo o zadržení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou. V potvrzení uvede důvod zabránění v jízdě nebo zadržení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou, důvod uložení kauce a její výši a správní orgán příslušný k vedení řízení o správním deliktu.

(4) Orgán **Kontrolní orgán** Policie České republiky nebo celní úřad předá 1 vyhotovení potvrzení podle odstavce 3 řidiči a 2 vyhotovení spolu s kaucí a protokolem o výsledcích kontroly nejpozději do 2 pracovních dnů po složení kauce správnímu orgánu, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu. Jestliže nebude kauce složena do 72 hodin od zjištění porušení, budou příslušnému správnímu orgánu k vedení řízení o správním deliktu spolu s potvrzením o zabránění v jízdě a protokolem o výsledcích kontroly zaslány i doklady k vozidlu a doklady související s prováděnou přepravou.

(5) Orgán Policie České republiky nebo celní úřad **Kontrolní orgán** zajistí neprodleně uvolnění vozidla nebo orgán Policie České republiky, celní úřad nebo správní orgán zajistí neprodleně vrácení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou, jestliže

- a) byla složena kauce **kontrolnímu** orgánu Policie České republiky nebo celnímu úřadu,
- b) správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu podle tohoto zákona, neshledal na základě předaných podkladů důvody k zahájení správního řízení o správním deliktu,
- c) správní řízení o správním deliktu podle tohoto zákona bylo pravomocně zastaveno, nebo
- d) byla zaplácena pokuta a náklady řízení uložené ve správním řízení o správním deliktu podle tohoto zákona.

(6) V případě uložení kauce při provozování přepravy osob za úplatu vozidly s obsaditelností do 9 osob včetně řidiče nedojde ke složení uložené kauce do 30 dnů od zjištění porušení zákona, je správní orgán, který je příslušný k vedení řízení o správním deliktu, oprávněn nařídít přemístění vozidla, kterému bylo zabráněno v jízdě použitím technického prostředku, na „odstavné parkoviště“. Náklady spojené s přemístěním vozidla jdou k tíži majitele vozidla.

(67) Odstavce 1 až 5 **6** se nepoužijí v případě taxislužby provozované vozidlem cestujících.

§ 35e

Pokud byl použit postup podle § 35c nebo 35d, správní orgán může vydat příkaz o uložení pokuty²⁶⁾ i v případě, že je jediným podkladem pro jeho vydání kontrolní protokol o porušení tohoto zákona pořízený jiným orgánem veřejné moci.

§ 35f

Vracení, propadnutí a započtení kauce

(1) Kauce se vrátí v plné výši, jestliže

- a) správní orgán neshledal důvody pro zahájení řízení o správním deliktu podle tohoto zákona, nebo
- b) řízení o správním deliktu podle tohoto zákona bylo pravomocně zastaveno.

(2) Je-li v řízení o správním deliktu podle tohoto zákona uložena dopravicí **kontrolované osobě** pokuta a povinnost k úhradě nákladů řízení, rozhodne správní orgán o započtení složené kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení. Je-li vybraná kauce vyšší než uložená pokuta a náklady řízení, vrátí se

dopravci **kontrolované osobě** část kauce zbývající po započtení kauce na zaplacení uložené pokuty a nákladů řízení.

(3) Jestliže správní orgán neshledá důvody pro zahájení řízení o správním deliktu podle tohoto zákona, uvědomí o tom bez zbytečného odkladu dopravce **kontrolovanou osobu, která složila kauci** a vyzve ho **ji** ke sdělení potřebných údajů o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit. Kauci nebo její zbývající část podle odstavců 1 a 2 správní orgán příslušný k rozhodování v prvním stupni vrátí dopravci **kontrolované osobě**, a to

a) do 15 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, pokud mu byly ke dni nabytí právní moci rozhodnutí známy potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit, nebo

b) do 15 pracovních dnů ode dne, kdy dopravce **kontrolovaná osoba** písemně sdělí tomuto správnímu orgánu potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze kauci vrátit.

(4) Kauce propadá, jestliže dopravce **kontrolovaná osoba** nesdělí dopravnímu úřadu do 1 roku ode dne odeslání výzvy nebo vydání rozhodnutí potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze kauci nebo její část vrátit.

§ 35g

Prodej odstaveného vozidla

(1) **Nebude-li uložena pokuta uhrazena nejpozději do 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty, rozhodne správní orgán který pokutu uložil o prodeji odstaveného vozidla ve veřejné dražbě³¹). O tomto rozhodnutí vyrozumí správní orgán kontrolovanou osobu.**

(2) **Je-li částka za vydražení vozidla vyšší než uložena pokuta, náklady řízení, náklady spojené s přemístěním vozidla, parkováním a náklady na zabránění v jízdě vozidla, vrátí se kontrolované osobě zbylá částka za podmínek uvedených v § 35f odst. 3.**

(3) **Zůstatek vydražené částky po odečtení nákladů podle § 35g odst. 2 propadá, jestliže kontrolovaná osoba nesdělí správnímu orgánu, který pokutu uložil do 1 roku ode dne odeslání výzvy nebo vydání rozhodnutí potřebné údaje o bankovním účtu, na který lze zbylou částku vrátit.**

§ 36

(1) K projednání správního deliktu v prvním stupni je příslušný dopravní úřad, v jehož správním obvodu byla provedena kontrola, na jejímž podkladě byl správní delikt zjištěn, nebo Ministerstvo dopravy, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu. Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se dopravní úřad, orgán kraje v přenesené působnosti nebo Ministerstvo dopravy o porušení uvedených povinností dozvěděl, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k porušení došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty a kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

(3) Pokuty uložené dopravním úřadem, a propadlé kauce **a propadlé výnosy z prodaných vozidel** jsou příjmem samosprávného celku, jehož součástí je dopravní úřad. Pokuty uložené Ministerstvem dopravy a propadlé kauce vybrané za porušení předpisů v oblasti mezinárodní linkové osobní dopravy jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 37

(1) ~~Orgány Policie České republiky v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu podle zvláštního předpisu⁸⁷ nebo celní úřady~~ **Kontrolní orgán kontrolují kontroluje**, zda je vozidlo v provozu vybaveno doklady předepsanými tímto zákonem, zda je vozidlo v provozu je stanoveným způsobem označeno nebo jinak vybaveno **a vybaveno, zda je silniční doprava provozována způsobem předepsaným tímto zákonem a zda řidič dodržuje povinnosti stanovené tímto zákonem** a zda jsou dodržovány doby řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a doby odpočinku řidičů. Řidič vozidla je povinen předložit orgánům uvedeným ve větě první doklady předepsané tímto zákonem a umožnit jim přístup k záznamovému zařízení.

(2) Obecní policie při odhalování přestupků a jiných správních deliktů na úseku taxislužby podle tohoto zákona kontroluje, zda je vozidlo taxislužby stanoveným způsobem označeno a vybaveno, zda je taxislužba provozována způsobem předepsaným tímto zákonem a zda řidič taxislužby dodržuje povinnosti stanovené tímto zákonem. Řidič taxislužby je povinen umožnit strážníkům obecní policie výkon tohoto oprávnění.

(3) Orgán Policie České republiky a celní úřad, pokud se nejedná o postup podle ustanovení § 35c a § 35d tohoto zákona, a orgány uvedené v odstavci 2, jsou povinny zjištěná porušení oznámit příslušnému dopravnímu úřadu.

§ 38

(1) Celní úřady kontrolují, zda osádky vozidel, která překračují hranice, mají předepsané doklady o oprávnění k mezinárodní silniční dopravě, doklady o dodržení předepsané doby řízení vozidla a odpočinku, zda se nejedná o zahraničního dopravce, kterému Ministerstvo dopravy zakázalo provozovat silniční dopravu na území České republiky, a zda tuzemský dopravce používá vozidlo, jehož technický stav byl shledán vyhovujícím při technické kontrole, od které neuplynula doba stanovená zvláštním zákonem.

(2) U vozidel, která přepravují nebezpečné věci, celní úřady kontrolují, zda osádka vozidla je podle Dohody ADR vybavena předepsanými řádně vyplněnými doklady a zda tato vozidla jsou předepsaným způsobem označena a vybavena.

(3) V případě nesplnění stanovených podmínek jsou celní úřady oprávněny postupovat podle § 35c a § 35d.

(4) Celní úřad může v odůvodněných případech vydat se souhlasem Ministerstva dopravy zahraničnímu dopravci náhradní vstupní povolení.

§ 38a

(1) Ministerstvo dopravy v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie^{4e)} zajišťuje výrobu paměťových kontrolních karet.

(2) Ministerstvo dopravy vydává paměťové kontrolní karty subjektům vykonávajícím státní odborný dozor nebo kontrolu dodržování dob řízení vozidel, bezpečnostních přestávek a dob odpočinku řidičů a vede centrální evidenci paměťových kontrolních karet. Paměťová kontrolní karta platí 5 let ode dne vydání.

(3) Ministerstvo dopravy zajišťuje tisk a distribuci formulářů

- a) eurolicence a opisu eurolicence,
- b) osvědčení o provozování dopravy pro vlastní potřebu,
- c) osvědčení řidiče a opisu osvědčení řidiče,
- d) osvědčení o odborné způsobilosti,
- e) povolení k provozování linkové osobní dopravy,
- f) vstupních povolení,
- g) osvědčení o školení řidičů vozidel přepravujících nebezpečné věci,
- h) osvědčení o odborné způsobilosti bezpečnostních poradců pro přepravu nebezpečných věcí,
- i) potvrzení o převzetí kauce,
- j) náhradních vstupních povolení a
- k) průkazů řidiče taxislužby.

(4) Vzor paměťové kontrolní karty podle přímo použitelného předpisu Evropské unie^{4e)}, potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku nebo o zadržení dokladů k vozidlu a dokladů souvisejících s prováděnou přepravou a potvrzení o převzetí kauce stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST VI

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 39

zrušen

§ 39a

(1) Ministerstvo dopravy

- a) kontroluje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě,
- b) vyhodnocuje intenzitu silniční nákladní dopravy ve vztahu ke kapacitě, propustnosti a stavu silniční infrastruktury,
- c) sleduje v souvislosti s vývojem nabídky kapacit a intenzity silniční nákladní dopravy finanční způsobilost dopravců v silniční nákladní dopravě.

(2) Příslušné dopravní úřady poskytují Ministerstvu dopravy průběžně informace o počtu dopravců na trhu silniční nákladní dopravy, o počtu vozidel, kterými je silniční nákladní doprava provozována, a o jejich finanční způsobilosti.

§ 39b

Krizový stav v silniční nákladní dopravě nastává, pokud

- a) převyšuje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě nejméně po dobu tří měsíců po sobě jdoucích vývoj poptávky, nebo
- b) způsobuje intenzita silniční nákladní dopravy neprůjezdnost pozemních komunikací,
 - a) hrozí-li z těchto důvodů významnému počtu dopravců v silniční nákladní dopravě úpadek podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

§ 39c

V případě krizového stavu v silniční nákladní dopravě vláda nařízením stanoví

- a) dočasný zákaz vydávání koncesí⁵⁾ k provozování silniční nákladní dopravy,
- b) dočasný zákaz změn koncese⁵⁾ k provozování silniční nákladní dopravy, spočívající v rozšíření počtu vozidel, která dopravce používal přede dnem nabytí účinnosti nařízení vlády k provozování silniční nákladní dopravy, a
- c) podmínky provádění těchto zákazů.

§ 39d

Do 28. února 2017 se čl. 8, 19 a 21 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 nepoužijí na provozování vnitrostátní linkové dopravy.

§ 40

(1) Dopravci, kteří provozují silniční dopravu (veřejná linková doprava, mezinárodní autobusová doprava a mezinárodní nákladní doprava) na základě koncese podle živnostenského zákona, jsou povinni předložit do tří let od účinnosti tohoto zákona příslušnému živnostenskému úřadu osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci osvědčení, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Dopravci, kteří provozují linkovou osobní dopravu na základě koncese, jsou povinni uvést svou činnost do souladu s tímto zákonem a do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona požádat o udělení licence (§ 10). Do doby rozhodnutí dopravního úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu, Ministerstva dopravy se tito dopravci považují za dopravce, kterým byla udělena licence podle tohoto zákona.

§ 40a

(1) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy nebo nákladními vozidly o užitné hmotnosti vyšší než 3,5 tuny nebo celkové hmotnosti vyšší než 6 tun na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2000 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Provozovatelé taxislužby, kteří provozují taxislužbu přede dnem účinnosti tohoto zákona, jsou povinni nejpozději do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona zaslat příslušnému dopravnímu úřadu písemné oznámení podle § 21 odst. 4 s výjimkou osvědčení obce o složení zkoušky řidiče taxislužby, které jsou povinni předložit ve lhůtě jednoho roku ode dne účinnosti vyhlášky obce. Nezašlou-li provozovatelé taxislužby ve stanovených lhůtách tato oznámení, nejsou oprávněni provozovat taxislužbu v příslušném územním obvodu.

§ 40b

(1) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2001 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(2) Od 1. ledna 2004 se povinnost prokazovat finanční způsobilost rozšiřuje i na vnitrostátní dopravu.

(3) Dopravci, kteří provozují vnitrostátní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. července 2004 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(4) Podnikatel, který podle tohoto zákona je povinen označit vozidlo, ačkoli před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměl, je povinen tak učinit nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(5) Dopravci, kteří podle tohoto zákona jsou povinni prokázat odbornou způsobilost, ačkoliv před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměli, jsou povinni předložit nejpozději do jednoho roku od účinnosti zákona příslušnému živnostenskému úřadu doklad o odborné způsobilosti. Nepředloží-li v této lhůtě dopravce tento doklad, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

§ 40c

Působnost stanovená tímto zákonem krajskému úřadu, Magistrátu hlavního města Prahy, magistrátům statutárních měst a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností je výkonem přenesené působnosti.

§ 41

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda nařízením upraví počátek, konec a podmínky provádění zakazů podle § 39c.

(2) Ministerstvo dopravy vydá prováděcí právní předpis k provedení § 3 odst. 1 písm. b), § 3 odst. 4, § 8a odst. 7, § 9 odst. 1, § 9b odst. 4, § 17 odst. 6, § 18b odst. 2, § 21 odst. 8, § 21c odst. 2, § 21e odst. 1, § 22 odst. 5, § 30 odst. 2, § 34 odst. 3, § 34 odst. 5, § 34d odst. 6 a § 38a odst. 4.

§ 42

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství, ve znění zákona č. 118/1990 Sb.

§ 43

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v.r.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II zákona č. 229/2005 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona se v již zahájených řízeních ve věci vydání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby postupuje podle dosud platné právní úpravy.

2. Průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané před nabytím účinnosti tohoto zákona, jejichž platnost má skončit po nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti po dobu v nich uvedenou a jejich územní rozsah se rozšiřuje na území celé republiky. Tím není dotčeno ustanovení § 21a.

Čl. VII zákona č. 130/2008 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Dopravcům a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem před účinností tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru, vydá dopravní úřad na jejich žádost do 15 dnů ode dne podání žádosti osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Při podání žádosti podle věty první žadatel doloží, že mu bylo uděleno živnostenské oprávnění v oboru silniční motorová doprava osobní nebo nákladní nebo taxislužba, nebo že byl odpovědným zástupcem pro tyto druhy živností, a zároveň doloží vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce, které v jeho případě ve smyslu § 6 odst. 7 zákona nahrazovalo odbornou způsobilost.

2. Tento úkon je osvobozen od správního poplatku.

Čl. II zákona č. 119/2012 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Zkoušky odborné způsobilosti žadatelů, kteří se k jejich složení přihlásili přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se provedou podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Zkoušky odborné způsobilosti pro taxislužbu se neprovedou.

2. Osobám, které složily zkoušky odborné způsobilosti pro některý z druhů nákladní dopravy přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a nebylo jim doposud

vydáno osvědčení o odborné způsobilosti, vydá dopravní úřad osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Osobám, které složily zkoušky odborné způsobilosti pro některý z druhů osobní dopravy s výjimkou taxislužby přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a nebylo jim doposud vydáno osvědčení o odborné způsobilosti, vydá dopravní úřad osvědčení o odborné způsobilosti pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Osobám, které složily zkoušku odborné způsobilosti pro taxislužbu, nevydá dopravní úřad žádné osvědčení o odborné způsobilosti.

4. Držitelům osvědčení o odborné způsobilosti pro některý z druhů nákladní dopravy vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Držitelům osvědčení o odborné způsobilosti pro některý z druhů osobní dopravy s výjimkou taxislužby vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Podnikatelům v silniční dopravě a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru a kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali činnost odpovědného zástupce pro některý z druhů nákladní dopravy provozované vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo měli platnou koncesi k provozování některého z druhů nákladní dopravy provozované vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost podle věty první lze podat nejpozději do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona; není-li žádost podána, odborná způsobilost uplynutím této lhůty zaniká.

7. Podnikatelům v silniční dopravě a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost z předmětů stanovených prováděcím právním předpisem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru a kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávali

činnost odpovědného zástupce pro některý z druhů osobní dopravy kromě taxislužby nebo měli platnou koncesi k provozování některého z druhů osobní dopravy kromě taxislužby, vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Žádost podle věty první lze podat nejpozději do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona; není-li žádost podána, odborná způsobilost uplynutím této lhůty zaniká. Osvědčení o odborné způsobilosti pro taxislužbu dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pozbývá platnosti a odborná způsobilost zaniká.

8. Vydání osvědčení o odborné způsobilosti podle bodů 4 až 7 je osvobozeno od správního poplatku a k vydání osvědčení je příslušný dopravní úřad v místě trvalého pobytu žadatele. K žádosti o vydání osvědčení podle bodů 4 a 5 se přiloží osvědčení o odborné způsobilosti vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. K žádosti o vydání osvědčení podle bodů 6 a 7 se přiloží vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce nahrazující odbornou způsobilost, doklad o vydání koncese k provozování příslušného druhu dopravy nebo doklad o výkonu činnosti odpovědného zástupce.

Čl. II zákona č. 102/2013 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Práci řidiče taxislužby je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněna vykonávat rovněž fyzická osoba, na jejíž jméno byl vydán průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a to pouze pro poskytovatele taxislužby, jemuž byl průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby na její jméno vydán, a po dobu, na kterou byl tento průkaz vydán, nejdéle však

a) po dobu 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jedná-li se o průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané do 31. srpna 2010, nebo

b) po dobu 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jedná-li se o průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané od 1. září 2010.

2. Na posouzení spolehlivosti, práva a povinnosti spojená s průkazem o způsobilosti řidiče taxislužby a výkon státní správy spojený s průkazem o způsobilosti řidiče taxislužby při práci řidiče taxislužby podle bodu 1 se použije zákon č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Vozidlo taxislužby, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a nespĺňuje podmínky pro zápis do evidence vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, vyřadí dopravní úřad do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona z evidence. Vozidlo taxislužby, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pro více dopravců, vyřadí dopravní úřad z evidence vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, u

toho dopravce, který není zapsán jako vlastník nebo provozovatel vozidla v registru vozidel podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích.

4. Dopravce, pro něž je vozidlo taxislužby zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, je povinen nejpozději do 31. prosince 2013 písemně oznámit dopravnímu úřadu typ a výrobní číslo taxametru a výrobní číslo paměťové jednotky taxametru, kterým je vozidlo taxislužby vybaveno, nebo písemně oznámit, že vozidlo taxislužby taxametrem vybaveno nebude, bude-li jím provozována taxislužba výhradně podle § 21 odst. 4 zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud dopravce tuto povinnost nesplní, dopravní úřad vyřadí vozidlo taxislužby z evidence vozidel taxislužby.

5. Řízení o vydání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla do nabytí účinnosti tohoto zákona ukončena, se zastaví.

6. Řízení o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla do nabytí účinnosti tohoto zákona ukončena, se dokončí podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)

Čl. III

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29//2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122//2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124//2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151//2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247//2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258//2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362//2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458//2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100//2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164//2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274//2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478//2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86//2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174//2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308//2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č.

88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 358/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 191/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 351/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 199/2012 Sb., zákona č. 201/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 234/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 308/2013 Sb. a zákona č. 309/2013 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 140/2014 Sb. a zákona č. 267/2014 Sb. se mění takto:

§ 52

Projednáni žádosti

(1) Je-li k provozování živnosti podle zvláštních předpisů nebo přílohy č. 3 zákona nutné oprávnění nebo souhlas nebo povolení nebo vyjádření orgánu státní správy, živnostenský úřad mu předloží žádost o koncesi nebo, pokud to zvláštní právní předpis vyžaduje, žádost o schválení ustanovení odpovědného zástupce, spolu se všemi doklady předloženými žadatelem o koncesi, které jsou nezbytné k zaujetí stanoviska; tento orgán je povinen zaujmout stanovisko do 30 dnů od doručení žádosti, pokud v příloze č. 3 není stanoveno jinak. Jeho stanoviskem je živnostenský úřad vázán. Toto stanovisko živnostenský úřad nevyžaduje v případě, **že se jedná o dopravu osobní provozovanou vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče a nákladní provozovanou vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, nebo** že orgán uvedený v příloze č. 3 k tomuto zákonu vydal rozhodnutí o udělení souhlasu s podnikáním podle zvláštního právního předpisu.

KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI

Předmět podnikání	Požadovaná odborná a jiná zvláštní způsobilost podle § 27 odst. 1 a 2	Podmínky, jejichž splnění se vyžaduje podle § 27 odst. 3	Orgán státní správy, který se vyjadřuje k žádosti o koncesi	Poznámka
Silniční motorová doprava			dopravní úřad	
<p>- nákladní provozovaná vozidla nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí,</p> <p>- osobní provozovaná vozidla určenými pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče,</p> <p>- nákladní provozovaná vozidla nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí,</p>	<p>odborná způsobilost podle § 8a zákona č. 111/1994 Sb. u silniční motorové dopravy nákladní provozované vozidla nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, a osobní provozované vozidla určenými pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče</p>		<p>dopravní úřad</p>	<p>zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje se směrnice Rady 96/26/ES</p>
<p>- osobní provozovaná vozidla určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče</p>			<p>Stanovisko se nevyžaduje</p>	

1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

1) Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

1a) Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

4) Čl. 6 až 11 vyhlášky č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.

4a) Vyhláška č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.

4d) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85.

4e) Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5a) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

5b) § 50 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 356/1999 Sb.

5c) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

6a) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

6e) Zákon č. 194/2010 Sb., o veřejných službách v přepravě cestujících a o změně dalších zákonů.

7) Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů.

7a) Vyhláška č. 143/1997 Sb., o přepravě a dopravě určených jaderných materiálů a určených radionuklidových zářičů.

Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

7b) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7d) Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

7e) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

7f) Směrnice Komise 112/2004/ES, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku Směrnice Rady 50/1995/ES o jednotných postupech kontroly při přepravě nebezpečných věcí.

Směrnice Rady 599/1988/ES o jednotném postupu při provádění nařízení (EHS) 3820/1985 a nařízení (EHS) 3821/1985.

Směrnice Rady 50/1995/ES o jednotných postupech kontroly při přepravě nebezpečných věcí.

8) Zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

10) Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

12) § 46a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 7/2009 Sb.

13) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na mezinárodní trh autokarové a autobusové dopravy a o změně nařízení (ES) č. 561/2006.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004.

Směrnice 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě.

14) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti osob za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

15) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.

16) Čl. 8 a příloha 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.

17) Čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.

18) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

19) Čl. 2 odst. 4 a čl. 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

20) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

21) Čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009.

Čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

22) Čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009.

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

23) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009.

24) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

25) Čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009.

26) § 150 správního řádu.

27) Čl. 3 písm. m) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011.

28) Čl. 2 odst. 4 a čl. 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.

29) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011.

30) § 20 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

31) zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů

Hlavní město Praha
ZASTUPITELSTVO HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

U S N E S E N Í

Zastupitelstva hlavního města Prahy

číslo
ze dne

k návrhu zákona, kterým se mění zákon o silniční dopravě

Zastupitelstvo hlavního města Prahy

I. souhlasí

s návrhem zákona, kterým se mění zákon o silniční dopravě, uvedeným v Příloze č. 1 tohoto usnesení

II. předkládá

návrh zákona podle bodu I. tohoto usnesení Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR

III. pověřuje

primátorku hlavního města Prahy jednat za Zastupitelstvo hlavního města Prahy o návrhu zákona podle bodu II. tohoto usnesení v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR a jejích orgánech

IV. ukládá

1. primátorce hl.m. Prahy

1. zaslat návrh zákona podle bodu I. tohoto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Termín: 30.9.2015

Předkladatel: Rada HMP

Tisk: Z-3556

Provede: primátorka hl.m. Prahy

Na vědomí: odborům MHMP